

32000R1623

31.7.2000

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 194/45

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1623/2000

z dnia 25 lipca 2000 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina⁽¹⁾, w szczególności jego art. 24, 25, 26, 33, 34, 35, 36 i 80,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Tytuł III rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ustanawia ogólne zasady w sprawie mechanizmów rynkowych, a w pozostałym zakresie odsyła do szczegółowych przepisów wykonawczych, które zostaną przyjęte przez Komisję.
- (2) Dotychczas zasady te były zawarte w wielu rozporządzeniach Wspólnoty; w interesie podmiotów gospodarczych działających we Wspólnocie oraz organów odpowiedzialnych za stosowanie reguł wspólnotowych leży zebranie wszystkich tych przepisów w jedno rozporządzenie.
- (3) Takie rozporządzenie powinno obejmować obecne zasady i dostosować je do nowych wymogów wynikających z rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. Zasady te muszą być uproszczone i bardziej spójne, a niektóre luki należy uzupełnić w celu zapewnienia spójności reguł wspólnotowych w tej dziedzinie. Ponadto, niektóre zasady należy uszczegółowić w celu zapewnienia większej pewności prawnej podczas ich stosowania.
- (4) Artykuł 35 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 wprowadza system pomocy dotyczący wykorzystywania moszczu gronowego i skoncentrowanego moszczu gronowego wytworzonego z winogron produkowanych we Wspólnocie na potrzeby produkcji soku winogronowego lub innych produktów spożywczych wytwarzanych razem z takim sokiem.
- (5) Takie inne produkty spożywcze powinny zostać określone.
- (6) Celem gospodarczym systemu pomocy jest wsparcie wykorzystywania przy produkcji soku winogronowego lub innych produktów spożywczych wytworzonych z takiego soku, surowców pochodzących ze Wspólnoty a nie surowców przywożonych. W związku z tym pomoc powinny być przyznawana tym, którzy wykorzystują surowce, tj. przetwórcom.
- (7) Należy zastrzec, że pomoc jest przyznawana wyłącznie na surowce posiadające cechy jakościowe wymagane do przetworzenia na sok winogronowy. Należy zatem określić w szczególności, że winogrona i moszcz gronowy objęte oświadczeniem powinny mieć w temperaturze 20 °C gęstość 1,055-1,100 gramów na centymetr sześcienny.
- (8) Stosowanie systemu pomocy wymaga monitorowania przez system administracyjny pochodzenia produktów kwalifikujących się do uzyskania pomocy oraz ich zamierzonego zastosowania.
- (9) W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu pomocy oraz kontroli, zainteresowani przetwórcy powinni zostać zobowiązani do składania pisemnych oświadczeń zawierających informacje niezbędne do umożliwienia monitorowania działań.
- (10) Jednakże, w celu uniknięcia wykonywania przez zainteresowanych przetwórców i właściwe władze nadmiaru czynności administracyjnych, nie należy wymagać uprzednich pisemnych oświadczeń od przetwórców wykorzystujących każdego roku winnego jedynie niewielkie ilości winogron lub moszczu gronowego. Ilość tę należy ustalić. Tym niemniej, zainteresowani przetwórcy na początku każdego roku winnego powinni powiadamiać właściwe władze w ich Państwie Członkowskim o zamiarze przetworzenia określonej ilości winogron lub moszczu gronowego.
- (11) W przypadku gdy przetwórca nie wykorzystuje wymienionych wyżej produktów, w szczególności, gdy właściwy organ kontrolny znajduje się w innym Państwie Członkowskim niż przetwórca, takiemu organowi trudno jest niekiedy ustalić, czy oświadczenie dotyczy moszczu gronowego, któremu nie przyznano pomocy na mocy niniejszego rozporządzenia czy soku winogronowego, w stosunku do którego wniosek o przyznanie pomocy został już złożony. Dokumenty przewożowe towarzyszące omawianym produktom powinny zatem wskazywać, czy wniosek o przyznanie pomocy został złożony.

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1.

- (12) Aby system pomocy znacząco wpływał na wzrost wykorzystania wspólnotowych surowców, należy ustalić, że wnioski o przyznanie pomocy muszą być składane w odniesieniu do określonej minimalnej ilości każdego produktu.
- (13) Na mocy art. 35 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 część pomocy należy wykorzystać na zorganizowanie kampanii promującej spożycie soku winogronowego. Odsetek pomocy przeznaczony na ten cel powinien być wystarczający, aby wygenerować fundusze odpowiednie do sfinansowania skutecznej kampanii promocyjnej.
- (14) Przetwórstwo jest prowadzone zarówno przez okazjonalnych przetwórców, jak również przez przedsiębiorstwa prowadzące stałą działalność. Szczegółowe zasady stosowania systemu pomocy powinny uwzględniać tę różnicę.
- (15) W celu umożliwienia przeprowadzania niezbędnych kontroli przez właściwe władze Państw Członkowskich należy określić obowiązki przetwórców w zakresie prowadzenia rachunku zapasów.
- (16) W celu uniknięcia nieprzewidzianych wydatków oraz w celu ułatwienia przeprowadzania kontroli, w oparciu o zwykłe techniki przetwórcze powinien zostać określony maksymalny współczynnik między wykorzystywanym surowcem a uzyskiwanym sokiem winogronowym.
- (17) Niektórzy przedsiębiorcy z przyczyn ekonomicznych przechowują uzyskany sok winogronowy przez długi okres przed wprowadzeniem go do obrotu z przeznaczeniem do spożycia. W związku z tym, należy wprowadzić system zaliczek, aby pomoc mogła być wypłacana na rzecz przedsiębiorców z góry, po złożeniu odpowiednich zabezpieczeń, które uchronią właściwe władze przed ryzykiem dokonywania nienależnych wypłat. Należy zatem określić terminy wypłat zaliczek oraz szczegółowe zasady zwracania zabezpieczeń.
- (18) Zainteresowana strona w celu uzyskania pomocy powinna złożyć wniosek wraz z określonymi dokumentami towarzyszącymi. Aby zapewnić jednakowe funkcjonowanie systemu we wszystkich Państwach Członkowskich, należy określić terminy składania wniosków oraz terminy wypłacania pomocy przetwórcom.
- (19) Na mocy art. 44 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, sok winogronowy nie może być przerabiany na wino ani dodawany do wina. W celu zapewnienia przestrzegania tego przepisu należy określić obowiązki i szczególne środki kontroli stosowane wobec przetwórców i rozlewni soku winogronowego.
- (20) Artykuł 34 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 wprowadza system pomocy dotyczący skoncentrowanego moszczu gronowego i rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu gronowego wytworzonego we Wspólnocie i używanego do zwiększania stężenia alkoholu win.
- (21) Na podstawie art. 36 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 mogą być ustanowione szczegółowe zasady, w szczególności dotyczące warunków przyznawania pomocy. Na tej podstawie należy ustanowić zasady stosowania pomocy w odniesieniu do drobnych producentów. Należy również zastrzec, że jedynie producenci, którzy wypełnili w określonym okresie obowiązki nałożone przez Wspólnotę, mają prawo korzystać z pomocy w ramach tego systemu.
- (22) Właściwe władze muszą być powiadamiane o czynnościach wzmocnienia polegających na dodawaniu skoncentrowanego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu gronowego oraz o posiadanych ilościach tych produktów. Ponieważ ilości tych produktów zużywane lub zużyte do wzmocnienia muszą być odnotowywane w rejestrach, przewidzianych w art. 70 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, nie ma potrzeby wymagać przedstawiania dodatkowych dokumentów w celu uzyskania pomocy.
- (23) W celu zapewnienia jednolitego stosowania omawianego systemu pomocy powinna zostać przeprowadzona na poziomie Wspólnoty harmonizacja metod ustalania potencjalnego stężenia alkoholu moszczy.
- (24) Cena zakupu moszczu gronowego wykorzystywanego do produkcji skoncentrowanego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu gronowego zależy od jego potencjalnego naturalnego stężenia alkoholu. W celu uwzględnienia tego faktu oraz uniknięcia naruszenia istniejącej struktury handlu, pomoc powinna być zróżnicowana po to, aby większa kwota mogła być przyznana w odniesieniu do skoncentrowanego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu gronowego z regionów Wspólnoty położonych najdalej na południe, które tradycyjnie wytwarzają moszcz o najwyższym potencjalnym naturalnym stężeniu alkoholu.
- (25) Artykuł 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 wprowadza system pomocy dotyczący wykorzystywania moszczy gronowych i skoncentrowanych moszczy gronowych wytwarzanych w strefach uprawy winorośli C III a) i C III b) w celu przygotowania niektórych produktów objętych kodem CN 2206 00 w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii, a także dotyczący wykorzystywania skoncentrowanego moszczu gronowego wytwarzanego we Wspólnocie do produkcji określonych produktów wprowadzanych do obrotu w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii z instrukcjami informującymi, jak uzyskać z nich napój imitujący wino.

- (26) Produkty objęte kodem CN 2206 00, określone w art. 35 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, są obecnie wytwarzane wyłącznie ze skoncentrowanego moszczu gronowego. Dlatego też, na tym etapie należy oddzielnie ustalić pomoc w związku z wykorzystywaniem skoncentrowanego moszczu gronowego.
- (27) W celu umożliwienia przeprowadzania niezbędnych kontroli przez właściwe władze Państw Członkowskich należy określić obowiązki przetwórców w zakresie prowadzenia rachunku zapasów.
- (28) W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu pomocy oraz kontroli, zainteresowani przedsiębiorcy powinni zostać zobowiązani do składania pisemnych wniosków zawierających informacje potrzebne do identyfikacji produktu i umożliwiające przeprowadzenie kontroli działalności.
- (29) Aby system pomocy znacząco wpływał na wzrost wykorzystania wspólnotowych produktów, należy ustalić, że wnioski o przyznanie pomocy muszą być składane w odniesieniu do określonej minimalnej ilości każdego produktu.
- (30) Pomoc jest przyznawana na produkty, które spełniają minimalne cechy jakościowe wymagane przy ich wykorzystaniu w celach określonych w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.
- (31) W celu umożliwienia przeprowadzania niezbędnych kontroli przez właściwe władze Państw Członkowskich należy określić obowiązki przetwórców w zakresie prowadzenia rachunku zapasów.
- (32) Prawo do pomocy nabywa się z chwilą zakończenia czynności przetwórczych. W celu uwzględnienia ubytków technicznych, ilość rzeczywiście wykorzystywana może być do 10 % mniejsza niż ilość wskazana we wniosku.
- (33) Przedsiębiorcy z przyczyn technicznych robią zapasy magazynowe na długo przed wyprodukowaniem produktów wprowadzanych do obrotu. W związku z tym należy wprowadzić system zaliczek, aby pomoc mogła być wypłacana na rzecz przedsiębiorców z góry po złożeniu odpowiednich zabezpieczeń, które uchronią właściwe władze przed ryzykiem dokonywania nienależnych wypłat. Należy zatem określić terminy wypłat zaliczek oraz szczegółowe zasady zwracania zabezpieczeń.
- (34) Na mocy rozdziału I tytuł III rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 może być przyznawana pomoc w odniesieniu do prywatnego składowania wina stołowego, moszczu gronowego, skoncentrowanego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu gronowego. Na mocy art. 24 ust. 2 tego rozporządzenia przyznanie pomocy jest uzależnione od zawarcia umów składu. Powinny zostać ustanowione szczegółowe zasady dotyczące zawierania umów, ich treści, okresu ważności oraz skutki takich umów.
- (35) Należy zdefiniować pojęcie „producent” oraz z uwagi na obowiązki nakładane na takie osoby, należy zastrzec, że producenci muszą być właścicielami produktów objętych umowami składu.
- (36) Produkty objęte umową składu powinny być objęte skuteczną kontrolą. W tym celu agencja interwencyjna Państwa Członkowskiego powinna być uprawniona do zawierania umów tylko w odniesieniu do ilości składowanych na terytorium tego Państwa Członkowskiego i powinna być powiadamiana o wszelkich zmianach dotyczących produktu lub miejsca składowania.
- (37) W celu zachowania jednolitości, umowy powinny być zawierane na takich samych warunkach w całej Wspólnocie oraz powinny być na tyle precyzyjne, aby można było zidentyfikować produkt, którego dotyczą.
- (38) Doświadczenia związane z różnymi systemami dotyczącymi prywatnego składowania produktów rolnych wskazują, że konieczne jest określenie zakresu, w jakim rozporządzenie Rady (EWG, EURATOM) nr 1182/71 stosuje się do określania okresów, dat i terminów związanych z tymi systemami oraz że daty rozpoczęcia i zakończenia umownego składowania powinny być ściśle określone.
- (39) Na mocy art. 3 ust. 4 rozporządzenia (EWG, EURATOM) nr 1182/71, w przypadku gdy ostatni dzień okresu przypada na dzień świąteczny, niedzielę lub sobotę, termin upływa z końcem ostatniej godziny następnego dnia roboczego. Stosowanie tego przepisu w odniesieniu do umów składu nie musi leżeć w interesie przedsiębiorców, ponieważ mogłoby to doprowadzić do nierównego ich traktowania w sytuacji, gdyby ostatnie dni składowania zostały przesunięte. Należy zatem przewidzieć odstępstwo w przypadku gdy ostatni dzień składowania został ustalony w umowie.
- (40) W celu zapewnienia wpływu systemu umów na ceny rynkowe, umowy powinny być zawierane jedynie w odniesieniu do znacznych ilości.
- (41) Pomoc w odniesieniu do prywatnego składowania powinna być ograniczona do produktów, które mają wpływ na ceny rynkowe. Wobec tego pomoc powinna być przyznawana tylko na produkty niepakowane. Z tych samych przyczyn umowy powinny dotyczyć tylko produktów o wystarczająco wysokiej jakości. W przypadku wina stołowego umowy powinny dotyczyć win w zaawansowanym stadium przygotowania, ale należy umożliwić przeprowadzanie w okresie obowiązywania umowy wszelkich procesów enologicznych niezbędnych do konserwacji produktu.

- (42) W celu wspierania podnoszenia jakości należy ustalić minimalne stężenie alkoholu wina i moszczu uprawniające do uzyskania pomocy do składowania. Z tego samych powodów należy zastrzec możliwość wprowadzania, w odniesieniu do wina stołowego objętego umowami składu, bardziej rygorystycznych kryteriów w zależności od jakości zbiorów.
- (43) W celu uniknięcia nadużywania systemu, wino stołowe, które było przechowywane na podstawie umowy, nie może zostać następnie uznane za wino gatunkowe psr.
- (44) W celu zapobieżenia wywierania wpływu na sytuację rynkową przez produkty objęte umową składu należy zakazać, w okresie obowiązywania umowy, wprowadzania do obrotu i niektórych czynności mających na celu przygotowanie wprowadzenia produktów do obrotu.
- (45) Na mocy art. 26 ust. 1 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, mogą zostać przyjęte zasady zezwalające na przetwarzanie moszczu gronowego, objętego umową długoterminową, na skoncentrowany moszcz gronowy lub rektyfikowany skoncentrowany moszcz gronowy w okresie obowiązywania tej umowy. Z uwagi na to, że takie przetwarzanie jest normalną działalnością, zezwolenie powinno być udzielone na stałe.
- (46) Agencje interwencyjne powinny być powiadamiane o każdym przetwarzaniu moszczu gronowego, objętego umową składu, aby mogły przeprowadzić niezbędne kontrole.
- (47) Przetwarzanie moszczu gronowego na skoncentrowany moszcz gronowy i rektyfikowany skoncentrowany moszcz gronowy musi prowadzić do zmniejszenia ilości składowanego produktu i w rezultacie do obniżenia kosztów składowania. Jednakże, z uwagi na to, że uzyskany produkt ma większą wartość, obniżenie kosztów składowania jest wyrównywane przez wzrost odsetek. W związku z tym uzasadnione jest, w przypadkach w których produkt jest przetwarzany w okresie składowania, utrzymanie pomocy na poziomie obliczonym na podstawie ilości moszczu gronowego objętego umową przed przetworzeniem, przez cały okres obowiązywania umowy. Ponadto uzyskane produkty muszą posiadać właściwości wymagane regułami wspólnotowymi.
- (48) Kwota pomocy przyznawanej w odniesieniu do prywatnego składowania powinna uwzględniać techniczne koszty składowania oraz odsetki. Techniczne koszty składowania mogą być różne w zależności od rodzaju produktu, natomiast wysokość odsetek zależy od wartości produktu. Wobec tego, w celu ułatwienia zarządzania, kwota pomocy na hektolitr dziennie powinna być ustalona dla poszczególnych grup win stołowych i moszczy. Na mocy art. 25 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 należy ustalić kwotę pomocy w odniesieniu do skoncentrowanego moszczu gronowego przez zastosowanie przy kwocie pomocy w odniesieniu do moszczu gronowego współczynnika 1,5. Jednakże, kwoty ustalone w niniejszym rozporządzeniu mogą być zmienione w celu uwzględnienia znaczących wahań cen rynkowych lub stóp procentowych.
- (49) Należy także przewidzieć możliwość skrócenia okresu składowania w przypadkach, w których produkty są przeznaczone na wywóz po usunięciu ich z magazynu. Dowód wywiezienia towarów powinien być dostarczony w taki sam sposób, jak w przypadku refundacji, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe przepisy stosowania systemu refundacji wywozowych dla produktów rolnych ⁽¹⁾.
- (50) W celu zapewnienia skuteczności tego systemu, uwzględniając jednocześnie wymogi administrowania agencji interwencyjnych, należy ustanowić terminy wypłacania pomocy. Jednakże, w przypadku umów długoterminowych, w celu spełnienia przez producentów wymogów dotyczących płynności finansowej, Państwa Członkowskie powinny mieć prawo wprowadzenia systemu płatności zaliczkowych powiązany ze składaniem stosownych zabezpieczeń.
- (51) W przypadku gdy umowa składu dotycząca wina stołowego wygasa, producent może, na wniosek, zawrzeć nową umowę korzystając z uproszczenia formalności, pod warunkiem, że warunki zawarcia nowej umowy dotyczącej tego samego produktu są spełnione.
- (52) Rynek moszczu i skoncentrowanego moszczu do produkcji soku winogronowego rozwija się i w celu promowania wykorzystania produktów winiarskich do celów innych niż winiarskie, należy udzielić zezwolenia na sprzedaż moszczu i skoncentrowanego moszczu objętych umowami składu oraz przeznaczonych do produkcji soku winogronowego, od piątego miesiąca obowiązywania umowy, w drodze zwykłego powiadomienia agencji interwencyjnej przez producenta. Ta sama możliwość powinna być stosowana w odniesieniu do promocji wywozu tych produktów.
- (53) Należy określić produkty, które mogą być uzyskane w drodze destylacji i w szczególności, wprowadzić minimalne wymogi jakościowe dotyczące neutralnego alkoholu. Przy określaniu tych wymogów należy uwzględnić postęp technologiczny oraz potrzebę zapewnienia możliwości normalnej sprzedaży wyprodukowanego alkoholu do różnych celów.
- (54) Należy wzmocnić kontrole produktów przeznaczonych do destylacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11.

- (55) W przypadku dobrowolnej destylacji na mocy art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, producenci powinni mieć obowiązek zawarcia umowy dostawy z gorzelniami, która ma być zatwierdzona przez agencję interwencyjną, aby można było prowadzić nadzór działań oraz aby można było sprawdzić wypełnianie przez obie strony ich obowiązków. Przy stosowaniu takiego systemu może być dokładniej monitorowany wpływ ilościowy na rynek czynności związanych z destylacją. Jednakże system umów powinien zostać dostosowany w celu uwzględnienia faktu, że niektórzy producenci powierzają destylację gorzelniom, podczas gdy inni posiadają własne gorzelnie.
- (56) Niezbędne są przepisy szczególne, które zapewnią, że wino dostarczane w celu przeprowadzenia jednej z możliwych czynności destylacyjnych pochodzi z własnej produkcji producenta. W tym celu producenci powinni być zobowiązani do przedstawienia dowodu, że rzeczywiście oni wyprodukowali i posiadają wino, które ma być dostarczone. Potrzebne są również zasady w celu zapewnienia, że istotne elementy umów destylacji są odpowiednio kontrolowane.
- (57) Doświadczenie wykazało, że należy dopuścić pewną tolerancję pod względem ilości i rzeczywistego stężenia alkoholu w % objętościowych wina objętego umowami dostawy.
- (58) Należy ustalić terminy wypłacania pomocy przez agencje interwencyjne na rzecz gorzelni. Należy również przewidzieć możliwość wypłacania gorzelniom pomocy z góry. Potrzebny jest system zabezpieczeń w celu zapewnienia, że agencja interwencyjna nie zostanie narażona na nieuzasadnione ryzyko.
- (59) W przypadku destylacji, określonej w art. 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, doświadczenie wykazało, że producenci mogą mieć niekiedy trudności z ustaleniem dokładnej ilości produktów, które mają dostarczyć zgodnie ze swoimi zobowiązaniami. W przypadku gdy producenci dostarczyli niemal całą wymaganą ilość przed upływem terminu dostawy i muszą dokonać jedynie niewielkich dostosowań, nakładane na nich kary powinny pozostawać w stosownej proporcji do dokonanych naruszeń. W takim przypadku należy uznać, że producenci tacy wypełnili swoje obowiązki w terminie pod warunkiem, że dostarczą pozostałe ilości w odpowiednim czasie.
- (60) Destylacja, na mocy w art. 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, odgrywa znaczącą rolę w osiągnięciu równowagi na rynku wina stołowego i pośrednio pomaga w dostosowaniu potencjału produkcyjnego uprawy winorośli do wymogów. Obowiązkowa destylacja musi być w związku z tym wykonywana bardzo rygorystycznie, a wszystkie osoby zobowiązane do przeprowadzania destylacji, muszą rzeczywiście dostarczyć wymagane ilości do destylacji. W pewnych przypadkach, odstąpienie od środków interwencyjnych nie było wystarczającą zachętą, aby zapewnić, że osoby zobowiązane do obowiązkowej destylacji, wypełnią swoje zobowiązania. Dlatego też niezbędne są dodatkowe środki wspólnotowe przewidziane dla producentów, którzy nie wypełnili swoich zobowiązań w dozwolonym terminie, ale wypełnią je przed innym wyznaczonym terminem.
- (61) Różne czynności destylacji wina mogą prowadzić do otrzymania neutralnego alkoholu, zdefiniowanego na podstawie kryteriów odnoszących się do jego składu, w Załączniku do niniejszego rozporządzenia. Należy przyjąć wspólnotowe metody analizy w celu zapewnienia, że kryteria te są spełniane.
- (62) Metody powinny być obowiązkowe dla wszystkich transakcji handlowych oraz we wszystkich procedurach weryfikacyjnych. Z uwagi na ograniczone instrumenty handlowe, należy zezwolić na niewielką liczbę zwykle stosowanych procedur tak, aby przedmiotowe czynniki można było określić szybko i z należytą dokładnością.
- (63) Wspólnotowe metody analizy powinny być powszechnie uznane i jednolicie stosowane.
- (64) W celu zapewnienia, że wyniki osiągnięte przy stosowaniu metod analitycznych, określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1493/1999, są porównywalne, należy zdefiniować zasady dotyczące powtarzalności wyników uzyskanych przy zastosowaniu tych metod.
- (65) Cenę skupu dostaw wina powinno stosować się loco gorzelnie. W niektórych przypadkach transport jest zapewniany przez gorzelnię z powodów praktycznych. W takich przypadkach koszty transportu powinny być odjęte od ceny skupu, aby nie naruszać powyższej praktyki, która często jest konieczna.
- (66) Obowiązek przeprowadzania destylacji jest szczególnie uciążliwy dla poszczególnych producentów, którzy wytwarzają tylko niewielką ilość wina. Koszty, jakie ponosiliby tacy producenci na przetransportowanie ich wyłoczyn winogronowych oraz osadu winnego w celu dokonania destylacji, nie pozostawałyby w żadnej rozsądnej proporcji do zysku, którego mogliby się spodziewać z alkoholu z nich wydestylowanego. W związku z tym tacy producenci powinni zostać zwolnieni z obowiązku dostaw.
- (67) Producenci powinni być zobowiązani, w odniesieniu do części wyprodukowanego przez siebie wina, którą faktycznie dostarczyli do destylacji na mocy art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, do dostarczenia tylko produktów ubocznych powstających przy produkcji wina w celu przeprowadzenia destylacji na mocy art. 27 tego rozporządzenia.

- (68) Obowiązek destylacji produktów ubocznych jest nieproporcjonalnie uciążliwą przeszkodą dla niektórych producentów niewielkich ilości wina w niektórych strefach uprawy winorośli. Na żądanie Państw Członkowskich, w których tacy producenci prowadzą działalność, powinni oni mieć możliwość wycofania ich produktów ubocznych pod nadzorem zamiast dostarczania ich do destylacji.
- (69) Producenci, którzy dostarczają swoje wycieczyny do produkcji enocyaninu, dostarczają zwykle wycieczyny winogronowe nieprzefermentowane. Proces, w wyniku którego poprzez ekstrakcję wycieczyn uzyskiwany jest enocyanin, powoduje, że wycieczyny stają się nieprzydatne do dalszej fermentacji i destylacji. W związku z tym tacy producenci powinni być zwolnieni z obowiązku przeprowadzania destylacji proporcjonalnie do ilości wycieczynwinogronowych dostarczonych do takiego przetworzenia.
- (70) W przypadku gdy wino dostarczone do destylacji jest wykorzystywane do produkcji octu winnego, ilość alkoholu dostarczanego agencjom interwencyjnym może ulec zmniejszeniu. W związku z tym producenci powinni być zwolnieni z obowiązku destylacji, w przypadku gdy dostarczą wino do zakładów zajmujących się produkcją octu, które w innej sytuacji uzupełniałoby ilość przeznaczoną do obowiązkowej destylacji.
- (71) W przypadku wycofywania produktów ubocznych winiarnstwa pod nadzorem, na mocy art. 27 ust. 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, wszystkie takie produkty uboczne powinny zostać wycofane przed końcem roku winnego, w którym zostały wyprodukowane. W związku z tym niezbędny jest odpowiedni system kontroli, który nie będzie powodował nieproporcjonalnie wysokich kosztów administracyjnych, w szczególności w Państwach Członkowskich, w których produkcja wina jest bardzo niska.
- (72) Dokumentacja dotycząca dostarczania wycieczyn, osadu winiarskiego oraz wina do gorzelnii powinna wskazywać, czy gorzelnia znajduje się w tym samym Państwie Członkowskim co producent, czy w innym Państwie Członkowskim.
- (73) Na mocy art. 27 ust. 11 i art. 28 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, gorzelnicy mogą zdecydować czy chcą otrzymać pomoc w odniesieniu do produktu, który ma być poddany destylacji, czy też dostarczyć produkt uzyskany w wyniku destylacji agencji interwencyjnej. Kwota pomocy powinna być ustalona na podstawie cen rynkowych na różne produkty, które mogą być uzyskane w wyniku destylacji.
- (74) Aby kwalifikować się do uzyskania pomocy zainteresowane strony powinny złożyć wnioski razem z określonymi dokumentami towarzyszącymi. Rodzaj i liczba wymaganych dokumentów powinny odzwierciedlać różnice między winem i osadem winnym oraz między wycieczynami winogronowymi. W celu zapewnienia jednolitego funkcjonowania systemu we wszystkich Państwach Członkowskich, wnioski powinny być składane oraz pomoc wypłacana gorzelniom w terminach, które należy ustanowić. Gorzelnikom, którzy chociaż wykonali swoje podstawowe obowiązki, ale opóźniają się ze złożeniem na to dowodu, należy przyznać proporcjonalne świadczenie.
- (75) Przy ustalaniu ceny, która będzie płacona przez agencje interwencyjne za dostarczone produkty, należy uwzględnić średnie koszty transportu i destylacji danych produktów.
- (76) Jednolita cena normalna powinna być ustalona w odniesieniu do produktów dostarczonych agencjom interwencyjnym w związku z destylacją na mocy art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, niezależnie od pochodzenia surowców.
- (77) W niektórych regionach Wspólnoty stosunek między ilością wycieczyn a ilością wina i osadu winiarskiego jest taki, że średnie koszty destylacji różnią się od tych, które służą do ustalenia normalnej ceny. W takiej sytuacji, w niektórych z tych regionów, z gospodarczego punktu widzenia jest lub może być niemożliwe osiągnięcie zamierzonego celu przez stosowanie obowiązku przeprowadzania destylacji produktów ubocznych winiarnstwa. Ceny zróżnicowane ze względu na surowiec produktu uzyskanego w wyniku destylacji powinny być w związku z tym ustalone jednocześnie jako cena normalna, pozostawiając Państwom Członkowskim możliwość decydowania, czy takie zróżnicowane ceny powinny być stosowane w regionach, w których stosowanie ceny normalnej mogłoby prowadzić do trudności opisanych wyżej.
- (78) W następstwie zastosowania takiego rozwiązania nie mogą wzrosnąć wydatki ponoszone przez agencję interwencyjną, a w konsekwencji przez EFOGR. Ceny zróżnicowane ze względu na pochodzenie alkoholu powinny wobec tego być skorelowane z ceną normalną w taki sposób, że średnia ważona cen uzależnionych od pochodzenia nie przekroczy ceny normalnej.
- (79) Z uwagi na brak zorganizowanego wspólnotowego rynku alkoholu etylowego, agencje interwencyjne odpowiedzialne za wprowadzanie do obrotu alkoholu, który zobowiązane są przejąć po przeprowadzeniu destylacji, zgodnie z art. 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, powinny odsprzedać go po cenie niższej niż cena skupu. Różnicę między ceną skupu a ceną sprzedaży takiego alkoholu pokrywa, według stawki standardowej, Sekcja Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR).
- (80) Artykuł 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 przewiduje destylację jako środek wsparcia rynku wina, a w konsekwencji jako ułatwienie ciągłości dostaw destylatu winnego do części sektora alkoholu spożywczego. W celu uwzględnienia nadwyżek z końca roku środek należy wprowadzić w życie z dniem 1 września każdego roku gospodarczego.

- (81) Ponieważ Komisja jest odpowiedzialna za organizowanie sprzedaży pewnych alkoholi winnych, potrzebuje bardziej szczegółowych informacji dotyczących transakcji przeprowadzanych na rynku alkoholi. Informacje dotyczące alkoholu pochodzącego z obowiązkowej destylacji przesyłane Komisji przez Państwa Członkowskie, powinny być rozszerzone o informacje dotyczące alkoholu pochodzącego z dobrowolnej destylacji posiadanej przez agencje interwencyjne.
- (82) Należy bardziej szczegółowo określić wymagane cechy charakterystyczne produktów, które mogą być dostarczone w celu przeprowadzenia destylacji.
- (83) Produkty wprowadzane do gorzelnii powinny być poddane fizycznej kontroli z zastosowaniem procedur zapewniających odpowiednią reprezentatywność.
- (84) Należy określić konsekwencje ponoszone przez producentów, którzy nie dopełnili swoich obowiązków. Jednakże, Komisja powinna przyjąć zasady dotyczące prawa do pomocy gorzelników, którzy nie dotrzymali niektórych terminów administracyjnych, uwzględniając w szczególności zasadę proporcjonalności.
- (85) Niezbędne są zasady dotyczące przypadków siły wyższej, która może przeszkodzić w planowym przeprowadzeniu destylacji.
- (86) W celu zapewnienia należytego nadzoru nad czynnościami destylacji, należy poddać gorzelników systemowi zatwierdzeń.
- (87) Przy uwzględnieniu obecnej sytuacji na rynku wina przeznaczonego do destylacji, zarówno gorzelnikom jak i producentom wina wzmocnionego należy zezwolić na wzmacnianie takiego wina do destylacji, a wszystkie dotyczące tego uzgodnienia powinny zostać odpowiednio dostosowane.
- (88) W celu zapewnienia najbardziej odpowiednich sposobów nadzoru, Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzania ograniczeń dotyczących miejsc, w których może być prowadzone wzmacnianie wina do destylacji.
- (89) Należy przyjąć szczegółowe zasady dotyczące płatności cen skupu za wino, wypłacania pomocy producentom wina wzmocnionego, płatności pomocy z góry oraz składania i zwrotu zabezpieczeń.
- (90) Ponieważ dodanie do wina przeznaczonego do destylacji wskaźnika jest skuteczną metodą nadzoru, należy ustalić, że obecność takiego wskaźnika nie może stanowić przeszkody w swobodnym przepływie takiego wina lub produktów z niego uzyskanych.
- (91) Uwzględniając sposób transportu produktów do gorzelnii w niektórych Państwach Członkowskich, szczególnie w przypadku niewielkich ilości, Państwa Członkowskie powinny mieć prawo zezwalania na transportowanie tych produktów luzem.
- (92) W przypadku, przewidzianym w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w odniesieniu do niektórych sposobów destylacji, cena skupu za wino powinna być obniżona, w przypadku gdy producenci zwiększyli stężenie alkoholu poprzez dodanie sacharozy lub skoncentrowanego moszczu gronowego, w stosunku do których pomoc otrzymali lub ubiegali się o jej przyznanie na mocy art. 34 tego rozporządzenia.
- (93) Bardzo trudno jest powiązać wzrost stężenia alkoholu uzyskany przez każdego z producentów z winem dostarczonym do destylacji. Ścisłe określanie korzyści gospodarczych uzyskanych przez każdego producenta wymagałoby w tej sytuacji nadmiernej liczby czynności administracyjnych, co mogłoby doprowadzić do opóźnienia wypłacania pomocy oraz wpłynąć na cały system interwencji. Wobec tego cena skupu powinna być obniżona w oparciu o średni wzrost naturalnego stężenia alkoholu w każdej strefie uprawy winorośli. W celu uniknięcia nadmiaru czynności administracyjnych koniecznych do sprawdzenia wzrostu stężenia alkoholu w odniesieniu do każdego producenta, cena skupu za każde takie wino dostarczone do destylacji powinna zostać obniżona o ustaloną kwotę w każdej strefie lub części strefy.
- (94) Słusznym jest jedynie takie rozwiązanie, zgodnie z którym producenci powinni otrzymać pełną cenę tylko w przypadku, jeżeli nie zwiększyli stężenia alkoholu w jakiegokolwiek partii wina stołowego poprzez dodanie sacharozy lub skoncentrowanego moszczu gronowego na które otrzymali pomoc na mocy art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. Ponadto producenci, którzy podnieśli stężenie alkoholu w mniejszej części swojej produkcji niż ta, którą dostarczyli do destylacji, powinni otrzymać pełną cenę za ilość stanowiącą różnicę między ilością wzmocnioną a ilością dostarczoną.
- (95) Pomoc w odniesieniu do produktu uzyskanego w wyniku destylacji oraz cena produktów przejętych przez agencję interwencyjną w związku z destylacją na mocy art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, powinny być dostosowane w celu uwzględnienia obniżki ceny skupu wina.
- (96) Jedną z cech wspólnotowego rynku alkoholi jest istnienie zapasów wynikających z prowadzenia interwencji na mocy z art. 27, 28 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ⁽¹⁾.
- (97) Niezbędne są szczególne zasady szczegółowe dotyczące takich procedur przetargowych w celu zapewnienia równego traktowania wszystkich nabywców.
- (98) Te zapasy alkoholu mogą być zbywane przy zastosowaniu trzech różnych procedur przetargowych, w zależności od zamierzonego wykorzystania i przeznaczenia alkoholu, a także od ilości alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.

⁽¹⁾ Preambuły 98-124: patrz preambuły rozporządzenia (EWG) nr 377/93.

- (99) Ponieważ celem stosowania procedur przetargowych jest uzyskanie najkorzystniejszej ceny, w przypadku gdy Komisja podejmie decyzję o sprzedaży z zastosowaniem procedury przetargowej, sprzedaż powinna być dokonana na rzecz oferenta, który zaproponuje najwyższą cenę. Niezbędne są również zasady dotyczące sytuacji, w których w kilku ofertach zaproponowano tę samą cenę za tę samą partię.
- (100) Powinny być dopuszczalne, pod pewnymi warunkami, przetargi prowadzone w odniesieniu do 5000 hektolitrów, aby nowe zastosowania alkoholu mogły zostać przetestowane na średnią skalę przemysłową, co w dłuższym terminie umożliwi rozwój rynku w odniesieniu do znaczących ilości wspólnotowego alkoholu bez destabilizowania rynku napojów spirytusowych.
- (101) Niezbędne jest określenie, które formy przetwarzania na towary wywożone na mocy ustaleń uszlachetniania czynnego można uznać za równorzędne do rzeczywistych sposobów wykorzystania przemysłowego.
- (102) W celu zapewnienia, że alkohol sprzedawany zgodnie z takimi procedurami przetargowymi jest rzeczywiście wykorzystywany do celów, które nie będą zakłócać rynku alkoholi, oferty powinny dokładnie podawać zamierzone przeznaczenie produktu.
- (103) Należy zezwolić oferentom na składanie tylko jednej oferty w odniesieniu do każdego rodzaju alkoholu, każdego rodzaju końcowego wykorzystania produktu oraz procedury przetargowej. Należy również określić prawne konsekwencje, które ponosić będą oferenci, którzy złożą więcej niż jedną ofertę.
- (104) W celu ograniczenia wpływu na konkurencyjność w stosunku do produktów, które mogą być zastąpione przez alkohol, Komisja powinna mieć możliwość niedokonywania sprzedaży na podstawie otrzymanych ofert.
- (105) Aby sprzedaż mogła być dokonana po otrzymaniu największej możliwej liczby złożonych ofert, w przypadku gdy proponowane ceny zostaną uznane za zadowalające, a proponowane końcowe zastosowania produktu są odpowiednie do rozwoju nowych przemysłowych rynków zbytu produktu, oferenci, którzy złożyli takie oferty, powinni z pewnymi zastrzeżeniami mieć możliwość nabycia zastępczej partii. Taka procedura powinna zwiększyć sprzedaż wspólnotowego alkoholu i jednocześnie zmniejszyć zapasy, na zarządzanie którymi w innym przypadku trzeba byłoby ponieść wysokie koszty budżetowe.
- (106) Niezależnie od marginesu tolerancji w odniesieniu do ilości alkoholu przeznaczonego na sprzedaż w drodze przetargu, cena, która ma być zapłacona przed wydaniem zlecenia przewozowego, powinna być obliczona w oparciu o ilości alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj., w zaokrągleniu do jednego hektolitra.
- (107) Procedury przetargowe na wywóz alkoholu do krajów regionu karaibskiego przeznaczonego do wykorzystania końcowego w sektorze paliwowym w celu zapewnienia tym krajom większej ciągłości dostaw Powinny być prowadzone regularnie. Doświadczenie wskazuje, że istnieje niewielkie prawdopodobieństwo, że ten rynek zbytu doprowadzi do destabilizacji rynku oraz ten rynek zbytu stwarza znaczne możliwości dla rynku głównego.
- (108) Wielkość partii przeznaczonych na sprzedaż w drodze przetargu z zamiarem wywozu do państw karaibskich powinna być powiązana z normalną zdolnością przewozową drogą morską, co pozwoli obniżyć koszty gwarancji wykonania ponoszone przez zainteresowanych kupców. Terminy ustalone w odniesieniu do przewozów alkoholu powinny zostać odpowiednio dostosowane.
- (109) Publiczna sprzedaż alkoholu winnego przeznaczonego do wykorzystania jako paliwo we Wspólnocie powinna podlegać określonym warunkom, aby zapewnić przedsiębiorstwom, w pewnym zakresie, dostawy oraz aby uwzględnić koszty inwestycji w zakłady przetwórcze niezbędnych w tym konkretnym celu, jednakże bez wprowadzania przeszkód w fizycznym przemieszczaniu alkoholu przeznaczonego na sprzedaż.
- (110) Należy ustalić, że tego rodzaju sprzedaż publiczna powinna obejmować kilka partii alkoholu w przypadkach gdy znaczne ilości zostały przeznaczone do takiej sprzedaży publicznej oraz że alkohol w kadziach nie może być fizycznie przemieszczany przed wydaniem zlecenia przewozowego.
- (111) W przypadku sprzedaży w drodze przetargu lub sprzedaży publicznej z przeznaczeniem do wykorzystania jako paliwo, ponieważ faktyczny przewóz i przetworzenie alkoholu nastąpią po kilku latach, cena za hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. proponowana przez oferenta, który wygrał przetarg, powinna być aktualizowana co trzy miesiące przy zastosowaniu współczynnika podanego w odpowiednim ogłoszeniu o zaproszeniu do składania ofert, aby ceny płacone za sprzedany alkohol odpowiadały bardziej fluktuacjom cen paliwa na rynkach międzynarodowych.
- (112) Z uwagi na rozmiar niektórych z tych kadzi, w których przechowywane jest część alkoholu uzyskanego w wyniku obowiązkowej destylacji, jak również z uwagi na znaczny czas przechowywania tego alkoholu, nie można praktycznie dokładnie określić ilości alkoholu przeznaczonego na sprzedaż znajdującego się w poszczególnych kadziach.
- (113) W takiej sytuacji każda procedura przetargowa dotycząca ostatecznie ilości alkoholu wynoszącej między 99 a 101 % ilości alkoholu pierwotnie przeznaczonego na sprzedaż, wprowadzonego do obrotu, powinna być uznana za ważną.

- (114) Oświadczenia, w których oferenci zrzekają się wszelkich roszczeń dotyczących jakości i właściwości sprzedanego im alkoholu, nie mogą dotyczyć wad ukrytych, które z uwagi na ich charakter nie mogą być wcześniej wykryte i które powodują, że alkohol nie nadaje się do wykorzystania zgodnie z zamierzonym przeznaczeniem.
- (115) Alkohol przeznaczony do niektórych sprzedaży z zastosowaniem procedury przetargowej powinien, gdy istnieje taka potrzeba, zostać poddany denaturacji w celu zapobieżenia wykorzystania go do innych celów. Ilości alkoholu sprzedanego w takich przypadkach powinny być poddane skażaniu przez dodanie benzyny.
- (116) Należy wprowadzić system zabezpieczeń, w celu zapewnienia, że procedura przetargowa będzie przeprowadzana prawidłowo oraz że alkohol będzie rzeczywiście wykorzystywany do celów określonych w odpowiednim zaproszeniu do składania ofert przetargowych. Zabezpieczenia należy wprowadzić na poziomie uniemożliwiającym wykorzystanie niezgodne z celami procedury przetargowej, które może prowadzić do zakłócenia na rynku alkoholi oraz napojów spirytusowych produkowanych we Wspólnocie, zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. Należy wziąć pod uwagę zasady ustanowione w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych, które również obejmują wina. W związku z tym, powinny zostać określone podstawowe wymagania dotyczące zobowiązań podlegających złożeniu zabezpieczenia.
- (117) Ubytki mogą powstać przy transporcie alkoholu drogą lądową lub morską oraz w trakcie przetwarzania poprzedzającego wykorzystanie końcowe. W celu oceny zmian w ilości alkoholu zarejestrowanej przy załadunku i rozładunku należy uwzględnić odpowiednie normy techniczne, a dla każdej kategorii ubytku należy ustalić szczególny margines tolerancji.
- (118) Ogólny margines tolerancji należy przyjąć w odniesieniu do ubytków alkoholu spowodowanych wielokrotnymi czynnościami transportu lądowego i morskowego w związku z procedurą przetargową dotyczącą wywozu alkoholu przeznaczonego do przetworzenia w państwach trzecich objętych niniejszym rozporządzeniem. Wyższy margines tolerancji powinien być również przyjęty w odniesieniu do ubytków alkoholu spowodowanych czynnościami przetwórczymi w takich państwach trzecich w porównaniu z podobnymi czynnościami we Wspólnocie przy uwzględnieniu warunków operacyjnych, klimatycznych i innych oraz faktu, że niektóre urzędy są mniej wydajne w niektórych państwach trzecich.
- (119) W odniesieniu do ubytków, których rozmiar przekracza ustalone marginesy tolerancji, należy stosować kary polegające na potrąceniu standardowej kwoty z gwarancji wykonania obejmującej cenę zakupu alkoholu dostarczonego do agencji interwencyjnej w związku z przeprowadzeniem destylacji na mocy art. 27, 28 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. Część gwarancji wykonania powinna być zwrócona dopiero, gdy oferent, który wygrał przetarg, przedstawi dokumentację dotyczącą wszystkich ubytków związanych z daną ofertą, aby dostępna kwota gwarancji wystarczyła do zastosowania kary z tytułu takich nieuprawnionych ubytków alkoholu.
- (120) W przypadku niektórych ostatecznych zastosowań przewidzianych dla alkoholu, objętego procedurą przetargową, część lub całość sprzedanego alkoholu powinna zostać przetworzona na alkohol rektyfikowany. Niektóre z przewidzianych dla sprzedanego alkoholu zastosowań wymagają uprzedniej rektyfikacji lub dehydratacji, w wyniku których powstaje również zanieczyszczony alkohol nie nadający się do pierwotnie zamierzonego wykorzystania przewidzianego w tych procedurach przetargowych. W tych przypadkach powinny ulec zmianie warunki zwrotu gwarancji wykonania.
- (121) Kontrole prowadzone w celu sprawdzenia czy alkohol wykorzystywany jest zgodnie z celami określonymi w odpowiednich zaproszeniach do składania ofert przetargowych powinny obejmować co najmniej kontrole równorzędne do tych stosowanych przy monitorowaniu alkoholu wyprodukowanego we Wspólnocie. W celu przeprowadzenia kontroli niektórych zastosowań lub przeznaczeń można zatrudnić międzynarodową firmę nadzorczą, która sprawdzi, czy zawarta umowa jest należycie wykonywana. W miarę umacniania się i rozwoju rynku wewnętrznego należy przeprowadzać bezpośrednie kontrole czynności przewozowych w miejscach wywozu lub przeznaczenia alkoholu.
- (122) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel

Tytuł III rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 oraz niniejsze rozporządzenie ustanawiają wspólnotowe reguły dotyczące mechanizmów rynkowych w sektorze wina.

Niniejsze rozporządzenie dotyczy szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w szczególności odnoszących się do pomocy na wykorzystanie winogron, moszczu gronowego i skoncentrowanego moszczu gronowego (tytuł I), w odniesieniu do prywatnego składowania (tytuł II) oraz destylacji (tytuł III).

Artykuł 2

Przepisy ogólne

1. Państwa Członkowskie mogą zarządzić, że przedsiębiorcy rozpoczynający działalność w trakcie danego roku winnego są uprawnieni do uzyskania pomocy na mocy niniejszego rozporządzenia wyłącznie w odniesieniu do produktów uzyskanych w wyniku przetworzenia winogron z ich własnej produkcji.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 30 niniejszego rozporządzenia, przedsiębiorcy na których w trakcie poprzedniego roku winnego ciążyły obowiązki ustanowione w art. 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, są uprawnieni do środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu tylko wówczas, gdy przedstawią dokumentację potwierdzającą wykonanie ich obowiązków w zakresie dostawy lub wycofania pod nadzorem w trakcie danego roku winnego.

TYTUŁ I

**POMOC NA WYKORZYSTANIE WINOGRON,
MOSZCZU GRONOWEGO, SKONCENTROWANEGO
MOSZCZU GRONOWEGO I REKTYFIKOWANEGO
SKONCENTROWANEGO MOSZCZU GRONOWEGO**

ROZDZIAŁ I

PRODUKCJA SOKU WINOGRONOWEGO

Artykuł 3

Cel pomocy

1. Niniejszy rozdział ustanawia szczegółowe zasady dotyczące stosowania systemu pomocy wprowadzonego przepisami art. 35 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. Pomoc jest przyznawana przetwórcom, którzy:

- a) sami są producentami lub należą do grupy producentów i którzy przetwarzają lub przetworzyli we ich imieniu winogrona, które zebrali, moszcz gronowy oraz skoncentrowany moszcz gronowy uzyskany w całości z ich własnych zbiorów winogron, na sok winogronowy lub inne produkty spożywcze wytworzone z takiego soku winogronowego; lub
- b) nabywają od producentów lub grup producentów, bezpośrednio lub pośrednio, winogrona pochodzące ze Wspólnoty oraz moszcz gronowy lub skoncentrowany moszcz gronowy, w celu przetworzenia ich na sok winogronowy lub inne produkty spożywcze wytworzone z takiego soku winogronowego.

Wykorzystywane surowce powinny być uzyskiwane wyłącznie z winogron pochodzących ze Wspólnoty.

2. W trakcie stosowania przy produkcji produktów spożywczych sok winogronowy powinien spełniać wymogi określone w dyrektywie Rady 93/77/EWG.

Artykuł 4

Wysokość pomocy

Pomoc na wykorzystanie winogron, moszczu gronowego oraz skoncentrowanego moszczu gronowego na mocy art. 35 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ustala się w następujących stawkach:

- a) winogrona (na 100 kilogramów): 4,952 EUR;
- b) moszcz gronowy (na hektolitr): 6,193 EUR;
- c) skoncentrowany moszcz gronowy (na hektolitr): 21,655 EUR.

Artykuł 5

Wymogi techniczne dotyczące przetwórstwa

Produkty, określone w art. 4 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, powinny posiadać rzetelną i solidną jakość handlową oraz powinny nadawać się do przetwarzania na sok winogronowy. Moszcz gronowy oraz moszcz uzyskany z wykorzystanych winogron powinny mieć w temperaturze 20 °C gęstość 1,055-1,100 gramów na centymetr sześcienny.

Artykuł 6

Przepisy administracyjne dotyczące przetwórców

1. Przetwórcy, którzy podejmują czynności przetwórcze w trakcie roku winnego i chcą uzyskać pomoc na mocy art. 35 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, składają harmonogram właściwemu organowi Państwa Członkowskiego, na którego obszarze odbywa się przetwarzanie, przed początkiem roku winnego lub, w przypadku gdy wytwarzają sok winogronowy po raz pierwszy, przed rozpoczęciem takiej produkcji. Harmonogram zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) ich nazwę lub nazwę handlową i adres;
- b) następujące informacje techniczne:
 - i) rodzaj surowców (winogrona, moszcz gronowy lub skoncentrowany moszcz gronowy);
 - ii) miejsce składowania moszczu gronowego i skoncentrowanego moszczu gronowego przeznaczonych do przetworzenia;
 - iii) miejsce, w którym ma się odbywać przetwarzanie.

Państwa Członkowskie mogą żądać kwartalnych deklaracji oraz dalszych informacji w celu przeprowadzenia inspekcji.

2. Przetwórcy, którzy prowadzą czynności przetwórcze w określonych terminach i chcą uzyskać pomoc na mocy art. 35 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, składają właściwemu organowi, najpóźniej trzy dni robocze przed rozpoczęciem czynności przetwórczych, pisemne oświadczenie zawierające w szczególności:

- a) informacje wymagane na mocy niniejszego artykułu ust. 1 lit. a) i b);
- b) wskazanie strefy upraw winorośli, z której uzyskują surowce, zgodnie z klasyfikacją w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;
- c) następujące informacje techniczne:
 - i) ilość (w 100 kilogramach winogron lub hektolitrach moszczu gronowego lub skoncentrowanego moszczu gronowego);
 - ii) gęstość, w przypadku moszczu gronowego i skoncentrowanego moszczu gronowego;
 - iii) datę rozpoczęcia i przewidywany czas trwania czynności przetwórczych.

Oświadczenie dotyczy, co najmniej minimalnej ilości:

- a) 1300 kg winogron;
- b) 10 hektolitrów moszczu gronowego;
- c) trzech hektolitrów skoncentrowanego moszczu gronowego.

Państwa Członkowskie mogą żądać dodatkowych informacji w celu identyfikacji produktu.

3. Przetwórcy, którzy wykorzystują do produkcji soku winogronowego nie więcej niż 50 ton winogron, 800 hl moszczu gronowego lub 150 hl skoncentrowanego moszczu gronowego w każdym roku winnym, składają właściwym władzom, na początku roku winnego, deklarację zawierającą informacje wymagane na mocy niniejszego artykułu ust. 1 lit. a) i b). Nie mają obowiązku składać innych deklaracji określonych w niniejszym artykule ust. 1 i 2.

4. Deklaracje i harmonogramy określone w ust. 1-3 składa się co najmniej w dwóch egzemplarzach, z których co najmniej jeden jest zwracany przetwórcy po należyтым opieczetowaniu przez właściwy organ.

5. Przetwórcy prowadzą rachunek zapasów wskazujący w szczególności następujące informacje zaczerpnięte z dokumentów towarzyszących lub rejestrów określonych w art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999:

- a) ilości, gęstość i strefę uprawy winorośli, z której pochodzą surowce dostarczane każdego dnia do ich obiektów oraz, gdzie stosowne, nazwę i adres sprzedawcy(-ów);
- b) ilości i gęstość surowców używanych każdego dnia;

c) ilości soku winogronowego uzyskiwanego każdego dnia w wyniku przetwarzania;

d) ilości soku winogronowego opuszczającego ich obiekty każdego dnia oraz nazwę i adres odbiorcy(-ów).

W przypadku, gdy przetwórcy sami wykonują w swoich zakładach produkujących sok jedną z czynności określonych w art. 7 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w danym wypadku mieszając prawdopodobnie sok z innymi produktami, nie są wymagane informacje określone w akapicie poprzednim lit. d). W takich przypadkach na rachunku zapasów podaje się dodatkowo ilości soku winogronowego pakowanego każdego dnia.

6. Dokumenty towarzyszące dotyczące rachunku zapasów, określonego w ust. 5, udostępniane są przy każdej kontroli władzom przeprowadzającym inspekcje.

Artykuł 7

Przepisy administracyjne dotyczące użytkowników

1. Dla celów niniejszego artykułu „użytkownik” oznacza wszystkie podmioty inne niż przetwórcy soku winogronowego, którzy prowadzą jakkolwiek z wymienionych rodzajów działalności: butelkowanie, pakowanie, prezentowanie, przygotowywanie produktów spożywczych poprzez mieszanie soku winogronowego z innymi produktami lub składowanie z zamiarem sprzedaży jednemu lub więcej przedsiębiorstwom odpowiedzialnym za prowadzenie opisanych wyżej rodzajów działalności.

2. W przypadku, gdy przetwórcy nie prowadzą sami działalności określonej w ust. 1, wskazują w dokumencie towarzyszącym określonym w art. 70 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, czy złożyli już lub czy mają zamiar złożyć wniosek o przyznanie pomocy na produkcję soku winogronowego na mocy niniejszego rozporządzenia.

3. W przypadku, gdy przetwórcy wysyłają sok winogronowy użytkownikowi we Wspólnocie, który zamierza przechowywać go przed butelkowaniem lub wykorzystać do produkcji innych produktów spożywczych,

a) przedsiębiorstwo składujące przesyła dokument towarzyszący dla soku winogronowego właściwemu organowi na miejsce rozładunku nie później niż w ciągu 15 dni od otrzymania produktu;

b) właściwy organ stempluje dokument towarzyszący określony w lit. a), wyłącznie po sprawdzeniu czy ilość odpowiadająca co najmniej ilości wyżej wymienionej przesyłki została wysłana wraz z właściwym dokumentem towarzyszącym do rozlewni lub do przedsiębiorstwa wytwarzającego produkty spożywcze objętych przepisami niniejszego rozporządzenia, jak również, czy ten użytkownik odebrał ją.

Jeżeli wymogi określone w lit. b) zostały spełnione i dokument towarzyszący został odebrany, organ właściwy ze względu na miejsce rozładunku zwraca przetwórcy/nadawcy danego soku winogronowego należycie ostemplowany egzemplarz dokumentu towarzyszącego, określonego w lit. a).

4. W przypadku, gdy przetwórcy wysyłają sok winogronowy użytkownikowi we Wspólnocie, który zamierza go butelkować, podmiot ten, w ciągu 15 dni od otrzymania produktu, przesyła organowi właściwemu ze względu na miejsce rozładunku egzemplarz dokumentu towarzyszącego.

Nie później niż w ciągu 30 dni od otrzymania egzemplarza dokumentu towarzyszącego, organ właściwy ze względu na miejsce rozładunku zwraca ten dokument należycie ostemplowany przetwórcy/nadawcy danego soku winogronowego.

Jednakże, na żądanie przetwórców lub użytkowników, którzy zamierzają butelkować sok, właściwy organ lub upoważniony ze względu na miejsce rozładunku wydział, zwracają im bezpośrednio należycie ostemplowany egzemplarz dokumentu towarzyszącego.

5. W przypadku gdy przetwórcy wysyłają sok winogronowy użytkownikowi we Wspólnocie, który produkuje inne produkty spożywcze razem z tym sokiem,

- a) producent tych produktów przesyła dokument towarzyszący dla soku winogronowego organowi właściwemu nie później niż w ciągu 15 dni od otrzymania produktu;
- b) właściwy organ stempluje dokument towarzyszący, określony w lit. a), pod warunkiem, że posiada wystarczającą pewność, że sok winogronowy jest rzeczywiście przeznaczony do wytwarzania danych produktów spożywczych.

O ile istnieje takie zapewnienie, organ właściwy ze względu na miejsce rozładunku zwraca przetwórcy/nadawcy danego soku winogronowego, należycie ostemplowany egzemplarz dokumentu towarzyszącego, określonego w niniejszym ustępie, nie później niż w ciągu 30 dni od jego otrzymania.

6. W przypadkach, których dotyczy niniejszy artykuł, podmioty wykorzystujące produkty prowadzą rachunek zapasów wskazujący w szczególności:

- a) ilości niepakowanego soku winogronowego dostarczane do ich obiektów każdego dnia, jak również nazwę i adres nadawcy/przetwórcy;
- b) ilości niepakowanego soku winogronowego opuszczające ich obiekty każdego dnia oraz nazwę i adres odbiorcy(-ów);
- c) ilości soku winogronowego i/lub soku winogronowego zmieszanego z innymi produktami pakowane każdego dnia ze wskazaniem ilości soku winogronowego wykorzystanego do wytworzenia danych produktów.

7. Dokumenty towarzyszące dotyczące rachunku zapasów, określonego w ust. 7 niniejszego artykułu, udostępniane są przy każdej kontroli organom przeprowadzającym inspekcje.

Artykuł 8

Wnioski o przyznanie pomocy

1. Przetwórcza, określony w art. 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, aby uzyskać pomoc, składa właściwemu organowi jeden lub więcej wniosków o przyznanie pomocy nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od końca roku winnego, razem z:

- a) egzemplarzem znajdującym się w jego posiadaniu rocznej lub kwartalnej deklaracji bądź wyciągu z niej;
- b) egzemplarzem lub wyciągiem z rachunku zapasów, określonym w art. 6 ust. 5 niniejszego rozporządzenia. Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby takie egzemplarze lub wyciągi były opieczetowane przez organ odpowiedzialny za przeprowadzanie inspekcji.

2. Przetwórcy, określani w art. 6 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, aby uzyskać pomoc, składają właściwemu organowi wniosek o przyznanie pomocy nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od zakończenia czynności przetwórczych, razem z:

- a) egzemplarzem znajdującej się w ich posiadaniu deklaracji;
- b) egzemplarzem lub wyciągiem z rachunku zapasów, określonym w art. 6 ust. 5 niniejszego rozporządzenia. Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby takie egzemplarze lub wyciągi były opieczetowane przez organ odpowiedzialny za przeprowadzanie inspekcji;
- c) egzemplarzem lub wyciągiem dokumentu towarzyszącego transportu surowców do obiektów przetwórcy. Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby takie egzemplarze lub wyciągi były opieczetowane przez organ odpowiedzialny za przeprowadzanie inspekcji.

Wnioski o przyznanie pomocy wskazują ilość surowców faktycznie poddanych przetworzeniu i datę zakończenia czynności przetwórczych.

3. Ponadto w ciągu sześciu miesięcy od dnia ostemplowania, przewidzianego w art. 7 niniejszego rozporządzenia, lub od dnia dokonania wywozu soku winogronowego, zainteresowani przetwórcy składają odpowiednio:

- a) egzemplarz dokumentu towarzyszącego ostemplowanego przez właściwy organ przewidziany w art. 7;
- b) egzemplarz dokumentu towarzyszącego ostemplowanego pieczęcią celną poświadczającą dokonanie wywozu.

4. Wszelkie dokumenty konieczne do uzyskania pomocy powinny być złożone nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od złożenia wniosku o przyznanie pomocy. Jeżeli zostaną złożone w ciągu sześciu miesięcy po upływie powyższego terminu, pomoc zmniejsza się o 30 %. Po tej dacie nie wypłaca się pomocy.

Artykuł 9

Warunki przyznawania pomocy

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, pomoc należy się wyłącznie w odniesieniu do rzeczywiście wykorzystanej ilości surowców, nie przekraczającej niżej określonego stosunku między ilością uzyskanego produktu a ilością uzyskanego soku winogronowego:

- a) 1,3 dla winogron, w 100 kg na hektolitr;
- b) 1,05 dla moszczu, w hektolitrach na hektolitr;
- c) 0,30 dla skoncentrowanego moszczu, w hektolitrach na hektolitr.

W przypadku, gdy uzyskanym produktem jest skoncentrowany sok winogronowy powyższe współczynniki należy przemnożyć przez 5.

2. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, jeżeli przetwórcy nie spełniają jednego z obowiązków obciążających ich na podstawie niniejszego rozporządzenia, innego niż obowiązek przetwarzania surowców objętych wnioskami o przyznanie pomocy na sok winogronowy, wypłacaną pomoc zmniejsza się o kwotę ustaloną przez właściwy organ w zależności od tego, jak poważne jest naruszenie.

3. W przypadkach siły wyższej, właściwy organ określa środki, które uzna za konieczne, mają na uwadze powołane okoliczności.

Jeśli przetwórcy składają więcej wniosków o przyznanie pomocy na podstawie niniejszego rozporządzenia, właściwy organ lub upoważniony w tym celu wydział może zezwolić na ustanowienie pojedynczego zabezpieczenia. W takich przypadkach, zabezpieczenie odpowiada 120 % sumy kwot obliczonych zgodnie z akapitem pierwszym.

2. Zaliczki, określone w ust. 1, wypłacane są w ciągu 3 miesięcy od przedstawienia dowodu, że zabezpieczenie zostało złożone. Jednakże nie wypłaca się zaliczek przed dniem 1 stycznia danego roku winnego.

3. Po sprawdzeniu przez właściwy organ lub upoważniony wydział wszystkich dokumentów, określonych w art. 8 niniejszego rozporządzenia, zabezpieczenie określone w ust. 1 zostaje zwrócone odpowiednio w całości lub w części, zgodnie z procedurą określoną w art. 19 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85. Z wyjątkiem przypadków wystąpienia siły wyższej, zabezpieczenie ulega przypadkowi, jeżeli wykorzystana ilość jest mniejsza niż 95 % ilości, w odniesieniu do której wypłacono zaliczkę.

W przypadku, gdy wykorzystano mniej niż 95 % ilości, w odniesieniu do której wypłacono zaliczkę, przetwórca jest nadal uprawniony do uzyskania pomocy w odniesieniu do ilości, którą rzeczywiście wykorzystał.

W przypadku gdy wykorzystano 95 %-99 % ilości, w odniesieniu do której wypłacono zaliczkę, zabezpieczenie ulega przypadkowi wyłącznie w odniesieniu do ilości nieprzetworzonej w ciągu roku winnego.

Artykuł 10

Wypłata pomocy

Właściwy organ wypłaca pomoc w odniesieniu do rzeczywiście wykorzystanej ilości surowców nie później niż w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich towarzyszących dokumentów określonych w art. 8, z wyjątkiem:

- przypadków wystąpienia siły wyższej,
- przypadku gdy wszczęto administracyjne postępowanie wyjaśniające w związku z prawem do uzyskania pomocy. W takich przypadkach wypłaty dokonuje się po uznaniu wnioskodawcy za uprawnionego do uzyskania pomocy.

Artykuł 11

Zaliczki

1. Przetwórcy mogą ubiegać się o wypłatę zaliczki w kwocie równej kwocie pomocy obliczonej dla surowców pod warunkiem, że przedstawią dokumentację, z której wynikać będzie, że surowce zostały dostarczone do ich obiektów oraz że złożyli zabezpieczenie na rzecz agencji interwencyjnej. Zabezpieczenie takie odpowiada 120 % wymienionej kwoty. W takich przypadkach, nie trzeba na tym etapie składać dokumentów towarzyszących, określonych w art. 8.

ROZDZIAŁ II

POMOC W ODNIESIENIU DO MOSZCZU WYKORZYSTYWANEGO W CELU ZWIĘKSZENIA STĘŻENIA ALKOHOLU W PRODUKTACH WINIARSKICH

Artykuł 12

Cel pomocy

1. Pomoc, określona w art. 34 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, jest przyznawana producentom win stołowych lub gatunkowych win produkowanych w określonych regionach (wina gatunkowe psr), którzy wykorzystują skoncentrowany moszcz gronowy i rektyfikowany skoncentrowany moszcz gronowy wytworzone we Wspólnocie w celu podniesienia naturalnego stężenia alkoholu w % objętościowych produktów wymienionych w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 pkt C.

2. Nie naruszając ust. 1, w przypadku ilości 10 hektolitrów lub mniejszych w roku winnym, Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o przyznaniu pomocy producentom skoncentrowanego moszczu gronowego i rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu gronowego, w przypadku gdy nabywcy są indywidualnymi plantatorami winorośli wykorzystującymi produkt wyłącznie do wzmocnienia ich własnej produkcji.

Państwa Członkowskie przyjmują szczegółowe zasady stosowania tego środka i powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 13

Wysokość pomocy

1. Kwotę pomocy, określonej w art. 34 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ustala się następująco z uwzględnieniem potencjalnego stężenia alkoholu w % objętościowych (% obj.) na hektolitr w odniesieniu do następujących kategorii produktów:

- a) skoncentrowany moszcz gronowy z winogron zebranych:
 - w strefach uprawy winorośli C III a) oraz C III EUR 1,699/% obj./hl,
 - w innych miejscach 1,466/% obj./hl,
- b) rektyfikowany skoncentrowany moszcz gronowy z winogron zebranych:
 - w strefach uprawy winorośli C III a) oraz C III EUR 2,206/% obj./hl,
 - w innych miejscach 1,955/% obj./hl.

Jednakże w latach winnych 2000/2001, 2001/2002 i 2002/2003 w odniesieniu do rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu gronowego uzyskanego z winogron zebranych w innych miejscach niż w strefach uprawy winorośli C III a) oraz C III b) i wyprodukowanego w zakładach, które rozpoczęły produkcję rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu gronowego przed dniem 1 stycznia 1986 r. w Hiszpanii lub przed dniem 30 czerwca 1982 r. w innych państwach, wysokość pomocy będzie taka, jak dla produktów ze strefy uprawy winorośli C III.

2. Potencjalne stężenie alkoholu produktów wymienionych w ust. 1 określa się przez zastosowanie danych z tabeli korelacji stanowiącej załącznik I do rozporządzenia do odczytów refraktometra w temperaturze 20 °C użytego zgodnie z metodą określoną w załączniku XVIII do rozporządzenia (WE) nr 1622/2000, ustanawiającego wspólnotowy kodeks praktyk i procesów enologicznych.

Artykuł 14

Wnioski o przyznanie pomocy

Producenci, którzy chcą uzyskać pomoc przewidzianą w art. 34 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, składają właściwej agencji interwencyjnej wniosek dotyczący wszystkich czynności zmierzających do zwiększenia stężenia alkoholu, do których stosuje się ten artykuł. Agencje interwencyjne powinny otrzymać wnioski w ciągu dwóch miesięcy od dnia przeprowadzenia ostatniej czynności.

Do wniosków należy dołączyć dokumenty dotyczące czynności, w odniesieniu do których ubiegano się o pomoc.

Artykuł 15

Warunki przyznawania pomocy

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej nie wypłaca się pomocy, jeżeli producent nie prowadzi działalności, określonej w art. 34 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 zgodnie z załącznikiem V pkt C) i D) do tego rozporządzenia.

2. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, jeżeli producenci nie spełniają któregokolwiek z wymogów wynikających z niniejszego rozporządzenia innych niż wymogi określone w ust. 1, pomoc zostanie zmniejszona o kwotę ustaloną przez właściwy organ w zależności od tego, jak poważne jest naruszenie.

3. W przypadkach siły wyższej właściwy organ określa środki, które uzna za konieczne, biorąc pod uwagę powołane okoliczności.

Artykuł 16

Wypłata pomocy

Agencja interwencyjna wypłaca pomoc producentom do dnia 31 sierpnia po zakończeniu danego roku winnego, z wyjątkiem:

- a) przypadków siły wyższej;
- b) przypadku, gdy wszczęto administracyjne postępowania wyjaśniające związane z prawem do uzyskania pomocy. W takich przypadkach, wypłata jest dokonywana po uznaniu wnioskodawcy za uprawnionego do uzyskania pomocy.

Artykuł 17

Zaliczki

1. Od dnia 1 stycznia danego roku winnego producenci mogą ubiegać się o wypłatę zaliczkową kwoty równej kwocie pomocy obliczonej w odniesieniu do produktów wykorzystywanych w celu zwiększenia stężenia alkoholu pod warunkiem, że złożyli zabezpieczenie na rzecz agencji interwencyjnej. Zabezpieczenie takie odpowiada 120 % kwoty pomocy, o którą się ubiegano.

Do wniosków dołącza się dokumenty, określone w art. 14 akapit drugi, jakie są dostępne. Pozostałe dokumenty składa się przed końcem roku winnego.

2. Agencja interwencyjna wypłaca zaliczki w ciągu trzech miesięcy od przedstawienia dowodu, że zabezpieczenie zostało złożone.

3. Po sprawdzeniu przez właściwy organ lub upoważniony wydział wszystkich dokumentów oraz po uwzględnieniu kwoty, która ma być wypłacona, zabezpieczenie zostaje zwrócone odpowiednio w całości lub w części, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 19 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85.

ROZDZIAŁ III

POMOC NA WYTWARZANIE NIEKTÓRYCH PRODUKTÓW W ZJEDNOCZONYM KRÓLESTWIE I W IRLANDII

Artykuł 18

Cel i wysokość pomocy

1. Pomoc, określona w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, jest przyznawana:

- a) wytwórcom, którzy wykorzystują skoncentrowany moszcz gronowy uzyskany w całości z winogron ze stref uprawy winorośli C III a) i C III b) w celu wytworzenia w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii produktów objętych kodem CN 2206 00, w odniesieniu do których używanie nazwy złożonej zawierającej wyraz „wino” może być dozwolone przez te Państwa Członkowskie zgodnie z załącznikiem VII pkt C (3) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, zwanych dalej „producentami”. Kwota pomocy wynosi 0,2379 EUR na kilogram;
- b) podmiotom gospodarczym, które wykorzystują skoncentrowany moszcz gronowy uzyskany w całości z winogron pochodzących ze Wspólnoty jako główny składnik określonych produktów, które wprowadzają do obrotu w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii z zamieszczonymi jasnymi instrukcjami, umożliwiającymi konsumentom uzyskanie z nich napoju imitującego wino, zwanymi dalej „podmiotami gospodarczymi”. Kwota pomocy wynosi 0,3103 EUR na kilogram.

2. Pomoc na skoncentrowany moszcz gronowy jest przyznawana pod warunkiem, że posiada on właściwą solidną jakość handlową oraz nadaje się do wykorzystania w celach określonych w art. 35 ust. 1 lit. b) lub c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Artykuł 19

Wnioski o przyznanie pomocy

1. Producenci i przedsiębiorcy, którzy chcą uzyskać pomoc określoną w art. 35 ust. 1 lit. b) lub c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, składają właściwemu organowi Państwa Członkowskiego, w którym skoncentrowany moszcz gronowy jest wykorzystywany, między dniem 1 sierpnia a dniem 31 lipca danego roku winnego pisemny wniosek.

Wnioski powinny zostać złożone najpóźniej na siedem dni roboczych przed rozpoczęciem czynności wytwórczych.

Jednakże okres siedmiu dni roboczych może zostać skrócony w przypadku, gdy zezwoli na to pisemnie właściwy organ.

2. Wnioski o przyznanie pomocy dotyczą co najmniej 50 kilogramów skoncentrowanego moszczu gronowego.

3. Wnioski o przyznanie pomocy powinny wskazywać w szczególności:

- a) nazwę lub nazwę handlową oraz adres producenta lub przedsiębiorcy;
- b) strefę uprawy winorośli, z której pochodzi skoncentrowany moszcz gronowy, w rozumieniu załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;
- c) następujące informacje techniczne:
- i) miejsce składowania;
 - ii) ilość (w kilogramach lub, jeżeli skoncentrowany moszcz gronowy, określony w art. 35 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, znajduje się w pojemnikach o pojemności nie przekraczającej 5 kilogramów, liczba pojemników);
 - iii) gęstość;
 - iv) zapłacone ceny;
 - v) miejsce, gdzie dokonywane są czynności, określone w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Państwa Członkowskie mogą żądać dodatkowych informacji w celu identyfikacji skoncentrowanego moszczu gronowego.

4. Do wniosku załącza się egzemplarz dokumentu(-ów) dotyczącego transportu skoncentrowanego moszczu gronowego do obiektów producenta lub przedsiębiorcy, sporządzonego przez właściwy organ Państwa Członkowskiego.

W kolumnie 8 dokumentu podaje się strefę uprawy winorośli, w której zostały zebrane świeże winogrona.

Artykuł 20

Warunki przyznawania pomocy

1. Producenci i przedsiębiorcy zobowiązani są wykorzystać całą ilość skoncentrowanego moszczu gronowego, którego dotyczy wniosek o przyznanie pomocy, na cele określone w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. Toleruje się ubytek 10 % ilości skoncentrowanego moszczu gronowego podanej we wniosku.

2. Producenci i producenci prowadzą rachunek zapasów wskazujący w szczególności:

- a) partie skoncentrowanego moszczu gronowego nabyte i przywiezione każdego dnia do ich obiektów wraz z informacjami określonymi w art. 19 ust. 2 lit. b) i c) niniejszego rozporządzenia oraz nazwy i adresy sprzedawcy(-ów);

b) ilości skoncentrowanego moszczu gronowego wykorzystane każdego dnia w celach określonych w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;

c) partie gotowych produktów wymienionych w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, wyprodukowane i wysyłane każdego dnia z ich obiektów wraz z nazwami i adresami odbiorcy(-ów).

3. Producenci i przedsiębiorcy podają właściwemu organowi na piśmie, w ciągu miesiąca, dzień, w którym cały skoncentrowany moszcz gronowy objęty wnioskiem o przyznanie pomocy został wykorzystany na cele określone w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, z uwzględnieniem ubytków przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu.

4. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, nie wypłaca się pomocy w przypadku gdy producent lub przedsiębiorca nie spełnia wymagań określonych w ust. 1 niniejszego artykułu.

5. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, jeżeli producenci lub podmioty gospodarcze nie spełniają któregokolwiek z wymogów wynikających z niniejszego rozporządzenia innych niż wymogi określone w ust. 1 niniejszego artykułu, pomoc zmniejszana jest o kwotę ustaloną przez właściwy organ w zależności od tego, jak poważne jest naruszenie.

6. W przypadkach siły wyższej, właściwe organy określają środki, które uznają za niezbędne, biorąc pod uwagę powołane okoliczności.

Artykuł 21

Wypłata pomocy

Właściwy organ wypłaca pomoc w odniesieniu do rzeczywiście wykorzystanych ilości skoncentrowanego moszczu gronowego nie później niż w ciągu trzech miesięcy od otrzymania informacji określonych w art. 20 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 22

Zaliczki

1. Producenci i podmioty gospodarcze, o których mowa w art. 18 niniejszego rozporządzenia mogą ubiegać się o wypłatę zaliczkową kwoty równej kwocie pomocy, która ma być udzielona pod warunkiem, że złożyli zabezpieczenie na rzecz właściwego organu w wysokości 120 % powołanej kwoty.

2. Zaliczki, określone w ust. 1, wypłacane są w ciągu trzech miesięcy od przedstawienia dowodu, że zabezpieczenie zostało złożone, pod warunkiem, że zostanie przedstawiona dokumentacja, z której wynikać będzie, że zapłacono za skoncentrowany moszcz gronowy.

3. Po otrzymaniu przez właściwy organ informacji, określonych w art. 20 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i po uwzględnieniu wysokości pomocy, która ma być udzielona, zabezpieczenie, określone w ust. 1, zostaje zwrócone odpowiednio w całości lub w części zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 19 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85.

TYTUŁ II

POMOC W ODNIESIENIU DO PRYWATNEGO SKŁADOWANIA

Artykuł 23

Cel

Niniejszy tytuł ustanawia szczegółowe zasady dotyczące stosowania systemu pomocy w odniesieniu do składowania, określonego w tytule III rozdział I rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Artykuł 24

Definicje

W rozumieniu niniejszego tytułu „produkty” oznaczają moszcz gronowy, skoncentrowany moszcz gronowy, rektyfikowany skoncentrowany moszcz gronowy oraz wina stołowe niezależnie od roku winnego, w którym zostały wyprodukowane.

Artykuł 25

Wysokość pomocy

Pomoc w odniesieniu do składowania wypłacana jest w całości Wspólnocie w oparciu o jednolite stawki na hektolitr dziennie:

- 0,01837 EUR za moszcz gronowy;
- 0,06152 EUR za skoncentrowany moszcz gronowy;
- 0,06152 EUR za rektyfikowany skoncentrowany moszcz gronowy;
- 0,01544 EUR za wina stołowe.

Artykuł 26

Zasady dotyczące beneficjentów

1. Agencje interwencyjne zawierają umowy prywatnego składowania wyłącznie z producentami.

W rozumieniu niniejszego tytułu „producent” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną albo grupę takich osób, które wykonują lub wykonywały we własnym imieniu jakąkolwiek z następujących czynności:

- a) przetwarzanie świeżych winogron na moszcz gronowy;
- b) przetwarzanie moszczu gronowego na skoncentrowany moszcz gronowy lub na rektyfikowany skoncentrowany moszcz gronowy;
- c) przetwarzanie świeżych winogron, moszczu gronowego lub moszczu gronowego w trakcie fermentacji na wino stołowe.

Organizacje, określone w art. 39 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, traktowane są jak producenci w odniesieniu do ilości uzyskanych przez członków tych organizacji. Poszczególne członkowie dostarczający wino zgodnie z umową prywatnego składowania ponoszą odpowiedzialność za wypełnianie obowiązków określonych w art. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Producenci mogą zawierać umowy wyłącznie dotyczące produktów:

- przez siebie wyprodukowanych, lub
- wyprodukowanych na ich odpowiedzialność i których są właścicielami, lub
- w przypadku organizacji producentów, określonych w ust. 1 akapit trzeci, wyprodukowanych na odpowiedzialność członków tych organizacji.

3. Agencja interwencyjna Państwa Członkowskiego może zawierać umowy dotyczące wyłącznie produktów składowanych na terytorium tego Państwa Członkowskiego.

4. Produkty nie mogą być objęte równocześnie umową prywatnego składowania oraz uzgodnieniami określonymi w art. 5 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 565/80.

Artykuł 27

Cechy produktów kwalifikujących się do przyznania pomocy

Przy zawieraniu umów:

- a) moszcze gronowe, których dotyczy umowa, zostały uzyskane wyłącznie z odmian sklasyfikowanych jako winogrona przeznaczone do produkcji wina zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, a ich naturalne stężenie alkoholu w % objętościowych nie może być niższe od minimalnego naturalnego stężenia alkoholu ustanowionego dla strefy uprawy winorośli, z której winogrona pochodzą;

b) wina stołowe:

- i) spełniają minimalne wymogi jakościowe określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do kategorii, której dotyczy umowa;
- ii) zawierają nie więcej niż dwa gramy na litr cukru redukującego, z wyjątkiem win stołowych z Portugalii, które zawierają nie więcej niż cztery gramy na litr cukru redukującego;
- iii) dobrze znoszą 24-godzinne wystawienie na działanie powietrza;
- iv) nie mają niepożądanych smaków;

c) Poziom radioaktywności produktów, określonych w art. 24 niniejszego rozporządzenia, nie może przekraczać najwyższego poziomu dopuszczonego na mocy reguł wspólnotowych. Jednakże poziom skażenia radioaktywnego produktów jest sprawdzany tylko jeżeli wymaga tego sytuacja i tylko w niezbędnym okresie.

Artykuł 28

Ilości produktów uprawnione do uzyskania pomocy

1. Łączna ilość produktów, w odniesieniu do których producenci zawierają umowy składu, nie może przekraczać ilości podanej w ich deklaracji produkcji za dany rok winny, składanej zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 łącznie z wszelkimi ilościami, które uzyskali po dniu złożenia deklaracji i odnotowaniu jej w rejestrach, określonych w art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

2. Umowy dotyczą co najmniej 50 hektolitrów w przypadku wina stołowego, 30 hektolitrów w przypadku moszczu gronowego oraz 10 hektolitrów w przypadku skoncentrowanego moszczu gronowego i rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu gronowego.

Artykuł 29

Zawieranie umów

1. Producenci mogą zawierać umowy pod warunkiem, że przedłożą następujące informacje dotyczące każdego pojownika, w którym dany produkt jest składowany:

- a) szczegóły umożliwiające identyfikację produktu;
- b) następujące dane analityczne:
 - i) barwa;
 - ii) zawartość ditlenku siarki;
 - iii) nieobecność hybryd w przypadku produktów czerwonych wykazana w wyniku analizy na malvidol diglukozydu.

W przypadku moszczu gronowego, skoncentrowanego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu gronowego należy także przedstawić następujące informacje:

- c) odczyt uzyskany w temperaturze 20°C przy pomocy refraktometru użytego zgodnie z metodą określoną w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 558/93. Toleruje się różnicę 0,2, o ile odczyt jest sprawdzany przez właściwe władze.

W przypadku win stołowych należy także przedłożyć następujące dane analityczne:

- d) całkowite stężenie alkoholu w % objętościowych;
- e) rzeczywiste stężenie alkoholu w % objętościowych;
- f) całkowita kwasowość wyrażona w gramach kwasu winnego na litr lub w milirównoważnikach na litr; Państwa Członkowskie mogą jednak uchylić ten wymóg w odniesieniu do białych win;
- g) zawartość kwasów lotnych wyrażona w gramach kwasu octowego na litr lub w milirównoważnikach na litr; Państwa Członkowskie mogą jednak uchylić ten wymóg w odniesieniu do białych win;
- h) zawartość cukru redukującego;
- i) poddanie działaniu powietrza przez 24 godziny;
- j) brak niepożądanych smaków.

Powyższe dane analityczne opracowywane są przez urzędowe laboratorium, określone w art. 72 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w ciągu 30 dni przed zawarciem umowy.

2. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć liczbę umów zawieranych przez producenta w każdym roku winnym.

3. Umowy dotyczące win stołowych nie mogą być zawierane przed dniem pierwszego rozlania do butelek danego wina.

4. Producenci, którzy zamierzają zawrzeć umowy składu dotyczące win stołowych, informują przy składaniu wniosków agencję interwencyjną o łącznej ilości wina stołowego, którą wyprodukowali w bieżącym roku winnym.

W tym celu, składają egzemplarz deklaracji produkcji przewidzianych w art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, oraz, gdzie stosowne, wypis z rejestrów określonych w art. 29 tego rozporządzenia. W przypadkach gdy deklaracja nie jest jeszcze gotowa, można przedstawić zaświadczenie tymczasowe.

5. Bez uszczerbku dla przepisów art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, umowy określają co najmniej:

- a) nazwę i adres zainteresowanych producentów;
- b) nazwę i adres agencji interwencyjnej;

- c) rodzaj produktu, sklasyfikowanego zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia;

d) ilość;

e) miejsce składowania;

f) pierwszy dzień okresu składowania;

g) wysokość pomocy wyrażoną w EUR.

W odniesieniu do win stołowych umowy zawierają również:

h) oświadczenie, że pierwsze rozlanie zostało dokonane;

i) klauzulę przewidującą obniżenie ilości o procent, który zostanie określony przez Komisję zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, o ile łączna ilość, której dotyczą umowy, znacząco przekracza średnią ilość objętą umowami z ostatnich trzech lat winnych; takie obniżenie nie może doprowadzić do zmniejszenia przechowywanych ilości poniżej minimalnego poziomu określonego w art. 28 ust. 2. W przypadku zastosowania tej klauzuli, pełna kwota pomocy należnej za okres poprzedzający obniżenie zostanie wypłacona.

6. Państwa Członkowskie mogą żądać dalszych informacji w celu identyfikacji danego produktu.

Artykuł 30

Odstępstwo od przepisów artykułu 2 niniejszego rozporządzenia

Państwa Członkowskie mogą zezwolić na zawarcie umów przed dostarczeniem przez producentów dokumentacji, określonej w art. 2 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem, że umowy takie zawierają oświadczenie producentów, iż wypełnili oni zobowiązania wymienione w tym artykule, lub spełniają wymogi określone w art. 58 tytułu III niniejszego rozporządzenia oraz że producenci zobowiązują się do dostarczenia pozostałych ilości niezbędnych do wykonania w pełni ich zobowiązań w terminie ustanowionym przez właściwy organ krajowy.

Dokumentację, określoną w akapicie pierwszym, dostarcza się do dnia 31 sierpnia danego roku winnego.

Artykuł 31

Początek okresu składowania

1. Pierwszym dniem okresu składowania jest dzień następujący po dniu zawarcia umowy.

2. Jednakże, jeżeli umowa dotyczy okresu składowania rozpoczynającego się po dniu następującym po dniu zawarcia umowy, pierwszy dzień okresu składowania nie może przypadać później niż 16 lutego.

Artykuł 32

Koniec okresu składowania

1. Umowy składu dotyczące moszczu gronowego, skoncentrowanego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu gronowego wygasają między dniem 1 sierpnia a dniem 30 listopada od dnia zawarcia umowy.

2. Umowy składu win stołowych wygasają między dniem 1 września a dniem 30 listopada od dnia zawarcia umowy.

3. W celu określenia daty wygaśnięcia umowa producenci przesyłają agencji interwencyjnej oświadczenie z podaniem ostatniego dnia obowiązywania umowy. Państwa Członkowskie ustanawiają wymogi dotyczące przedstawiania tych oświadczeń.

W przypadku braku oświadczenia umowy wygasają z dniem 30 listopada.

4. Producenci, którzy nie ubiegali się o zaliczkę na mocy art. 38 niniejszego rozporządzenia, mogą sprzedać moszcz gronowy lub skoncentrowany moszcz gronowy na wywóz lub w celu wyprodukowania soku winogronowego od pierwszego dnia piątego miesiąca składowania.

W takich przypadkach producenci powiadamiają agencję interwencyjną zgodnie z ust. 3.

Agencje interwencyjne zapewniają, że produkty są rzeczywiście wykorzystywane zgodnie z podanym przeznaczeniem.

Artykuł 33

Wcześniejsze rozwiązanie umowy na żądanie producenta

1. Producenci, którzy nie ubiegali się o zaliczkę na mocy art. 38 niniejszego rozporządzenia, mogą rozwiązać umowy składu z dniem 1 czerwca pod warunkiem, że Komisja wyraża na to zgodę w świetle tendencji rynkowych, informacji dotyczących zapasów i prognoz zbiorów.

2. Ponadto, w przypadku gdy Komisja postanowi ograniczyć ilości objętych umowami w zgodnie z art. 29 ust. 5 lit. i) niniejszego rozporządzenia, producenci mogą jednostronnie rozwiązać umowę w całości lub w części w miesiącu następującym po opublikowaniu takiej decyzji.

Artykuł 34

Szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące składowania

1. W okresie składowania oraz do ostatniego dnia obowiązywania umowy składowane produkty powinny:

a) odpowiadać stosownym definicjom określonym w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;

b) zachowywać co najmniej minimalne stężenie alkoholu wymagane dla danej kategorii wina stołowego w chwili zawarcia umowy;

c) nie być przechowywane w pojemnikach o pojemności mniejszej niż 50 litrów;

d) pozostawać luzem; oraz

e) w przypadku wina, pozostawać w stanie przydatności do oferowania lub dostaw w celu bezpośredniego spożycia przez ludzi z chwilą upływu okresu składowania.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 6, produkty objęte umową, mogą być poddawane tylko takim zabiegom i procesom enologicznym, które niezbędne są do ich konserwacji. Wszelkie zmiany ilości nie mogą przekraczać 2 % ilości objętej umową w przypadku wina oraz 3 % w przypadku moszczu gronowego. Jeśli zmieniono każdą powyższe procenty podwyższa się o 1 punkt procentowy. Jeśli powyższe procenty nie są przekraczane w odniesieniu do umowy jako całości, wypłaca się pełną kwotę pomocy. W innym przypadku pomoc się nie należy.

3. Bez uszczerbku dla art. 33 niniejszego rozporządzenia, w okresie obowiązywania umowy producenci nie mogą sprzedawać ani w żaden inny sposób wprowadzać do obrotu produktu, którego dotyczy umowa.

Nie naruszając pierwszego akapitu producenci, w okresie obowiązywania umowy, mogą podejmować czynności zmierzające do wysłania z chwilą wygaśnięcia umowy wina stołowego, którego dotyczy umowa, w celu przeprowadzenia destylacji na podstawie tytułu III niniejszego rozporządzenia.

4. Producenci powiadamiają agencję interwencyjną z wyprzedzeniem, w terminie, który zostanie ustanowiony przez zainteresowane Państwo Członkowskie o wszelkich zmianach następujących w okresie obowiązywania umowy:

a) w odniesieniu do miejsca składowania; lub

b) w odniesieniu do sposobu przechowywania. W takich przypadkach wskazują, w jakich pojemnikach produkty będą ostatecznie przechowywane.

5. W przypadku gdy producenci zamierzają przewieźć produkt, którego dotyczy umowa, do miejsca składowania usytuowanego gdzie indziej lub do obiektów nie należących do nich, produkt może zostać przewieziony tylko wówczas, gdy zezwoli na to agencja interwencyjna powiadomiona stosownie do przepisów ust. 4.

6. Producenci, którzy zawarli umowy prywatnego składowania dotyczące moszczu gronowego, mogą przetwarzać cały moszcz lub jego część na skoncentrowany moszcz gronowy lub na rektyfikowany skoncentrowany moszcz gronowy w okresie obowiązywania umowy.

Producenci, którzy zawarli umowy prywatnego składowania dotyczące skoncentrowanego moszczu gronowego, mogą przetwarzać cały lub część tego moszczu na rektyfikowany skoncentrowany moszcz gronowy w okresie obowiązywania umowy.

Producenci mogą zlecić osobie trzeciej przeprowadzenie działalności przetwórczej, określonej w dwóch poprzednich akapitach, pod warunkiem, że wymienieni producenci są właścicielami produktów uzyskanych po przetworzeniu oraz że przedstawili uprzednio deklarację. Zainteresowane Państwo Członkowskie kontroluje tę działalność.

7. Zainteresowani producenci powiadamiają agencję interwencyjną na piśmie o dniu rozpoczęcia przetwarzania określonego w ust. 6 niniejszego artykułu, miejscu i sposobie składowania produktu.

Agencja interwencyjna powinna otrzymać takie powiadomienie co najmniej 15 dni przed dniem rozpoczęcia działalności przetwórczej.

W ciągu jednego miesiąca od dnia zakończenia działalności przetwórczej producenci przesyłają agencji interwencyjnej sprawozdanie analityczne dotyczące produktu uzyskanego w wyniku tej działalności, zawierające co najmniej dane wymagane w odniesieniu do danego produktu na mocy art. 29 niniejszego rozporządzenia.

8. Jeśli prowadzona jest działalność przetwórcza określona w ust. 6, kwota pomocy w odniesieniu do składowania produktu, którego dotyczy umowa, odpowiada:

- a) kwocie określonej w art. 25 lit. a) niniejszego rozporządzenia w przypadku przetwarzania określonego w ust. 6 akapit pierwszy;
- b) kwocie określonej w art. 25 lit. b) niniejszego rozporządzenia w przypadku przetwarzania określonego w ust. 6 akapit drugi.

Pomoc jest obliczana w odniesieniu do całego okresu składowania w oparciu o ilość produktu objętego umową przed przetworzeniem.

Artykuł 35

Zmiany dotyczące produktu w okresie składowania

1. Jeżeli w okresie obowiązywania umowy całość lub część produktu objętego umową, przestaje spełniać wymogi określone w art. 34 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, producent

niezwłocznie powiadamia o tym agencję interwencyjną. Do takiego powiadomienia producent dołącza sprawozdanie analityczne. Agencja interwencyjna rozwiązuje umowę dotyczącą danej ilości ze skutkiem od dnia przedstawienia sprawozdania analitycznego.

2. Jeżeli kontrola przeprowadzona przez agencję interwencyjną lub jakąkolwiek inną agencję przeprowadzającą inspekcje ujawni, że w okresie obowiązywania umowy całość lub część produktu, którego dotyczy umowa, przestała spełniać warunki określone w art. 34 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, agencja interwencyjna rozwiązuje umowę dotyczącą danej ilości ze skutkiem od dnia przez nią określonego.

Artykuł 36

Warunki przyznawania pomocy

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej:
 - a) nie wypłaca się pomocy w przypadku gdy producenci nie wypełniają swoich zobowiązań określonych w art. 34 ust. 1-5 i ust. 7 niniejszego rozporządzenia lub odmawiają poddania się kontroli;
 - b) w przypadku gdy producenci nie wypełniają swoich zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia lub z umowy innych niż określone w lit. a) powyżej, pomoc zmniejszana jest o kwotę ustaloną przez właściwy organ w zależności od tego, jak poważne jest naruszenie.
2. W przypadkach siły wyższej, agencja interwencyjna podejmuje takie działania, jakie uzna za niezbędne, biorąc pod uwagę powołane okoliczności.

Artykuł 37

Wypłata pomocy

1. Pomoc jest wypłacana nie później niż w ciągu trzech miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy, z wyjątkiem:
 - a) przypadków siły wyższej;
 - b) przypadku, gdy wszczęto wyjaśniające postępowania administracyjne dotyczące prawa do uzyskania pomocy. W takich przypadkach, wypłata jest dokonywana po uznaniu wnioskodawcy za uprawnionego do uzyskania pomocy.
2. W przypadkach, gdy umowa została rozwiązana zgodnie z art. 33 lub 36 niniejszego rozporządzenia, pomoc jest wypłacana proporcjonalnie do faktycznego okresu trwania umowy. Pomoc jest wypłacana nie później niż w ciągu trzech miesięcy od dnia rozwiązania umowy.

Artykuł 38

Zaliczki

1. Producenci, którzy zawarli długoterminowe umowy składu mogą ubiegać się o wypłatę zaliczki w kwocie równej kwocie pomocy obliczonej przy sporządzaniu umowy, pod warunkiem, że złożyli zabezpieczenie na rzecz agencji interwencyjnej w wysokości 120 % wymienionej kwoty.

Zaliczka jest wypłacana nie później niż w ciągu trzech miesięcy od przedstawienia dowodu, że zabezpieczenie zostało złożone.

Pozostała różnica jest wypłacana nie później niż w ciągu trzech miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy.

2. Zabezpieczenia, określone w ust. 1, składa się w formie gwarancji udzielanej przez instytucję spełniającą kryteria ustanowione przez Państwo Członkowskie, do którego należy agencja interwencyjna.

Zabezpieczenia zwraca się niezwłocznie po dokonaniu wypłaty różnicy pomocy.

W przypadku utraty prawa do pomocy zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, całe zabezpieczenie podlega przepadkowi.

Jeżeli zastosowanie art. 36 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia powoduje, że kwota pomocy jest niższa niż kwota już wypłacona, zabezpieczenie zmniejsza się o 120 % kwoty nadpłaty należnej pomocy. Zabezpieczenia obniżone w ten sposób zwracane są nie później niż w ciągu trzech miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy.

3. W przypadku stosowania art. 29 ust. 5 lit. i) Państwa Członkowskie dokonują niezbędnych zmian.

Artykuł 39

Wina gatunkowe

Wino stołowe, które było przedmiotem umowy składu, nie może następnie zostać uznane za gatunkowe wino produkowane w określonym regionie geograficznym (psr) ani wykorzystywane do produkcji gatunkowego wina produkowanego w określonym regionie geograficznym (psr), gatunkowego wina musującego produkowanego w określonym regionie geograficznym (psr), gatunkowego wina likierowego produkowane w określonym regionie geograficznym (psr) lub gatunkowego wina półmusującego produkowane w określonym regionie geograficznym (psr) zdefiniowanych w art. 54 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

TYTUŁ III**DESTYLACJA****Wstęp**

Artykuł 40

Cel

Niniejszy tytuł ustanawia szczegółowe zasady stosowane w odniesieniu do destylacji, określonej w tytule III rozdział II rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Artykuł 41

Definicje

1. Dla celów niniejszego tytułu:

- a) „producent” oznacza:
- i) do realizacji celów niniejszego tytułu rozdział I: każdą osobę fizyczną lub prawną albo grupę takich osób, które produkują wino ze świeżych winogron, moszczu gronowego lub częściowo sfermentowanego moszczu gronowego, lub z młodego wina, którego fermentacja jeszcze się nie zakończyła, otrzymanego osobiście lub nabytego albo każdą osobę fizyczną lub prawną lub grupę takich osób na których ciąży obowiązek, określone w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;
 - ii) dla celów niniejszego tytułu rozdział II i III: każdą osobę fizyczną lub prawną albo grupę takich osób, które produkują wino ze świeżych winogron, moszczu gronowego lub częściowo sfermentowanego moszczu gronowego lub z młodego wina, którego fermentacja jeszcze się nie zakończyła, otrzymanego osobiście lub nabytego;
- b) „gorzelnik” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną albo grupę takich osób:
- i) destylujących wino, wino wzmocnione do destylacji lub produkty uboczne winiarstwa albo wszelkie inne formy przetwarzania winogron; oraz
 - ii) zatwierdzonych przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, na którego terytorium znajdują się gorzelnie;
- c) „producent wina wzmocnionego do destylacji” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną albo grupę takich osób, innych niż gorzelnicy:
- i) przetwarzających wino na wino wzmocnione do destylacji; oraz
 - ii) zatwierdzonych przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, na którego terytorium znajdują się obiekty;

- d) „właściwa agencja interwencyjna” oznacza:
- i) do celów otrzymywania i zatwierdzania umów lub deklaracji dotyczących dostaw wina do destylacji oraz do celów otrzymywania i zatwierdzania umów dotyczących dostaw wina do wzmocnienia, agencję interwencyjną wyznaczoną przez Państwo Członkowskie, na którego terytorium wino się znajduje w chwili przedłożenia umowy lub deklaracji;
 - ii) do celów wypłaty pomocy wytwórcom wina wzmocnionego do destylacji na mocy art. 69, agencję interwencyjną wyznaczoną przez Państwo Członkowskie, na którego terytorium dokonuje się wzmocnienia wina;
 - iii) we wszystkich innych przypadkach, agencję interwencyjną wyznaczoną przez Państwo Członkowskie, na którego terytorium odbywa się destylacja.

2. Do celów niniejszego tytułu, osoby fizyczne lub prawne albo grupy takich osób innych niż producenci wina wzmocnionego do destylacji uważa się za gorzelników, jeżeli:

- a) są one zatwierdzone przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się ich siedziba;
- b) kupują od producenta zgodnie z ust. 1 lit. a) wino lub produkty uboczne winiarstwa lub wszelkie inne formy przetworzonych winogron z zamiarem dokonania destylacji tych produktów na ich rzecz przez zatwierdzonego gorzelnika; oraz
- c) płacą producenci za zakupione produkty nie mniej niż minimalną cenę skupu za dany destylowany produkt.

Osoby lub grupy uważane za gorzelników podlegają takim samym obowiązkom i korzystają z tych samych praw jak gorzelnicy.

3. Państwa Członkowskie mogą zastrzegać, zgodnie z zasadami, które określają, że do celów zawarcia umów i dostarczania wina do destylacji, związki spółdzielni plantatorów winorośli mogą być na wniosek uznane za producentów ilości wina wytworzonego i dostarczanego przez spółdzielnie członkowskie. Te ostatnie w każdym razie posiadają nadal prawa i podlegają obowiązkom ustanowionym w przepisach wspólnotowych.

W przypadku zamiaru przeprowadzenia destylacji przez związek, na mocy niniejszego tytułu, w porozumieniu z zainteresowanymi spółdzielniemi plantatorów winorośli w trakcie określonego roku winnego, związek powiadamia o tym agencję interwencyjną na piśmie. W takich wypadkach:

- a) spółdzielnie członkowskie nie mogą indywidualnie podpisywać umów o destylację lub prowadzić dostaw do destylacji;

- b) ilość wina dostarczonego do destylacji przez wymieniony związek rezerwowana jest dla spółdzielni członkowskiej, w imieniu której prowadzona jest dostawa.

Do celów art. 2 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy jedna lub kilka spółdzielni członkowskich nie zdoła wypełnić zobowiązań w nim określonych bez względu na ich konsekwencje związek wyłączony jest z obowiązku dostaw do destylacji, do limitu ilości wina dostarczonego w imieniu spółdzielni plantatorów winorośli, które dokonały naruszenia.

Państwa Członkowskie korzystające z możliwości przewidzianej w niniejszym ustępie informują o tym Komisję i powiadamiają ją o przyjętych przez nich w tym celu przepisach. Komisja informuje pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 42

Zatwierdzanie gorzelników

1. Właściwe władze Państw Członkowskich zatwierdzają gorzelników posiadających na ich terytorium swoją siedzibę, którzy mają zamiar prowadzić destylację na mocy niniejszego tytułu i sporządzają listę zatwierdzonych gorzelników. Jednakże, władze te mogą podjąć decyzję o nie umieszczeniu na liście zatwierdzonych gorzelników, którzy nie są w stanie otrzymać produktów o stężeniu alkoholu wynoszącym co najmniej 92 % obj. za pomocą destylacji na mocy niniejszego tytułu rozdział I.

Właściwe władze są odpowiedzialne za aktualizowanie wymienionej listy. Państwa Członkowskie przekazują Komisji wszelkie późniejsze zmiany tej listy. Komisja publikuje listę i jej zmiany.

2. Właściwe władze mogą cofnąć zatwierdzenie, tymczasowo lub na stałe, gorzelnikom nie wypełniającym swych zobowiązań zgodnie z regulami wspólnotowymi.

Artykuł 43

Alkohol uzyskany w wyniku destylacji

Wyłącznie następujące produkty można otrzymać poprzez destylację na mocy niniejszego tytułu:

- a) alkohol obojętny zgodny z definicją w załączniku III do niniejszego rozporządzenia; lub
- b) spirytus destylowany z wina lub z wyciągów winogronowych, zgodnie z definicjami w art. 1 ust. 4 lit. d) lub f) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1576/89 z dnia 29 maja 1989 r. ustanawiającego ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji napojów spirytusowych⁽¹⁾; lub
- c) destylat lub alkohol surowy o stężeniu alkoholu wynoszącym co najmniej 52 % obj.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 27.6.1989, str. 1. Ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3378/94 (Dz.U. L 366 z 31.12.1994, str. 1).

W przypadku gdy otrzymuje się produkt określony w akapicie pierwszym lit. c) można go stosować pod urzędowym nadzorem do:

- i) wytwarzania napojów alkoholowych;
- ii) przetwarzania w jeden z produktów określonych powyżej w lit. a) lub b), z wyjątkiem spirytusów destylowanych z wycłoczyn winogronowych;
- iii) produkcji alkoholu do celów przemysłowych.

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia wykonywania obowiązku ustanowionego w akapicie drugim.

Artykuł 44

Metoda analityczna dotycząca alkoholu obojętnego

Załącznik V do niniejszego rozporządzenia ustala wspólnotowe metody służące do analizy alkoholu obojętnego tak, jak to określono w załączniku IV do tego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ I

DESTYLACJA OBOWIĄZKOWA

Sekcja I: Destylacja produktów ubocznych produkcji wina

Artykuł 45

Obowiązek dostarczania produktów ubocznych do destylacji

1. Producenci, którzy mają obowiązek przeprowadzenia destylacji zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, wywiązują się ze swoich zobowiązań dostarczenia do destylacji, nie później niż do dnia 15 lipca danego roku winnego:

- a) całości ich wycłoczyn i osadów winiarskich do zatwierdzonego gorzelnika; oraz
- b) gdzie stosowne, wszelkiego wina do zatwierdzonego gorzelnika lub zatwierdzonego producenta wina wzmocnionego do destylacji.

W przypadku, gdy producenci prowadzą dostawy do gorzelnika, któremu cofnięto zatwierdzenie, dostarczane ilości mogą być zaliczone, ale nie przysługują wówczas prawo do pomocy ze strony Wspólnoty.

2. Producenci, którzy nie wyprodukowali wina lub nie przetworzyli winogron w jakikolwiek inny sposób w pomieszczeniach spółdzielni i którzy nie wytwarzają ponad 25 hektolitrow wina lub moszczu gronowego w czasie danego roku winnego są zwolnieni z obowiązku dostarczania jakichkolwiek ilości.

We włoskiej części strefy uprawy winorośli C i portugalskiej strefy uprawy winorośli, osoby podlegające zobowiązaniu, określone w ust. 1 mogą być zwolnione od tego obowiązku poprzez wykorzystanie możliwości przewidzianej w art. 27 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, pod warunkiem, że wyprodukowały wino lub przetworzyły winogrona w jakikolwiek inny sposób z użyciem ilości odpowiadającej ponad 25 hektolitrom, lecz nie więcej niż 40 hektolitrom wina.

Artykuł 46

Wymogi dotyczące produktów ubocznych dostarczonych do destylacji

1. Nie naruszając art. 27 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ilość alkoholu zawartego w produktach dostarczonych do destylacji przez producentów dostarczających wycłoczyny do wyrobu enocjaninu stanowi co najmniej 5 % ilości alkoholu zawartego w winie lub co najmniej 7 % w białych winach gatunkowych psr.

2. W celu oznaczenia ilości alkoholu, który ma być dostarczony do destylacji w postaci produktów określonych w art. 48 niniejszego rozporządzenia, normalne stężenie alkoholu w % objętościowych, które ma dotyczyć różnych stref uprawy winorośli wynosi:

- a) 8,5 % dla strefy B;
- b) 9,0 % dla strefy C I;
- c) 9,5 % dla strefy C II;
- d) 10,0 % dla strefy C III.

3. W celu utrzymania kosztów destylacji w ramach dopuszczalnych granic, minimalne średnie wymagania, które muszą spełnić produkty uboczne winiarstwa w chwili dostawy do gorzelnicy są następujące:

- a) wycłoczyny winogronowe:
 - i) w strefie uprawy winorośli B: dwa litry czystego alkoholu/100 kg;
 - ii) w strefie uprawy winorośli C: dwa litry czystego alkoholu/100 kg w przypadku, gdy są one uzyskiwane z odmian wymienionych w klasyfikacji odmian winorośli dla danej jednostki administracyjnej jako odmiany inne niż winorośli właściwej; 2,8 litra czystego alkoholu/100 kilogramów w przypadku, gdy są one uzyskiwane z odmian wymienionych w klasyfikacji odmian winorośli dla jednostki administracyjnej wyłącznie jako winorośli właściwej;
- b) osady winiarskie:
 - i) w strefie uprawy winorośli B: trzy litry czystego alkoholu/100 kg, 45 % wilgotności;
 - ii) w strefie uprawy winorośli C: cztery litry czystego alkoholu/100 kilogramów, 45 % wilgotności;

4. W przypadku producentów, którzy dostarczają wino własnej produkcji do przemysłu octu winnego, ilość alkoholu wyrażonego jako czysty alkohol, zawartego w dostarczonym winie, jest odejmowana od ilości alkoholu wyrażonego jako czysty alkohol, zawartego w winie, które ma być dostarczone do destylacji w celu wypełnienia zobowiązania, określonego w art. 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

W przypadku producentów, którzy dostarczają wino i produkty uboczne własnej produkcji do nadzorowanych doświadczeń prowadzonych przez Państwa Członkowskie, stosuje się przepisy dotyczące cen skupu, określonych w art. 47, a pomoc dla gorzelnika jest wypłacana w stosunku 0,277 EUR/% obj./hl.

W przypadku doświadczeń, Państwo Członkowskie nie może przekroczyć 100 ton wycłoczyn i 100 ton osadów winiarskich na jedno doświadczenie.

Artykuł 47

Cena skupu

1. Cenę skupu, określoną w art. 27 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, stosuje się do towarów luzem loco gorzelnia.

2. Gorzelnicy płacą producentom cenę skupu, określoną w ust. 1 w okresie trzech miesięcy od dnia, w którym dana ilość została dostarczona do gorzelnii.

Jednakże, dopóki producent nie zgłasza sprzeciwu, gorzelnicy mogą:

- a) zapłacić producentowi na rachunek 80 % ceny skupu, nie później niż trzy miesiące po dostarczeniu produktów; lub
- b) dokonać płatności na rachunek określony w lit. a) po dostarczeniu produktów i nie później niż miesiąc po przedstawieniu faktury, która zostanie sporządzona dla nich przed dniem 31 sierpnia po zamknięciu danego roku winnego.

Gorzelnicy płacą producentom różnicę nie później, niż dnia 31 października.

Artykuł 48

Pomoc, która zostanie wypłacona gorzelnikom

1. Pomoc, która ma być wypłacona gorzelnikom za produkty destylowane na mocy art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 jest ustalana, na % objętościowe alkoholu i na hektolitr produktu uzyskanego w wyniku destylacji w następujący sposób:

- a) alkohol obojętny:
 - i) stawka ryczałtowa 0,6279 EUR;
 - ii) pomoc na wycłoczyny 0,8453 EUR;

iii) pomoc na wino i osady winiarskie 0,4106 EUR;

b) spirytus destylowany z wycłoczyn winogronowych 0,3985 EUR;

i destylat lub surowy alkohol o stężeniu alkoholu wynoszącym co najmniej 52 % obj.;

c) spirytus winny 0,2777 EUR;

d) alkohol surowy z wina i osadów winiarskich 0,2777 EUR.

W przypadku, gdy gorzelnik dostarczy dowód, że destylat lub surowy alkohol uzyskany za pomocą destylacji wycłoczyn został uzyskany w inny sposób, niż spirytusy destylowane z wycłoczyn, może być wypłacona dodatkowa kwota 0,3139 EUR/% obj./hl.

2. Zróżnicowana pomoc w odniesieniu do alkoholu destylowanego z wycłoczyn lub wina i osadów winiarskich, określonych w ust. 1 lit. a):

a) może być przyznana przez Państwa Członkowskie w przypadku gdy zastosowanie stawki ryczałtowej pomocy, określonej w i), umożliwia lub umożliwiłoby posiadanie jednego lub kilku produktów ubocznych winiarstwa destylowanych w niektórych regionach Wspólnoty;

b) musi być wypłacona gorzelnikom w przypadku gdy jeden z tych surowców stanowi więcej niż 60 % ilości całkowitej, którą wydestylowano podczas danego roku winnego.

3. W stosunku do ilości wina dostarczonej do destylacji przekraczającej zobowiązanie producenta, określone w art. 45 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, o więcej niż 2 % pomoc się nie należy.

Artykuł 49

Wyjątki od obowiązku dostawy do destylacji

1. Obowiązków ustanowionych w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 nie stosuje się do:

a) producentów, którzy wycofują produkty uboczne winiarstwa pod nadzorem na mocy art. 50 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;

b) producentów gatunkowych win musujących typu aromatyzowanego oraz gatunkowych win musujących i win półmusujących typu aromatyzowanego produkowanych w określonych regionach, którzy przygotowują takie wina z moszczu gronowego lub częściowo sfermentowanego moszczu gronowego, który został zakupiony i poddany stabilizacji w celu pozbycia się osadów winiarskich.

2. Producenci, którzy nie wytworzyli wina lub nie przetworzyli winogron w jakikolwiek inny sposób w pomieszczeniach spółdzielczych i którzy nie wytwarzają więcej niż 25 hektolitrów wina lub moszczu w trakcie danego roku winnego zwolnieni są od obowiązku dostarczenia jakichkolwiek ilości.

3. Dla tej części ich produkcji wina, rzeczywiście dostarczonej do gorzelni w celu destylacji zgodnie z art. 28 rozporządzenia nr 1493/1999, od producentów żąda się dostarczenia wyłącznie produktów ubocznych winiarstwa do destylacji, na mocy z art. 27 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 50

Wycofywanie produktów

1. Tylko następujący producenci mogą skorzystać z możliwości, określonej w art. 27 ust. 8 rozporządzenia 1493/1999:

- a) mający swoją siedzibę na obszarach produkcyjnych, na których destylacja jest nieproporcjonalnie ograniczona. Wykaz danych obszarów produkcyjnych sporządzany jest przez właściwe władze Państw Członkowskich, które informują o tym Komisję;
- b) którzy nie wytwarzają wina lub nie przetwarzają winogron w jakikolwiek inny sposób w pomieszczeniach spółdzielczych i którzy ponoszą nieproporcjonalne koszty destylacji z uwagi na niewielką produkcję lub szczególne cechy produkcji i położenie gorzelni.

2. Do celów art. 27 ust. 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, produkty uboczne wycofuje się bezzwłocznie i nie później niż pod koniec roku winnego, w którym je uzyskano. Wycofanie razem ze wskazaniem szacowanych ilości odnotowywane jest w rejestrach, prowadzonych zgodnie z art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 lub poświadczane przez właściwy organ.

Wycofanie danych osadów winiarskich uznaje się za mające miejsce po denaturacji osadów w celu uniemożliwienia ich wykorzystania w winiarstwie i w przypadku gdy dostawa zdenaturowanych osadów dla stron trzecich została zapisana w rejestrach, określonych w akapicie pierwszym. Państwa Członkowskie podejmą środki niezbędne w celu zapewnienia kontroli takich transakcji.

Państwa Członkowskie, których produkcja wina przekracza 25 000 hektolitrow na rok sprawdzają za pomocą co najmniej pobierania próbek czy średnie minimalne stężenie alkoholu, określone w art. 51, jest zgodne i czy wszystkie produkty uboczne zostały wycofane w ustalonych terminach.

Artykuł 51

Wymogi dotyczące wycofanych produktów ubocznych

Minimalne stężenie czystego alkoholu produktów ubocznych winiarstwa wycofywanych pod nadzorem na mocy art. 27 ust. 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 jest następujące:

- a) wylóczyony winogronowe:
 - i) 2,1 litrów/100 kilogramów w przypadku gatunkowych win białych psr;

ii) 3 litry/100 kilogramów w pozostałych przypadkach;

b) osady winiarskie:

- i) 3,5 litra/100 kilogramów w przypadku gatunkowych win białych psr;
- ii) 5 litrów/100 kilogramów w pozostałych przypadkach.

Sekcja II: Destylacja wina z winogron o podwójnym przeznaczeniu

Artykuł 52

Obowiązek dostawy wina do destylacji

Producenci zobowiązani do destylacji na mocy art. 28 rozporządzenia (EWG) nr 1493/1999 wypełniają swoje zobowiązanie poprzez dostawę wina do zatwierdzonej gorzelni najpóźniej w dniu 15 lipca danego roku winnego.

W przypadkach objętych art. 71 niniejszego rozporządzenia zobowiązanie zostaje wypełnione poprzez dostarczenie wina do zatwierdzonego producenta wina wzmocnionego do destylacji najpóźniej w dniu 15 czerwca danego roku winnego.

Artykuł 53

Ilość wina mająca być dostarczona

1. W przypadku wina, objętego art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, producenci są zobowiązani dostarczyć ilość równą ilości, którą wytworzyli pomniejszoną o:

- a) ilość odpowiadającą ilości wytwarzanej normalnie, obliczoną w sposób określony w ust. 2 niniejszego artykułu;
- b) każdą ilość, w stosunku do której mogą przedstawić dowód, że dokonano jej wywozu nie później niż do dnia 15 czerwca danego roku winnego.

Producenci mogą również odjąć ilość nie przekraczającą 10 hektolitrow od ilości, która ma być dostarczona.

2. W przypadku wina uzyskanego z odmian winorośli sklasyfikowanych jako odmiany winorośli do produkcji wina oraz jako odmiany winorośli do innych zastosowań, całkowita ilość wina normalnie wytwarzanego na każdą jednostkę administracyjną stanowi średnią ilość wytworzoną w trakcie lat winnych:

— 1974/75-1979/80 we Wspólnocie Dziesiątki,

— 1978/79-1983/84 w Hiszpanii i Portugalii,

Artykuł 55

— 1988/89-1993/94 w Austrii.

Cena skupu

Jednakże, w przypadku wina uzyskanego z odmian winorośli sklasyfikowanych w danej jednostce administracyjnej jako odmiany winorośli właściwej oraz jako odmiany winorośli do produkcji spirytusów winnych, ilości wydestylowane do celów innych niż produkcja spirytusów winnych z zarejestrowanym oznaczeniem pochodzenia są odejmowane od tej ilości.

W odniesieniu do wina, określonego w akapicie pierwszym, ilość zwykle wytwarzana na hektar jest ustalana przez zainteresowane Państwa Członkowskie poprzez ustalenie proporcji wina uzyskanego podczas tego samego okresu odniesienia, określonego w tym akapicie, z odmian winorośli sklasyfikowanych w danej jednostce administracyjnej jako odmiany winorośli właściwej oraz jako odmiany do innych zastosowań.

3. Całkowita ilość wytwarzana przez każdego producenta jest połączeniem ilości wina objętych art. 53 ust. 1 i podanych w deklaracji produkcji, określonej w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, oraz ilości zapisanych w rejestrze przewidzianym w art. 70 tego rozporządzenia i uzyskanej przez producenta, po dniu złożenia deklaracji produkcji, z winogron lub moszczu wyprodukowanego z winogron odmian winorośli, określonych w art. 28 tego rozporządzenia i podanych w się w tej deklaracji.

4. Od roku winnego 1998/99, nie naruszając ustępu poprzedniego, w odniesieniu do wina uzyskanego z odmian winorośli sklasyfikowanych w danej jednostce administracyjnej jako odmiany winorośli właściwej oraz jako odmiany winorośli do wytwarzania spirytusów winnych, Państwa Członkowskie są uprawnione do zezwolenia producentom, którzy otrzymali od roku winnego 1997/98 premie z tytułu stałego zaniechania uprawy na części ich obszarów uprawy winorośli zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 na utrzymanie przez pięć lat winnych następujących po wykarczowaniu, ilość zwykle wytwarzaną na poziomie, na którym utrzymywała się ona przed wykarczowaniem.

Artykuł 54

Wyjątki od obowiązku dostawy wina do destylacji

W przypadku stosowania odstępstwa do art. 28 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, wino objęte tym artykułem można przenieść:

- do urzędu celnego w celu wypełnienia wywozowych formalności celnych następujących po usunięciu z obszaru celnego Wspólnoty; lub
- do pomieszczeń zatwierdzonego producenta wina wzmocnionego do destylacji ze względu na wzmocnienie.

1. Gorzelnicy płacą producentom cenę skupu, określoną w art. 28 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 za ilość dostarczoną w okresie trzech miesięcy od dnia dostawy do gorzelnicy. Cena niniejszą stosuje się do towarów luzem *loco* zakład producenta.

2. W przypadku wina, określonego w art. 53 akapit drugi, cena skupu, zgodnie z art. 28 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, może być podzielona przez Francję między tych, którzy podlegają obowiązkowi destylacji na podstawie wydajności na hektar. Przepisy przyjęte przez to Państwo Członkowskie zapewniają, że średnia cena płacona rzeczywiście za wszystkie wina przedestylowane wynosi 1,34 EUR za hektolitr i za % obj.

Artykuł 56

Pomoc mająca być wypłacona gorzelnikom

Kwota pomocy, określonej w art. 28 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, ustalana jest następująco, na % objętościowe alkoholu i na hektolitr produktu otrzymanego w wyniku destylacji:

- alkohol obojętny 0,7728 EUR;
- spirytusy winne, surowy alkohol i destylat winny 0,6401 EUR.

Artykuł 57

Wymogi dotyczące alkoholu uzyskanego w wyniku niektórych czynności destylacji

Tylko produkt o stężeniu alkoholu wynoszącym 92 % obj. lub więcej może być uzyskany w wyniku bezpośredniej destylacji win otrzymanych z odmian winorośli sklasyfikowanych w danej jednostce administracyjnej jako odmiany winorośli właściwej oraz jako odmiany winorośli przeznaczone do wytwarzania spirytusów winnych.

Sekcja III: Przepisy wspólne stosowane w odniesieniu do sekcji I i II niniejszego rozdziału

Artykuł 58

Dostawy częściowe

Producenci podlegający obowiązkowi określonym w art. 45 i 52 niniejszego rozporządzenia, którzy dostarczyli co najmniej 90 % ilości produktu które są zobowiązani dostarczyć je przed dniem 15 lipca bieżącego roku winnego mogą wypełnić swoje zobowiązanie dostarczając pozostałą ilość przed terminem ustalonym przez właściwe władze krajowe, który nie może przypadać później niż dnia 31 sierpnia kolejnego roku winnego.

W takich przypadkach:

- a) cena skupu pozostałych ilości, określonych w akapicie pierwszym, oraz cena alkoholu z nich wyprodukowanego i dostarczonego do agencji interwencyjnej, obniżana jest o kwotę równą kwocie pomocy na alkohol obojętny, ustaloną dla danej czynności destylacji, zgodnie z art. 48 ust. 1 lit. a) i) i art. 56 lit a) niniejszego rozporządzenia;
- b) nie wypłaca się pomocy w odniesieniu do produktów destylacji nie dostarczonych do agencji interwencyjnych;
- c) zobowiązanie uważa się za wypełnione przed terminem ustalonym zgodnie z akapitem pierwszym;
- d) terminy dotyczące destylacji, przedłożenia dowodu zapłaty ceny określonej w lit. a) i dostawy alkoholu do agencji interwencyjnej dostosowywane są przez właściwe władze z uwzględnieniem przedłużonego terminu dostawy.

Artykuł 59

Dowód dostawy

Gorzelnicy dostarczają producentom dowód dostawy do dnia 31 sierpnia następnego roku winnego z zaświadczeniem stwierdzającym co najmniej: gatunek, ilość i stężenie alkoholu w % objętościowych dostarczonych produktów, jak również terminy dostaw.

Jednakże w przypadku, gdy producenci dostarczają produkty, które zostały poddane destylacji w gorzelnii znajdującej się w Państwie Członkowskim innym niż państwo, w którym produkt został uzyskany, gorzelnik zwraca się z prośbą, aby agencja interwencyjna Państwa Członkowskiego w którym dokonano destylacji, poświadczyła urzędowym dokumentem, przewidzianym w art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, obejmującym transport produktów, że gorzelnia przejęła dane produkty. Gorzelnik przesyła producentowi należycie poświadczony egzemplarz dokumentu w okresie jednego miesiąca od otrzymania produktów, które mają być poddane destylacji.

Artykuł 60

Dowody, które mają być dostarczone przez gorzelników agencjom interwencyjnym

1. W celu zakwalifikowania się do uzyskania pomocy, gorzelnicy składają agencji interwencyjnej wnioski, nie później niż do dnia 30 listopada po danym roku winnym, załączając do wniosku w odniesieniu do ilości produktów nim objętych:

- a) i) w przypadku wina i osadów winiarskich, zestawienie dostaw przeprowadzonych przez każdego producenta, podające co najmniej:
 - typ, ilość, barwę i stężenie alkoholu w % objętościowych,

— numer dokumentu przewidzianego w art. 70 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w przypadku, gdy taki dokument jest wymagany do transportu produktów do gorzelnii lub winnym przypadkiem numer referencyjny dokumentu przewozowego używanego zgodnie z przepisami krajowymi;

ii) w przypadku wyłoczyn winogronowych, wykaz nazw producentów, którzy dostarczyli wyłoczniny i ilość alkoholu zawartego w wyłocznach dostarczanych do destylacji na mocy art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;

b) deklarację ostemplowaną przez właściwy organ wyznaczony przez Państwo Członkowskie, podającą co najmniej:

i) ilość produktów uzyskanych w wyniku destylacji, w podziale na kategorie, tak wskazano w art. 43 niniejszego rozporządzenia;

ii) termin uzyskania tych produktów;

c) dowód, że gorzelnicy zapłacili producentom minimalną cenę skupu ustanowioną dla danej czynności destylacji w danym okresie.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą przewidzieć uproszczenie dotyczące przedstawiania dowodu zapłaty minimalnej ceny skupu za destylację produktów ubocznych winiarstwa po otrzymaniu zgody Komisji na takie uproszczenie.

2. W przypadku gdy producenci przeprowadzają destylację samodzielnie, dokumenty określone w ust. 1 zastępowane są deklaracją ostemplowaną przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, podającą co najmniej:

a) gatunek, ilość, barwę i stężenie alkoholu w % objętościowych produktów do destylacji;

b) ilość produktów uzyskanych z destylacji, w podziale na kategorie, jak wskazano w art. 43 niniejszego rozporządzenia;

c) termin uzyskania tych produktów.

3. Dowód zapłaty minimalnej ceny można zastąpić dowodem o wniesieniu zabezpieczenia na rzecz agencji interwencyjnej. Zabezpieczenie jest równe 120 % kwoty pomocy, o którą się ubiegano.

W takich przypadkach, dowód, że gorzelnik zapłacił pełną cenę skupu, określoną w art. 27 ust. 9 lub w art. 28 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, dostarczany jest agencji interwencyjnej nie później, niż ostatniego dnia lutego następującego po danym roku winnym.

4. W przypadkach określonych w art. 47 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, dowód zapłaty ceny skupu zastępuje się dowodem o dokonaniu płatności na rachunek.

5. Agencja interwencyjna wypłaca pomoc gorzelnikowi lub, w przypadkach określonych w ust. 2, producentowi nie później niż trzy miesiące po złożeniu wniosku wraz w wymaganych dokumentami.

6. W przypadku ustalenia, że gorzelnik nie zapłacił producentowi ceny skupu, agencja interwencyjna wypłaca producentowi przed dniem 1 czerwca następującego po danym roku winnym, kwotę równą kwocie pomocy, gdzie stosowne przez agencję interwencyjną Państwa Członkowskiego producenta.

Artykuł 61

Terminy destylacji

1. Każde wino dostarczone w celu wykonania obowiązku ustanowionego w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 nie może być destylowane przed dniem 1 stycznia danego roku winnego.

2. Nie później niż do dnia 10 każdego miesiąca, gorzelnicy przesyłają agencji interwencyjnej oświadczenie o ilościach przedestylowanych produktów i ilościach produktów uzyskanych z destylacji, te ostatnie w podziale na kategorie zgodnie z art. 43 niniejszego rozporządzenia.

3. Destylacja nie może odbywać się po dniu 31 lipca danego roku winnego.

Artykuł 62

Dostawa alkoholu do agencji interwencyjnej

1. Bez uszczerbku dla stosowania przepisów art. 27 ust. 12 i art. 28 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, gorzelnicy mogą dostarczać agencji interwencyjnej produkty o stężeniu alkoholu wynoszącym co najmniej 92 % obj. najpóźniej do dnia 30 listopada następującego po danym roku winnym.

Czynności niezbędne do uzyskania produktu, określonego w akapicie pierwszym, mogą być przeprowadzane w obiektach gorzelnika dostarczającego omawiany produkt agencji interwencyjnej lub w obiektach gorzelni działającej na zlecenie.

Z wyjątkiem przypadków, w których stosuje się przepisy niniejszego artykułu ust. 2 akapit drugi, gorzelnicy dostarczają produkty agencji interwencyjnej nie mogą fizycznie przetrzymywać dostarczanego alkoholu w ich własnych pomieszczeniach; musi on być składowany w pomieszczeniach należących do agencji interwencyjnej.

2. Cena, która ma być zapłacona gorzelnikom za surowy alkohol dostarczony do agencji interwencyjnej jest ustalana w % obj./hl w następujący sposób:

a) destylacja na mocy art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999:

i) cena normalna: 1,654 EUR;

ii) alkohol z wycieczyn: 1,872 EUR;

iii) alkohol destylowany z wina i osadów winiarskich: 1,437 EUR;

b) destylacja na mocy art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999:

— cena 1,799 EUR.

W przypadkach, gdy alkohol składa się w pomieszczeniach, w których jest wytwarzany, powyższe ceny są pomniejszane o 0,5 % EUR/hl alkoholu % obj.

3. Zróżnicowane ceny za alkohol z wycieczyn, alkohol winny i alkohol wydestylowany z osadów winiarskich, określone w ust. 2 lit. a):

a) mogą być ustalone przez Państwa Członkowskie w przypadku gdy stosowanie ceny normalnej uniemożliwia lub uniemożliwiłoby posiadanie jednego lub więcej produktów ubocznych winiarstwa, destylowanych w niektórych regionach Wspólnoty;

b) muszą być zapłacone gorzelnikom w przypadku gdy jeden z tych surowców stanowi więcej niż 60 % całkowitych ilości, które wydestylowano w trakcie danego roku winnego.

4. W przypadku gorzelników, którzy otrzymali pomoc na mocy art. 48 i 56 niniejszego rozporządzenia, ceny, określonych w ust. 2 są pomniejszane o kwotę równą kwocie pomocy.

5. Agencja interwencyjna płaci gorzelnikom nie później niż trzy miesiące po terminie dostarczenia alkoholu, pod warunkiem, że przedstawione zostały dokumenty i dowód, określone w art. 60.

ROZDZIAŁ II

DESTYLACJA FAKULTATYWNA

Artykuł 63

Rozpoczęcie destylacji zgodnie z artykułem 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999

1. Destylacja wina stołowego i wina nadającego się do otrzymania wina stołowego, określonego w art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 rozpoczyna się dnia 1 września każdego roku winnego.

2. Ilość wina stołowego i wina nadającego się do otrzymania wina stołowego, które każdy producent może wydestylować jest ograniczona do poziomu 40 % największej ilości takiego wina wyprodukowanego i zadeklarowanego w trzech poprzednich latach winnych włączając rok bieżący, jeżeli zadeklarowano już produkcję. W przypadku gdy stosuje się wyżej wymieniony poziom, ilością wytworzonego wina stołowego jest ilość podana jako wino w kolumnie zatytułowanej „Wina stołowe” w deklaracji ilości wyprodukowanych, jak określono w art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

3. Każdy producent, który wytworzył wino stołowe lub wino nadające się do otrzymania wina stołowego może zawrzeć umowę lub złożyć deklarację, określoną w art. 65 niniejszego rozporządzenia. Umowie towarzyszy dowód wniesienia zabezpieczenia w wysokości 5 EUR na hektolitr. Takie umowy są nieprzenoszalne.

4. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję piątego i dwudziestego dnia każdego miesiąca lub pierwszego dnia roboczego po tym terminie, o całkowitych ilościach objętych umowami zawieranymi w odniesieniu do takiej destylacji w okresie, trwającym od szesnastego do trzydziestego pierwszego dnia poprzedniego miesiąca i odpowiednio od pierwszego do piętnastego dnia bieżącego miesiąca.

5. Państwa Członkowskie mogą zatwierdzić takie umowy po 10 dniach roboczych od powiadomienia Komisji, stosownie do ust. 4, chyba że Komisja podjęła w międzyczasie specjalne środki. Do dnia następnego powiadomienia, zgodnie z ust. 4, Państwa Członkowskie informują Komisję o całkowitej liczbie zatwierdzonych umów.

6. Jeżeli ilości, w odniesieniu do których zawarto umowy, zgłoszone Komisji w dniu wyznaczonym zgodnie z ust. 4, przekraczają lub mogą przekroczyć ilości odpowiadające dostępnym zasobom środków budżetowych, albo przekraczają lub mogą znacząco przekroczyć zdolności absorpcyjne sektora alkoholu spożywczego, Komisja ustala wielkość procentową zatwierdzenia ilości objętych danymi umowami i/lub zawiesza zgłaszanie nowych umów. W tym przypadku zabezpieczenie, określone w ust. 3 zwraca się w odniesieniu do ilości zawartych w umowach, ale nie zatwierdzonych.

Komisja może również ustalić wielkość procentową zatwierdzenia zawieranych umów lub zawiesić zgłaszanie nowych umów w przypadkach nienormalnego wzrostu liczby nowych umów lub w przypadku gdy istnieje poważne niebezpieczeństwo, że ciągłość tradycyjnych dostaw produktów destylacji zostanie naruszona.

7. Umowy zawarte i nie zgłoszone Komisji zgodnie z ust. 4 nie mogą być zatwierdzone.

8. Zabezpieczenie, określone w ust. 3 zwraca się proporcjonalnie do ilości dostarczonych, jeżeli producent dostarczy dowód dostawy do gorzelni.

9. Ilości, które mają być dostarczone w ramach umowy, są dostarczane do gorzelni najpóźniej do dnia 30 czerwca tego samego roku winnego.

Artykuł 64

Wysokość pomocy

1. Pomoc, która zostanie wypłacona gorzelnikom lub, w przypadkach określonych w art. 65 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, producentom za wino destylowane w celu produkcji alkoholu spożywczego, na mocy niniejszego rozdziału, ustala się na % objętościowe alkoholu i na hektolitr uzyskanego produktu w procesie destylacji następująco:

a) pomoc podstawowa na mocy art. 29 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999:

- 1,751 EUR na %/obj. i na hektolitr dla surowego alkoholu i spirytusów destylowanych z wina,
- 1,884 EUR na % obj./hl dla alkoholu obojętnego;

b) pomoc dodatkowa na mocy art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999: 0,0336 EUR/hl na dzień.

2. Gorzelnicy chcący otrzymać pomoc dodatkową powiadamiają agencję interwencyjną o ilości i cechach charakterystycznych produktu, który chcą składować i planowany termin rozpoczęcia składowania. Zgłoszenie takie należy sporządzić co najmniej 30 dni przed rozpoczęciem składowania.

O ile agencja interwencyjna nie zgłosi w powyższym 30-dniowym okresie sprzeciwu, zaplanowany termin rozpoczęcia składowania uważa się za rzeczywisty termin jego rozpoczęcia.

3. Dodatkowa pomoc, określona w ust. 1 lit. b) może być wypłacona tylko:

- w odniesieniu do co najmniej 100 hl alkoholu składowanego w pojemnikach o pojemności co najmniej 100 hl,
- przez okres najwyżej 12 miesięcy od dnia 1 grudnia,
- przez okres co najmniej 6 miesięcy.

Gorzelnicy mogą zakończyć składowanie alkoholu dnia 1 czerwca pod warunkiem, że Komisja wyda takie zezwolenie w świetle istniejącej w sektorze sytuacji.

4. W przypadku pomocy podstawowej agencja interwencyjna wypłaca gorzelnikom lub, w przypadkach określonych w art. 65 ust. 2, producentom, pomoc obliczoną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu nie później niż 3 miesiące po złożeniu dowodu, określonego w art. 65 ust. 10 niniejszego rozporządzenia.

Agencja interwencyjna wypłaca dodatkową pomoc nie później niż 3 miesiące po zakończeniu okresu składowania.

5. Alkohol, na który wypłacana jest pomoc na mocy niniejszego artykułu, nie może być następnie skupowany przez władze publiczne. W przypadku gdyby jednak gorzelnicy chcieli sprzedać swój alkohol władzom publicznym, muszą najpierw zwrócić otrzymaną pomoc.

6. Nie naruszając ust. 5, tego ustępu nie stosuje się do władz publicznych, które posiadają program sprzedaży alkoholu, który nie zakłada tradycyjnych zastosowań takich jak program agroekologiczny dotyczący sprzedaży alkoholu dla sektora paliwowego, w odniesieniu do ilości alkoholu sprzedanych w ramach takiego programu.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY WSPÓLNE DLA ROZDZIAŁÓW I ORAZ II

Sekcja I: Ogólne

Artykuł 65

Umowy dostawy

1. Wszyscy producenci mający zamiar dostarczać wino własnej produkcji do destylacji na mocy art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, zawierają jedną lub kilka umów dostawy, zwanych dalej „umowami” z jednym lub kilkoma gorzelnikami. Gorzelnicy przedstawiają takie umowy właściwej agencji interwencyjnej do zatwierdzenia przed terminem, który zostanie określony, zgodnie z ustaleniami przyjętymi przez Państwa Członkowskie.

Wraz z umową, agencji interwencyjnej przedstawia się dowód potwierdzający, że producenci faktycznie wyprodukowali i posiadają ilość wina, która zostanie dostarczona. Taki dowód może nie być wymagany w Państwach Członkowskich, w których władze posiadają już odpowiedni dowód na mocy innych ustaleń.

Producenci podlegający zobowiązaniom ustanowionym w art. 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 dostarczają gorzelnikom również dowód, że wypełnili te zobowiązania w trakcie okresu ustalonego w art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Umowy zawierają co najmniej następujące informacje na temat wina objętego umową:

- a) ilość, która nie może być mniejsza niż 10 hektolitrów;
- b) różne cechy charakterystyczne, w szczególności barwę.

Producenci nie mogą dostarczać wina do destylacji, dopóki ich umowa nie została zatwierdzona przez właściwą agencję interwencyjną. Właściwy organ może ograniczać liczbę umów, które producent może zawrzeć.

W przypadku, gdy destylacja przeprowadzana jest w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym umowa została zatwierdzona, agencja interwencyjna, która zatwierdziła umowę, przesyła jej kopię agencji interwencyjnej Państwa Członkowskiego, w którym dokonano destylacji.

3. Producenci określani w ust. 1 niniejszego artykułu:

- a) którzy sami posiadają urządzenia do destylacji i którzy mają zamiar prowadzenia destylacji określonej w niniejszym rozdziale; lub
- b) którzy mają zamiar zlecić destylację wina we własnym imieniu, która prowadzona będzie w zakładzie zatwierdzonego gorzelnika pracującego w ramach umowy, składają deklarację dostawy do destylacji, zwane dalej „deklaracją”, właściwej agencji interwencyjnej do zatwierdzenia przed ustalonym terminem.

Producenci podlegający obowiązkowi, określonym w art. 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, dostarczają również agencji interwencyjnej dowód, że wykonali te obowiązki w trakcie okresu referencyjnego ustalonego w art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

4. Do celów ust. 3 umowę można zastąpić:

- a) w przypadku określonym w ust. 3 lit. a) akapit pierwszy, deklaracją;
- b) w przypadku określonym w ust. 3 lit. b) akapit pierwszy deklaracją, do której załączona jest umowa dostawy do destylacji w imieniu producenta zawartej między producentem a gorzelnikiem.

5. Cechy charakterystyczne wina dostarczanego do destylacji muszą być takie same, jak te wskazane w umowie lub deklaracji określonej w niniejszym artykule.

Pomoc się nie należy:

- a) jeżeli ilość wina faktycznie dostarczonego do destylacji jest mniejsza niż 95 % tej ustalonej w umowie lub deklaracji;
- b) dla każdej ilości wina, która przekracza 105 % ilości ustalonej w umowie lub deklaracji;
- c) dla każdej ilości wina większej lub mniejszej od maksymalnej ilości wymaganej do procesu destylacji.

6. Gorzelnicy płacą producentom ceny ustalone na % obj. alkoholu i na hektolitr, na mocy art. 29 lub 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, za dostarczone im wino, ceny takie stosuje się do towarów luzem *loco* zakład producenta.

7. Gorzelnicy płacą producentom minimalną cenę nabycia, określoną w ust. 6, w okresie trzech miesięcy od dostawy wina, pod warunkiem, że producenci dostarczyli właściwemu organowi dowód, określony w niniejszym artykule ust. 1 akapit trzeci, w okresie dwóch miesięcy od dostawy. Jeżeli wymieniony dowód został dostarczony w okresie dłuższym niż dwa miesiące po dostawie, gorzelnicy płacą w okresie jednego miesiąca.

8. Gorzelnicy przesyłają agencji interwencyjnej, w terminie, który zostanie ustalony:

- a) szczegóły dotyczące ilości, barwy i rzeczywistego objętościowego stężenia alkoholu wina w każdej dostawie od każdego producenta, od którego otrzymali dostawę wina, wraz z numerem dokumentu przewidzianego w art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 używanego do przewozu wina do gorzelnii;
- b) dowód, że całkowita ilość wina przewidzianego w umowie lub deklaracji została poddana destylacji w dozwolonym terminie;
- c) dowód, że gorzelnicy zapłacili producentowi cenę nabycia, określoną w ust. 7 niniejszego artykułu w dozwolonym terminie.

W przypadku, określonym w ust. 9, producenci mają obowiązek dostarczyć tylko dowód określony powyżej w lit. b).

Nie później niż do dnia 10 każdego miesiąca gorzelnicy przesyłają agencji interwencyjnej oświadczenie o ilościach produktów poddanych destylacji oraz produktów uzyskanych w poprzednim miesiącu, te ostatnie z podziałem na kategorie zgodnie z art. 43 niniejszego rozporządzenia.

9. Jeżeli destylacja jest prowadzona przez samych producentów działających jako gorzelnicy lub przez gorzelników działających w imieniu producenta, informacje wymagane na mocy ust. 8 przekazywane są przez producenta właściwej agencji interwencyjnej.

10. Państwa Członkowskie przeprowadzają reprezentatywne kontrole na miejscu dotyczące wina objętego umowami i sprawdzają w szczególności:

- a) czy producent rzeczywiście wyprodukował i posiada ilość wina, które mają być dostarczone;
- b) czy wino określone w umowie należy do kategorii, dla której rozpoczęto destylację.

Kontrola może być przeprowadzona w każdej chwili od dnia przedstawienia umowy do dnia jej zatwierdzenia i dostawy wina do gorzelnii. Państwa Członkowskie po przyjęciu bardziej

skutecznych ustaleń dotyczących kontroli przewidzianej w niniejszym ustępie akapit pierwszy lit. a) przeprowadzają kontrole, tylko po wprowadzeniu produktów do gorzelnii.

Artykuł 66

Zaliczki

1. Gorzelnicy lub, w przypadku określonym w art. 65 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, producenci mogą ubiegać się o wypłatę zaliczkową równą kwocie pomocy ustalonej dla danej czynności destylacji, pod warunkiem, że złożyli zabezpieczenie na rzecz agencji interwencyjnej. Zabezpieczenie to jest równe 120 % wysokości powołanej kwoty.

Kwota, określona w akapicie pierwszym, jest obliczana na % obj. alkoholu podanego dla wina objętego umową lub deklaracją dostawy i na hektolitr tego wina, lub na hektolitr czystego alkoholu w przypadku pomocy dodatkowej, określonej w art. 64 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia. Agencja interwencyjna wypłaca zaliczki nie później niż trzy miesiące po przedstawieniu dowodu, że zabezpieczenie zostało wniesione, pod warunkiem, że umowa została zatwierdzona.

2. Agencja interwencyjna zwraca zabezpieczenie przez po przedstawieniu dowodu, określonego w art. 65 ust. 8 w uzgodnionym terminie.

Artykuł 67

Udział EFOGR w kosztach destylacji

1. Sekcja Gwarancji EFOGR finansuje część wydatków ponoszonych przez agencje interwencyjne w przejmowaniu alkoholu.

Udział finansowy jest równy kwocie pomocy ustalonej na mocy art. 48 i 56 oraz art. 68 lit. a) niniejszego rozporządzenia i stosownie do art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

2. Do omawianego udziału stosuje się przepisy art. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999 (1).

Sekcja II: Wino wzmocnione

Artykuł 68

Przetwarzanie na wino wzmocniane

1. Wino destylowane na mocy niniejszego rozporządzeniem może być wzmocnione. W takich przypadkach jedynym produktem, który można uzyskać poprzez destylację tak wzmocnionego wina jest spirytus winny.

(1) Dz.U L 160 z 26.6.1999, str. 103.

2. Wino jest wzmacniane do destylacji tylko pod urzędowym nadzorem.

W tym celu:

- a) dokument(-y) i rejestr(-y) wymagane na mocy art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 wskazują zwiększenie rzeczywistego stężenia alkoholu w % obj. wyrażonego w % obj. poprzez wskazanie stężenia przed i po dodaniu destylatu do wina;
- b) w celu określenia przez urzędowe laboratorium lub laboratorium pracujące pod urzędowym nadzorem rzeczywistego objętościowego stężenia alkoholu, pod urzędowym nadzorem pobiera się próbkę wina przed jego wzmocnieniem;
- c) dwa egzemplarze sprawozdania dotyczącego analizy, określonej w lit. b) przesyła się wytwórcy wzmacnianego wina, który z kolei przekazuje jeden egzemplarz agencji interwencyjnej Państwa Członkowskiego, w którym wino jest wzmacniane.

3. Wino jest wzmacniane do destylacji w trakcie okresu ustalonego dla omawianej czynności destylacji.

4. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć liczbę miejsc, w których można wzmacniać wino do destylacji, w celu zapewnienia najsukuteczniejszej metody nadzoru.

Artykuł 69

Przygotowanie wina wzmocnionego

1. W przypadkach, gdy korzysta się z możliwości określonej w art. 68 ust. 1 oraz w przypadku, gdy wino nie jest wzmacniane przez lub w imieniu gorzelnika, producenci zawierają umowę dostawy z zatwierdzonym wytwórcą wzmocnionego wina i przedkładają ją do zatwierdzenia właściwej agencji interwencyjnej.

Jednakże w przypadku producentów zatwierdzonych jako wytwórcy wina wzmocnionego i którzy mają zamiar wzmacniać wino do destylacji samodzielnie, umowę określoną w akapicie pierwszym zastępuje się deklaracją dostawy.

2. Umowy i deklaracje, określone w ust. 1, objęte są zasadami przyjmowanymi przez Państwa Członkowskie.

3. Wytwórcy wzmocnionego wina płacą producentom co najmniej minimalną cenę skupu ustaloną dla destylacji, jak przewidziano w art. 27-30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 dla dostarczanych win. Cenę tę stosuje się do towarów luzem:

- a) franco zakład wytwórcy w przypadku destylacji zgodnie z art. 27 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;
- b) z zakładu producenta w innych przypadkach.

Z zastrzeżeniem niezbędnych dostosowań, wytwórcy wina wzmacnianego do destylacji podlegają tym samym obowiązkom co gorzelnicy, na mocy niniejszego tytułu.

Pomoc, która zostanie wypłacona wytwórcom wzmacnianego wina ustalana jest na % objętościowe rzeczywistego stężenia alkoholu i na hektolitr wina następująco:

- 0,2657 EUR za destylację, jak przewidziano w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999,
- 0,6158 EUR za destylację, jak przewidziano w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999,
- 0,1715 EUR za destylację, jak przewidziano w art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Właściwa agencja interwencyjna wypłaca pomoc wytwórcom wzmacnianego wina pod warunkiem, że wniosą zabezpieczenie równe 120 % kwoty pomocy, która zostanie przyznana. Jednakże nie wymaga się zabezpieczenia w przypadku gdy wszystkie wymogi wypłaty pomocy zostały spełnione.

W przypadku gdy wytwórcy wzmacniają wino w połączeniu z innymi czynnościami destylacji, regulowanymi różnymi przepisami rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, mogą oni złożyć jedno zabezpieczenie. W takich przypadkach zabezpieczenie jest równe 120 % całej wysokości pomocy, która ma być wypłacona na wzmacnianie w połączeniu z wymienionymi czynnościami destylacji.

Agencja interwencyjna zwraca zabezpieczenie po przedstawieniu, w uzgodnionym terminie:

- a) dowodu, że całkowita ilość wzmacnianego wina do destylacji wskazanego w umowie lub deklaracji została poddana destylacji w ustalonym terminie; oraz
- b) dowodu, że minimalna cena nabycia, określona w art. 27-30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 została zapłacona w uzgodnionym terminie.

W przypadkach, objętych ust. 1 akapit drugi, producent ma obowiązek dostarczyć agencji interwencyjnej jedynie dowód, określony powyżej w lit. a).

Artykuł 70

Destylacja w innym Państwie Członkowskim

1. Nie naruszając art. 69 ust. 4 niniejszego rozporządzenia w przypadku gdy wzmacniane wino jest destylowane w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym umowa lub deklaracja zostały zatwierdzone, pomoc wypłacana za różne czynności destylacji można wypłacić gorzelnikom pod warunkiem, że złożą oni wnioski do agencji interwencyjnej Państwa Członkowskiego, na którego terytorium destylacja ma miejsce, nie później niż dwa miesiące po terminie ostatecznym, określonym dla przeprowadzenia danej destylacji.

2. Wnioskom określonym w ust. 1 towarzyszy:
- dokument podpisany przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, na którego terytorium wino zostało wzmocnione, przenoszący prawo do pomocy z wytwórcy wzmocnianego wina na gorzelnika i wskazujący ilości danego wzmocnionego wina oraz odpowiadającą mu kwotę pomocy;
 - egzemplarz umowy lub deklaracji, określonych w art. 69 ust. 1, zatwierdzonych przez właściwą agencję interwencyjną;
 - egzemplarz sprawozdania analitycznego, określonego w art. 68;
 - dowód, że minimalna cena nabycia została zapłacona producentowi;
 - dokument wymagany na mocy art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, do transportu wzmocnianego wina do gorzelnii, wskazujący zwiększenie rzeczywistego objętościowego stężenia alkoholu w % objętościowych, wyrażonego w % obj. poprzez wskazanie stężenia przed i po dodaniu destylatu do wina;
 - dowód, że dane wzmocniane wino zostało poddane destylacji.
3. W przypadkach określonych w ust. 1, wytwórcy wzmocnianego wina nie muszą wносить zabezpieczenia przewidzianego w art. 69 ust. 4.
4. Agencja interwencyjna wypłaca pomoc nie później, niż trzy miesiące po złożeniu wniosku i dokumentów wymienionych w ust. 2.

Artykuł 71

Zasady szczególne

- W przypadkach określonych w art. 69 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, umowa lub deklaracja dostawy do wzmocniania do destylacji przedkładana jest właściwej agencji interwencyjnej do zatwierdzenia nie później niż do dnia 31 grudnia danego roku winnego. Agencja interwencyjna powiadamia producenta o wynikach postępowania zatwierdzającego w ciągu 15 dni od dnia przedłożenia umowy lub deklaracji.
- W przypadkach destylacji na mocy art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, nie może być wzmocniane żadne wino przed dniem 1 stycznia danego roku winnego lub przed zatwierdzeniem odpowiedniej umowy lub deklaracji.
- Najpóźniej 10 dnia każdego miesiąca, wytwórcy wzmocnionego wina do destylacji przesyłają agencji interwencyjnej oświadczenie o ilościach dostarczonego im w poprzednim miesiącu wina.
- W celu zakwalifikowania się do otrzymania pomocy, wytwórcy wzmocnianego wina składają do właściwej agencji interwencyjnej wnioski, najpóźniej w dniu 30 listopada następującego po zakończeniu danego roku winnego, załączając dowód, że zabezpieczenie, określone w art. 69 ust. 4, zostało wniesione.

Pomoc jest wypłacana nie później niż trzy miesiące po terminie przedłożenia dowodu, że zabezpieczenie, określone w akapicie poprzednim, zostało wniesione. Zabezpieczenia nie wypłaca się dopóki umowa lub deklaracja nie zostaną zatwierdzone.

5. Z zastrzeżeniem przepisów art. 69 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, zabezpieczenie zwraca się tylko w przypadku gdy dokumenty określone w niniejszym artykule zostaną dostarczone właściwej agencji interwencyjnej w okresie 12 miesięcy od złożenia wniosku.

6. W przypadku, gdy zostanie ustalone, że wytwórca wzmocnianego wina nie zapłacił producentowi ceny nabycia, agencja interwencyjna wypłaca producentowi, przed dniem 1 czerwca roku winnego następującego po roku, w którym wino zostało dostarczone, gdzie stosownie poprzez agencję interwencyjną Państwa Członkowskiego producenta kwotę równą kwocie pomocy.

Sekcja III: Przepisy administracyjne

Artykuł 72

Siła wyższa

- W przypadku gdy z powodu siły wyższej cały lub część produktu przeznaczony do destylacji nie może być jej poddana:
 - jeżeli działanie siły wyższej dotknęło produktu przeznaczony do destylacji podczas gdy znajdował się on w legalnym posiadaniu producenta, ten ostatni powiadamia bezzwłocznie agencję interwencyjną Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się wytwórnia producenta;
 - we wszystkich pozostałych przypadkach gorzelnik powiadamia bezzwłocznie agencję interwencyjną Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się gorzelnia.

W okolicznościach, określonych w akapicie pierwszym, wkrótce po powiadomieniu agencji interwencyjnej, podejmuje ona decyzję dotyczącą środków, które uzna za niezbędne ze względu na powstałe okoliczności. W szczególności, może ona odroczyć terminy.

2. W okolicznościach, określonych w ust. 1 lit. a) akapit pierwszy, oraz w przypadku gdy wytwórnia producenta i gorzelnia znajdują się w dwóch różnych Państwach Członkowskich, agencje interwencyjne obydwu zainteresowanych Państw Członkowskich współpracują w formie bezpośredniej wymiany informacji w celu wykonania przepisów ust. 1.

W okolicznościach określonych w ust. 1 lit. b) akapit pierwszy, wkrótce po powiadomieniu agencji interwencyjnej, może ona również zezwolić gorzelnikom, pod warunkiem, że producenci zgodzili się w przypadku gorzelnii działających na zlecenie, przenieść ich prawa i obowiązki na innego gorzelnika w odniesieniu do ilości produktów jeszcze nie poddanych destylacji.

Artykuł 73

Nadzór nad destylacją

1. Cechy charakterystyczne produktów dostarczonych do destylacji, szczególnie ilość, barwa i stężenie alkoholu są sprawdzane w oparciu o:

- a) dokument, przewidziany w art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, na podstawie którego produkty są transportowane;
- b) analizę próbek pobranych pod nadzorem urzędowego organu Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się gorzelnia, gdy produkt jest wprowadzany do gorzelnii. Pobieranie próbek może przyjąć formę reprezentatywnych kontroli na miejscu;
- c) gdzie właściwe, umowy zawarte na mocy niniejszego tytułu.

Analizy są wykonywane przez zatwierdzone laboratoria, określone w art. 72 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, które przesyłają wyniki agencjom interwencyjnym Państwa Członkowskiego, gdzie ma miejsce destylacja.

Jeżeli, zgodnie z regułami wspólnotowymi, nie został sporządzony dokument określony w lit. a), cechy charakterystyczne produktu przeznaczonego do destylacji sprawdzane są w oparciu o analizy określone w lit. b)

Przedstawiciel urzędowego organu sprawdza ilość produktu poddanego destylacji, termin destylacji oraz ilość i właściwości uzyskanych produktów.

2. Wyniki analizy części wina objętego umową stosuje się w odniesieniu do całej ilości.

3. Państwa Członkowskie mogą również wymagać użycia wskaźnika. Państwa Członkowskie nie mogą tworzyć przeszkód w obrocie na ich terytorium produktami przeznaczonymi do destylacji lub produktami poddanymi destylacji z nich uzyskanych na podstawie obecności wskaźnika.

W przypadkach, gdy produkty objęte niniejszym rozporządzeniem są dostarczane do destylacji przez więcej niż jednego producenta, Państwa Członkowskie mogą przewidzieć transport takich produktów luzem. W takich przypadkach, kontrole dotyczące właściwości produktów, jak określono w art. 65, są przeprowadzane zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi przez zainteresowane Państwo Członkowskie.

4. Państwa Członkowskie korzystające z możliwości przewidzianej w ust. 3 powiadamiają o tym Komisję i informują ją o przyjętych w tym celu przepisach. W przypadkach, określonych w akapicie pierwszym tego ustępu, Komisja powiadamia pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 74

Naruszenia niniejszego tytułu

1. W przypadku, gdy weryfikacja akt ujawni, że producent nie spełnia wymogów ustalonych regułami wspólnotowymi w odniesieniu do omawianej destylacji, w stosunku do wszystkich lub części dostarczonych produktów, właściwa agencja interwencyjna powiadamia o tym odpowiednio gorzelnika i zainteresowanego producenta.

2. Dany gorzelnik nie jest zobowiązany do płacenia ceny, określonej odpowiednio w art. 27-30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, za ilości produktów określonych w ust. 1.

3. Bez uszczerbku dla przepisów art. 2 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy producent lub gorzelnik nie spełnia wymogów ustanowionych regułami wspólnotowymi w odniesieniu do danej destylacji, w stosunku do wszystkich lub do części produktów dostarczonych do destylacji:

- a) pomoc nie należy się w odniesieniu do danych ilości;
- b) gorzelnik nie musi dostarczać agencji interwencyjnej produktów uzyskanych w wyniku destylacji danych ilości.

W przypadku gdy pomoc została już wypłacona, agencja interwencyjna odzyskuje ją od gorzelnika.

W przypadku gdy produkty uzyskane w wyniku destylacji zostały już dostarczone, agencja interwencyjna odzyskuje od gorzelnika kwotę równą kwocie pomocy określonej dla danej czynności.

Jednakże w przypadku gdy nie dotrzymano różnych terminów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, można podjąć decyzję o ograniczeniu kwoty pomocy.

4. Agencja interwencyjna odzyskuje od producenta kwotę równą kwocie pomocy wypłaconej gorzelnikowi w przypadkach, gdy producent nie spełnia wymogów ustanowionych regułami wspólnotowymi w odniesieniu do omawianych czynności destylacji, z powodu jednej z następujących przyczyn:

- a) niedopełnienia obowiązku przedstawiania deklaracji dotyczącej zbiorów, produkcji lub zapasów w wymaganym terminie;
- b) przedstawiona deklaracja dotycząca zbiorów, produkcji lub zapasów została uznana przez właściwe władze Państwa Członkowskiego za niekompletną lub niedokładną, w przypadku gdy brakujące lub niepoprawne dane mają istotne znaczenie dla stosowania danego środka;
- c) niewykonania obowiązków ustanowionych w art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w przypadku gdy naruszenie zostało wykryte lub zgłoszone gorzelnikowi po tym jak gorzelnik zapłacił minimalną cenę na podstawie wcześniejszych deklaracji.

Artykuł 75

Kary

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej,
 - a) w przypadku gdy producenci nie wypełniają swych zobowiązań zgodnie z niniejszym tytułem lub odmawiają poddania się kontrolom, nie wypłaca się pomocy;
 - b) w przypadku gdy gorzelnicy nie wykonują jednego ze swych obowiązków innych niż określone powyżej w lit. a), pomoc zostaje zmniejszona o kwotę określoną przez właściwy organ w zależności od ciężaru naruszenia.
2. W przypadkach uznania działania sił wyższej, agencja interwencyjna podejmuje takie działanie, które uzna za niezbędne uwzględniając zaistniałe okoliczności.
3. W przypadkach gdy gorzelnik nie wykonuje obowiązku w określonym terminie, pomoc zmniejsza się w następujący sposób:
 - a) w przypadku zapłacenia ceny nabycia producentowi na mocy art. 47 ust. 2, art. 55 i art. 65 ust. 7, pomoc jest zmniejszana o 1 % za każdy dzień zwłoki w ciągu 1 miesiąca. Po miesiącu pomoc nie jest wypłacana;
 - b) w przypadku:
 - i) przedstawienia dowodu, że minimalna cena nabycia została zapłacona na mocy art. 60 ust. 1 i art. 65 ust. 8;
 - ii) złożenia wniosku o pomoc i dowodu płatności, zgodnie z art. 60 ust. 1 i art. 64 ust. 2 akapit drugi oraz art. 65 ust. 8;
 - iii) dostawy alkoholu, zgodnie z art. 62 ust. 1;
 - iv) przedłożenia oświadczenia o ilościach produktów poddanych destylacji i produktów uzyskanych zgodnie z art. 61 ust. 2;
 - v) przedłożenia oświadczenia o ilościach dostarczonych do wzmocnienia, zgodnie z art. 71 ust. 3;

pomoc jest zmniejszana o 0,5 % za każdy dzień zwłoki w ciągu dwóch miesięcy.

Po dwóch miesiącach nie wypłaca się pomocy.

W przypadku gdy została wypłacona zaliczka na pomoc, odpowiadające jej zabezpieczenie zwraca się proporcjonalnie do rzeczywiście należnej kwoty pomocy. W przypadku, gdy pomoc się nie należy, zabezpieczenie przepada.

4. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o przypadkach, w których zastosowały przepisy ust. 1 oraz o działaniach podjętych w przypadku siły wyższej.

Sekcja IV: Obniżenie ceny skupu wina, przewidzianego w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999

Artykuł 76

Obniżenie ceny skupu niektórych win wzbogaconych

1. Cenę skupu wina dostarczonego do destylacji, na mocy art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, zmniejsza się o:
 - 0,3626 EUR w strefie A,
 - 0,3019 EUR w strefie B,
 - 0,1811 EUR w strefie C.

Obniżki, określonej w akapicie pierwszym, nie stosuje się do:

- a) wina dostarczanego przez producentów znajdujących się w regionach, w których stężenie alkoholu może być zwiększone tylko poprzez dodanie moszczu, na który przyznano wszelką możliwą pomoc, na mocy art. 34 rozporządzenia (EWG) nr 1493/1999, w trakcie danego roku winnego. Producenci ci przedstawiają gorzelnikowi egzemplarz oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do danej pomocy, ostemplowanego przez właściwy organ wyznaczony przez Państwo Członkowskie;
- b) wina dostarczonego do gorzelnii po terminach ustanowionych dla różnych stref uprawy winorośli w załączniku V pkt G (7) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i dostarczonego przez producentów, którzy dostarczyli właściwym władzom wystarczający dowód, że podczas roku winnego nie zwiększyli stężenia alkoholu swojego wina stołowego poprzez dodanie sacharozy ani też nie złożyli wniosku o przyznanie pomocy do własnej produkcji, zgodnie z art. 34 tego rozporządzenia;
- c) wina i kategorii win, dla których Państwa Członkowskie nie zezwalają lub nie zezwoliły na zwiększenie stężenia alkoholu w danym roku winnym.

2. Kwota równa kwocie obniżki, określonej w ust. 1, wypłacana jest w odniesieniu do ilości wina dostarczonego do destylacji, jak określono w tym ustępie, producentom, którzy zwrócą się do właściwych władz przed dniem 1 sierpnia, bezpośrednio lub za pośrednictwem gorzelnika, i którzy nie zwiększyli stężenia alkoholu wina stołowego ich produkcji poprzez dodanie sacharozy, ani też nie ubiegali się o pomoc na mocy art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 na swoją produkcję w trakcie danego roku winnego.

Producenci, którzy ubiegają się o pomoc przed dniem 1 sierpnia i którzy zwiększyli stężenie alkoholu poprzez dodanie sacharozy lub ubiegali się o pomoc w trakcie roku winnego, ale dla mniejszej produkcji wina stołowego w stosunku do ilości dostarczonej na wszystkie odpowiednie procesy destylacji w trakcie roku winnego, otrzymują kwotę wskazaną w akapicie pierwszym w odniesieniu do różnicy między ilością wina stołowego, którego stężenie alkoholu zwiększyli a ilością, którą dostarczyli do destylacji.

Właściwe władze Państw Członkowskich mogą żądać, aby tacy producenci dostarczali dowody niezbędne do potwierdzenia ważności wniosku.

Artykuł 77

Zmniejszenie pomocy określonej w artykule 81

W przypadku, gdy wino jest dostarczane do destylacji, jak określono w art. 76 niniejszego rozporządzenia oraz w przypadku gdy zastosowano do takiego wina obniżkę,

- a) pomoc, która ma być wypłacona gorzelnikowi;
- b) cena, która ma być zapłacona gorzelnikowi za dostawę do agencji interwencyjnej, zgodnie z art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999; oraz
- c) udział EFOGR w wydatkach ponoszonych przez agencję interwencyjną na przejmowanie alkoholu, zgodnie z art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;

zmniejsza się o kwotę równą obniżce, którą określono w art. 76.

ROZDZIAŁ IV

ZBYCIE ALKOHOLU UZYSKANEGO W WYNIKU DESTYLACJI, O KTÓREJ MOWA W ROZDZIALE I NINIEJSZEGO TYTUŁU ORAZ W DANYM PRZYPADKU, W ARTYKULE 30 ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1493/1999

Artykuł 78

Cel i definicje

1. Niniejsza sekcja ustanawia szczegółowe zasady zbywania alkoholu uzyskanego w wyniku destylacji na mocy art. 27, 28 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, zwanego dalej częścią „alkoholem”.

Alkohol można zbywać do celów nowych zastosowań w przemyśle (podsekcja I), do zastosowania w państwach trzecich wyłącznie w sektorze paliwowym (podsekcja II) lub do zastosowania we Wspólnocie jako bioetanol (podsekcja III).

2. Do celów niniejszej sekcji „procedura przetargowa” oznacza zorganizowanie konkursu wśród zainteresowanych stron w postaci zaproszenia do składania ofert przetargowych lub podobnej procedury, która kończy się zawarciem umowy ze stroną składającą najkorzystniejszą ofertę, zgodnie z zasadami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

Podsekcja I: Zbywanie alkoholu do celów nowych zastosowań w przemyśle

Artykuł 79

Definicja nowych zastosowań w przemyśle

Bez uszczerbku dla przepisów art. 31 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, Komisja może wydać zaproszenia do składania ofert przetargowych w celu realizacji we Wspólnocie projektów na małą skalę dotyczących nowych zastosowań w przemyśle takich jak:

- a) ogrzewanie szklarń;
- b) osuszanie pasz;
- c) zaopatrywanie w paliwo instalacji grzewczych, włączając te w pracach betonarskich.

i przetwarzane na towary wywożone do celów przemysłowych przez podmioty, które wykorzystywały zasady uszlachetniania czynnego co najmniej raz w ostatnich dwóch latach, inne niż przetwarzanie składające się wyłącznie z redestylacji, rektyfikacji, dehydratacji, oczyszczenia lub skażaniu alkoholu.

W przypadku, gdy przewidzianym zastosowaniem alkoholu jest wywóz do państw trzecich w postaci wytworzonych towarów, należy dostarczyć dowód, że w ciągu dwóch ostatnich lat udzielono zezwolenia na wykorzystanie alkoholu z państw trzecich do produkcji takich samych towarów jak wywiezione zgodnie z zasadami uszlachetniania czynnego.

Artykuł 80

Otwarcie procedury przetargowej

Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, wydaje zaproszenie do składania ofert przetargowych dotyczące zbycia alkoholu uzyskanego w wyniku destylacji zgodnie z art. 27, 28 i 30 tego rozporządzenia do nowych zastosowań przemysłowych. Ilości alkoholu przyznanego na mocy takiej procedury przetargowej nie przekraczają 400 000 hektolitrów alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. rocznie.

Artykuł 81

Ogłoszenie o zaproszeniu do składania ofert przetargowych

Ogłoszenia o zaproszeniu do składania ofert przetargowych są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Ogłoszenia takie określają:

- a) szczególne zasady, które stosuje się do procedury przetargowej oraz nazwy i adresy danych agencji interwencyjnych;
- b) ilość alkoholu, wyrażoną w hektolitrach alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj., objętą procedurą przetargową;

- c) jedną lub kilka kadzi tworzących partię w danym Państwie Członkowskim;
- d) minimalną cenę, którą można zaferować, zróżnicowaną odpowiednio w zależności od przeznaczenia docelowego;
- e) kwotę wadium wymaganego na mocy art. 82 ust. 5 i zabezpieczenie wykonania wymagane na mocy art. 84 ust. 3 lit. b).

Artykuł 82

Zasady stosowane w odniesieniu do ofert przetargowych

1. Oprócz informacji określonych w art. 97 niniejszego rozporządzenia, oferty wskazują:
 - a) ilość alkoholu, do której się odnoszą, podzielone na kadzie i wyrażone w hektolitrach alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.;
 - b) liczbę(-y) kadzi, w których składowany jest dany alkohol, wszystkie cysterny znajdują się w tym samym Państwie Członkowskim;
 - c) dokładne zastosowanie przemysłowe alkoholu;
 - d) rodzaj towarów, które zostaną wywiezione, jeżeli alkohol jest przewidziany do wywozu do państw trzecich w postaci wyprodukowanych towarów.
2. Oferty mogą wskazywać, że należy je rozpatrywać tylko wówczas, gdy ilość przyznawana odpowiada pełnej ilości wskazanej w ofercie przetargowej.
3. Oferenci mogą składać tylko jedną ofertę w odniesieniu do każdego rodzaju alkoholu, końcowego zastosowania i procedury przetargowej. W przypadku, gdy oferent składa więcej niż jedną ofertę na dany rodzaj alkoholu, końcowego zastosowania lub procedury przetargowej, żadna z tych ofert nie zostanie dopuszczana.
4. Agencja interwencyjna zainteresowanego Państwa Członkowskiego powinna otrzymać oferty nie później niż do godziny 12 w południe czasu lokalnego Brukseli ostatniego dnia składania ofert przetargowych ustalonego w ogłoszeniu o zaproszeniu do składania ofert przetargowych. Dzień ten musi przypadać między 15 a 25 dniem od dnia ogłoszenia zaproszenia do składania ofert przetargowych.
5. Oferty są ważne tylko w przypadku gdy przed terminem końcowym składania ofert przetargowych dostarczono dowód o wniesieniu wadium na rzecz danej agencji interwencyjnej.
6. Najpóźniej po dwóch dniach roboczych od terminu końcowego składania ofert przetargowych dana agencja interwencyjna powiadamia Komisję o wykazie nazw oferentów, których oferty kwalifikują się do rozpatrzenia na mocy art. 97 niniejszego rozporządzenia, zaferowanych cen, wymaganych ilości, miejsc położenia i rodzajów alkoholu, oraz dokładnych zastosowań alkoholu.

Artykuł 83

Udzielanie zamówień

1. Komisja, stanowiąc zgodnie z art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w świetle złożonych ofert oraz, w miarę potrzeby, w zależności od rodzaju końcowego zastosowania, do którego przewidziany jest alkohol, podejmuje decyzję o udzieleniu zamówienia.
2. Komisja sporządza wykaz przyjętych ofert, wymieniając zaferowane ceny w porządku malejącym, aż udzielone zamówienia obejmą całą ilość alkoholu określonego w ogłoszeniu o zaproszeniu do składania ofert przetargowych.
3. W przypadku, gdy kilka dopuszczalnych ofert odnosi się w pełni lub częściowo do tych samych kadzi, Komisja przydziela ilości danego alkoholu oferentowi przedkładającemu ofertę o najwyższej wartości całkowitej.

Podczas podejmowania decyzji na mocy ust. 1 niniejszego artykułu w przypadkach określonych w akapicie pierwszym, gdy niektóre oferty nie mogą być przyjęte, Komisja może zaproponować zainteresowanym oferentom, że ich oferty zostaną przyjęte w odniesieniu do zastępczej ilości alkoholu tego samego rodzaju. W takich przypadkach, stosowne oferty są uważane za przyjęte pod warunkiem, że wspomniani oferenci nie wnoszą sprzeciwu na takie przeniesienie w formie pisemnej na daną agencję interwencyjną w okresie 10 dni roboczych od dnia powiadomienia Komisji o decyzjach określonych w niniejszym artykule ust. 5 lit. a).

W tym celu, w decyzji Komisji, w porozumieniu z daną agencją interwencyjną, wskazuje się każdą, w której składowana jest zastępcza ilość alkoholu.

4. W przypadku, gdy kilku oferentów proponuje taką samą cenę w taki sposób, że ilość alkoholu, na którą złożono oferty, przekracza ilość objętą procedurą przetargową, agencja interwencyjna przyznaje dane ilości:
 - a) w proporcji do ilości określonych w danych ofertach; albo
 - b) dzieląc tę ilość między oferentów w porozumieniu z nimi; albo
 - c) w drodze losowania.
5. Komisja:
 - a) powiadamia o podjętych decyzjach, na mocy niniejszego artykułu, tylko te Państwa Członkowskie i agencje interwencyjne posiadające alkohol, których oferty zostały przyjęte;
 - b) publikuje wyniki procedury przetargowej w uproszczonej formie w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 84

Oświadczenie o udzieleniu zamówienia

1. Agencja interwencyjna powiadamia bezzwłocznie na piśmie oferentów za potwierdzeniem odbioru o decyzji podjętej w sprawie ich ofert.

2. Agencja interwencyjna przechowuje oświadczenie o udzieleniu zamówienia do wglądu każdego wybranego oferenta zaświadczające, że jego oferta została przyjęta.

W przypadku gdy Komisja proponuje zastąpienie, na mocy art. 83 ust. 3, a oferent nie zgłasza sprzeciwu, dana agencja interwencyjna wydaje oświadczenie o udzieleniu zamówienia, określone w akapicie pierwszym, w dniu roboczym następującym po wygaśnięciu terminu określonego w art. 83 ust. 3 akapit drugi zdanie ostatnie.

3. W okresie 2 tygodni następujących po dniu otrzymania powiadomienia o udzieleniu zamówienia, określonym w niniejszym artykule ust. 1 i oraz w przypadku gdy stosuje się przepisy ust. 2 akapit drugi, w okresie dwóch tygodni następujących po dniu wydania oświadczenia o udzieleniu zamówienia, każdy wybrany oferent:

- a) otrzymuje od agencji interwencyjnej oświadczenie o udzieleniu zamówienia, określone w ust. 2;
- b) dostarcza danej agencji interwencyjnej dowód, że złożył zabezpieczenie wykonania, zapewniające, że omawiany alkohol jest rzeczywiście używany do celów określonych w ofercie.

Artykuł 85

Wycofywanie alkoholu

1. Alkohol może być wycofany po przedstawieniu polecenia wycofania wydanego przez agencję interwencyjną po uiszczeniu płatności za ilości, które mają być wycofane. Ilość jest określona w zaokrągleniu do hektolitra alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.

2. Prawo własności alkoholu objętego poleceniem wycofania przenosi się w terminie wskazanym w poleceniu, który nie może być dłuższy niż 5 dni od dnia wydania polecenia, a ilości, o które chodzi uważa się za wycofane w tym terminie. Od tego momentu na nabywcę przechodzą wszelkie korzyści i ciężary związane z kradzieżą, utratą lub uszkodzeniem oraz kosztami składowania alkoholu, który zostanie wycofany.

3. Polecenie wycofania określa termin, do którego alkohol musi być fizycznie wycofany ze składu danej agencji interwencyjnej.

4. Cały alkohol musi zostać wycofany ze składu w cztery miesiące od dnia otrzymania powiadomienia o udzieleniu zamówienia.

5. Alkohol musi być w pełni wykorzystany w okresie dwóch lat od dnia pierwszego wycofania.

Podsekcja II: Zbywanie alkoholu do wykorzystania w państwach trzecich wyłącznie w sektorze paliwowym

Artykuł 86

Przepisy mające zastosowanie do procedury przetargowej objętej niniejszą podsekcją

Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w każdym kwartale wydaje kilka zaproszeń do składania ofert przetargowych, a każde ogłoszenie odnosi się do ilości co najmniej 50 000 hektolitrow alkoholu winnego, a w sumie, do ilości nie większej niż 600 000 hektolitrow alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. w celu wywozu do niektórych państw trzecich wyłącznie z przeznaczeniem do końcowego zastosowania w sektorze paliwowym.

Omawiany alkohol musi:

- 1) być wywieziony do i poddany dehydratacji w jednym z następujących państw trzecich:
 - a) Kostaryka;
 - b) Gwatemala;
 - c) Honduras wraz z Swan Islands;
 - d) Salwador;
 - e) Nikaragua;
 - f) Saint Christopher i Nevis;
 - g) Bahamy;
 - h) Republika Dominikańska;
 - i) Antigua i Barbuda;
 - j) Dominica;
 - k) Brytyjskie Wyspy Dziewicze i Montserrat;
 - l) Jamajka;
 - m) Saint Lucia;
 - n) Saint Vincent i Grenadyny;
 - o) Barbados;
 - p) Trynidad i Tobago;
 - q) Belize;
 - r) Grenada i Grenadyny;

- s) Aruba;
 - t) Antyle niderlandzkie (Curaçao, Bonaire, Saint Eustatius, Saba i południowa część wyspy Saint Martin);
 - u) Gujana;
 - v) Wyspy Dziewicze Stanów Zjednoczonych;
 - w) Haiti;
- 2) wykorzystany wyłącznie w sektorze paliwowym państwa trzeciego.

Artykuł 87

Ogłoszenie o zaproszeniu do składania ofert przetargowych

1. Ogłoszenia o zaproszeniu do składania ofert przetargowych są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Ogłoszenia takie określają:

- a) formalności związane ze składaniem ofert;
- b) końcowe zastosowanie i/lub przeznaczenie, dla których alkohol jest przewidziany;
- c) minimalną cenę, którą można zaoferować;
- d) wydział Komisji, do którego należy wysłać oferty;
- e) terminy wycofywania alkoholu określone w art. 91 ust. 10 niniejszego rozporządzenia;
- f) formalności związane z uzyskiwaniem próbek;
- g) warunki płatności;
- h) czy alkohol ma zostać poddany skażaniu.

2. Każde ogłoszenie o zaproszeniu do składania ofert przetargowych odnosi się do pojedynczych partii, chociaż alkohol stanowiący partię może być znajdować się w kilku Państwach Członkowskich.

3. Ogłoszenia o zaproszeniu do składania ofert przetargowych mogą wykluczać niektóre miejsca przeznaczenia wymienione w art. 86 pkt 1.

Artykuł 88

Oferty przetargowe

1. Oferenci mogą złożyć tylko jedną ofertę w odpowiedzi na każde ogłoszenie o zaproszeniu do składania ofert przetargowych na mocy niniejszej podsekcji; jeżeli oferent składa więcej niż jedną ofertę, żadna z tych ofert nie zostanie dopuszczona.

2. Aby oferty zostały uwzględnione muszą one wskazywać ostateczne przeznaczenie przyznanego alkoholu i zawierać zobowiązanie oferenta o dopełnieniu obowiązku związanego z tym miejscem przeznaczenia.

3. Oferty muszą również obejmować dowód, z datą po ukazaniu się ogłoszenia o zaproszeniu do składania ofert przetargowych, że oferent posiada wiążące zobowiązania wobec podmiotu w sektorze paliwowym w jednym z państw trzecich wymienionych w art. 86 niniejszego rozporządzenia, który zobowiązuje się do przeprowadzenia dehydratacji przyznanego alkoholu w jednym z tych państw i do wywozu go wyłącznie do użytku w sektorze paliwowym.

4. Oferty muszą dotrzeć do właściwego wydziału Komisji najpóźniej o godzinie 12 w południe czasu lokalnego Brukseli w ostatnim dniu składania ofert ustalonym w ogłoszeniu o zaproszeniu do składania ofert przetargowych.

5. Oferty są ważne tylko w przypadku gdy przed terminem końcowym składania ofert dostarczono dowód o wniesieniu wadium na rzecz każdej agencji interwencyjnej.

Wadium wynoszące 4 EUR na hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. wnosi się w odniesieniu do całej ilości wystawionej na sprzedaż.

6. Do celów ust. 5 zainteresowane agencje interwencyjne:

- a) bezzwłocznie wydają oferentom oświadczenie poświadczające, że wniesiono wadium w odniesieniu do ilości, za które odpowiedzialna jest każda agencja interwencyjna;
- b) najpóźniej dwa dni robocze po terminie końcowym do składania ofert przesyłają Komisji sprawdzony i przyjęty wykaz wadiów.

7. Dla celów wnoszenia wadium głównym wymogiem jest, w rozumieniu art. 20 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85, zakaz wycofywania ofert po terminie końcowym ich składania oraz wniesienie zabezpieczenia w celu zapewnienia wywozu i/lub gwarancji wykonania.

Artykuł 89

Udzielanie zamówień

1. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w świetle złożonych ofert przetargowych, podejmuje decyzję o udzieleniu zamówienia tak szybko jak to możliwe.

2. W celu udzielenia zamówienia Komisja przyjmuje najkorzystniejszą ofertę. W przypadku, gdy dwóch lub więcej oferentów podaje taką samą cenę, Komisja podejmuje decyzję w drodze losowania.

3. Komisja:

- a) informuje oferentów na piśmie za potwierdzeniem odbioru w przypadku gdy ich oferty nie zostały przyjęte;

b) powiadamia Państwa Członkowskie posiadające alkohol i wybranego oferenta o swej decyzji przyznania zamówienia na alkohol;

c) publikuje wyniki procedury przetargowej w uproszczonej formie w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

4. Wadium, wymagane na mocy art. 88 ust. 5 niniejszego rozporządzenia zwracane jest w przypadku gdy oferty nie zostaną przyjęte oraz gdy wybrany oferent wniósł w pełni zabezpieczenie wywozowe i gwarancję wykonania w odniesieniu do danej procedury przetargowej.

Artykuł 90

Oświadczenie o udzieleniu zamówienia

Agencja interwencyjna przechowuje oświadczenie o udzieleniu zamówienia do wglądu wybranych oferentów zaświadczone, że ich oferty zostały przyjęte.

Oświadczenia muszą być wydane nie później niż 20 dni od dnia otrzymania powiadomienia od Komisji, określonego w art. 89 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 91

Wycofywanie alkoholu

1. Agencja interwencyjna posiadająca alkohol i wybrany oferent uzgadniają prowizoryczny harmonogram wycofywania alkoholu.

2. Zanim jakkolwiek alkohol zostanie wycofany i nie później niż w dniu wydania polecenia wycofania, wybrani oferenci wnoszą dwa zabezpieczenia na rzecz agencji interwencyjnej: jedno, aby zapewnić, że alkohol zostanie wywieziony w ustalonym terminie i drugie z tytułu gwarancji wykonania.

3. Gwarancja wykonania wynosi 30 EUR na hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.

4. Zabezpieczenie wywozowe wynosi 3 EUR na hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. i wnoszone jest w odniesieniu do każdej ilości alkoholu objętej poleceniem wycofania.

5. Zanim przyznany alkohol zostanie wycofany, agencja interwencyjna i wybrany oferent pobierają próbkę wzorcową i analizują ją w celu sprawdzenia stężenia alkoholu wyrażonego w % obj.

Jeżeli końcowy wynik analiz tej próbki ujawnia różnice między stężeniem objętościowym alkoholu, który ma być wycofany a minimalnym stężeniem objętościowym alkoholu określonym w ogłoszeniu o zaproszeniu do składania ofert przetargowych, stosuje się następujące reguły:

a) agencja interwencyjna informuje o tym Komisję, składającego i wybranego oferenta w tym samym dniu;

b) wybrany oferent może:

i) zgodzić się na przejęcie partii o właściwościach określonych w analizie, pod warunkiem, że zgadza się na to również Komisja; albo

ii) lub odmówić przejęcia danej partii.

W każdym przypadku, wybrany oferent informuje, w tym samym dniu, agencję interwencyjną i Komisję w sposób określony w załączniku V do niniejszego rozporządzenia.

Po spełnieniu tego wymogu wybrani oferenci, którzy odmówili przejęcia wymienionej partii są bezzwłocznie zwalniani ze wszystkich obowiązków odnoszących się do tej partii.

6. W przypadku gdy wybrany oferent odmawia przyjęcia towaru, zgodnie z ust. 5, dana agencja interwencyjna dostarcza kolejną ilość alkoholu o wymaganej jakości bez dodatkowych kosztów w okresie nie dłuższym niż osiem dni.

7. Alkohol może być wycofany po przedstawieniu polecenia wycofania wydanego przez agencję interwencyjną posiadającą alkohol po uiszczeniu płatności za ilość, która ma być wycofana. Ilość ta jest określona w zaokrągleniu do hektolitra alkoholu w przeliczeniu na blisko 100 % obj.

Każde polecenie wycofania obejmuje co najmniej 2 500 hektolitrów, z wyjątkiem ostatniego wycofania w każdym Państwie Członkowskim.

Polecenie wycofania określa termin, do którego alkohol musi być fizycznie wycofany ze składu danej agencji interwencyjnej. Termin ten nie może być dłuższy niż 5 dni.

8. Prawo własności alkoholu objętego poleceniem wycofania przenosi się w terminie wskazanym w poleceniu, który nie może być dłuższy niż 5 dni od dnia wydania polecenia, a ilości, o które chodzi uważa się za wycofane w tym terminie. Od tego momentu na nabywcę przechodzą wszelkie korzyści i ciężary związane z kradzieżą, utratą lub uszkodzeniem oraz kosztami składowania alkoholu, który zostanie wycofany.

9. Jeżeli z winy agencji interwencyjnej alkohol nie może być fizycznie wycofany w ciągu pięciu dni roboczych od terminu, w którym wybrany oferent zgodził się wycofać partię, Państwo Członkowskie pokrywa wszelkie poniesione straty.

10. Cały alkohol musi zostać fizycznie wycofany ze składów każdej danej agencji interwencyjnej w okresie sześciu miesięcy.

11. Alkohol musi być wykorzystany w pełni w okresie dwóch lat od dnia pierwszego wycofania.

12. Dana agencja interwencyjna zwraca zabezpieczenie wywozowe w odniesieniu do każdej ilości alkoholu, dla której otrzyma dowód wywozu w ustalonym terminie. Nie naruszając art. 23 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, z wyjątkiem przypadków siły wyższej, gdy termin dokonania wywozu zostanie przekroczony, ulegają przypadkowi następujące odsetki kwoty zabezpieczenia wywozowego w wysokości 5 EUR na hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.:

a) 15 % we wszystkich przypadkach;

b) 0,33 % kwoty pozostającej po odjęciu 15 % za dzień zwłoki po ostatecznym terminie wywozu.

13. Gwarancja wykonania zwracana jest, zgodnie z art. 100 ust. 3 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

Podsekcja III: Zbycie alkoholu do wykorzystania jako bioetanol we Wspólnocie.

Artykuł 92

Zasady stosowane do zbycia objętego niniejszą podsekcją

1. W okresie trzech miesięcy od podjęcia decyzji, określonej w art. 89 niniejszego rozporządzenia Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, może rozpocząć sprzedaż publiczną w celu zbycia alkoholu.

2. Alkohol jest przyznawany firmom założonym we Wspólnocie Europejskiej i musi być wykorzystany w sektorze paliwowym.

3. Sporządza się wykaz firm zatwierdzonych do takich celów. Wykaz jest publikowany w seriach „C” *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich* i jest regularnie aktualizowany.

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o nazw firm, które uznają za odpowiednie i które przedstawiły wniosek z następującymi dokumentami towarzyszącymi:

— oświadczeniem firmy stwierdzającym, że jest ona zdolna wykorzystać co najmniej 50 000 hl alkoholu rocznie,

— położeniem biur administracyjnych firmy i zakładu przetwarzania alkoholu,

— egzemplrzem planów zakładu do produkcji bioetanolu dla sektora paliwowego oraz wskazanie wydajności i typu produkcji,

— egzemplarz zezwolenia wydanego przez władze krajowe na prowadzenie zakładu,

— świadectwem władz krajowych poświadczającym, że zakład wykorzystuje alkohol wyłącznie jako bioetanol oraz że bioetanol jest wykorzystywany wyłącznie w sektorze paliwowym,

— położeniem biur administracyjnych spółek dokonujących rafinacji, upoważnionych do dystrybucji paliwa aż do etapu dostarczenia końcowemu odbiorcy, o ile zatwierdzona firma sama nie zajmuje się dystrybucją.

Komisja ocenia przydatność firmy na podstawie dokumentów i informuje o wynikach tej oceny.

Artykuł 93

Sprzedaż publiczna

1. Ogłoszenia o publicznej sprzedaży alkoholu są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Ogłoszenia takie określają:

a) ilość alkoholu oferowanego na sprzedaż;

b) kadzie i ich położenie;

c) cenę sprzedaży;

d) kwotę gwarancji wykonania; jednakże firmy mogą wybrać złożenie stałej gwarancji zamiast składania takiej gwarancji przy każdej sprzedaży;

e) formalności dotyczące uzyskiwania próbek;

f) warunki płatności.

2. Ilość alkoholu oferowanego na sprzedaż jest podzielona na partie jednakowej wielkości. Komisja określa skład partii. O ile Komisja nie zadecyduje inaczej zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, dla każdej firmy z zatwierdzonego wykazu przypisywana jest partia i każda firma przypisana jest do danej partii. W przypadku gdy firma nie przyjmuje alkoholu oferowanego do sprzedaży, musi o tym powiadomić Komisję i agencję interwencyjną najpóźniej 30 dni od dnia opublikowania ogłoszenia o publicznej sprzedaży alkoholu. Alkohol, który nie został przyjęty wyłączony jest spod zakazu fizycznego przemieszczenia, na mocy art. 95 ust. 2 niniejszego rozporządzenia od dnia, w którym odmowa została zgłoszona i można go sprzedać podczas kolejnej sprzedaży.

3. Alkohol jest sprzedawany po najwyższej cenie przyjętej podczas ostatniej procedury przetargowej, jak określono w rozdziale III podsekcja II, powiększonej o kwotę za hektolitr ustaloną zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

4. Komisja powiadamia Państwa Członkowskie posiadające alkohol i zainteresowane firmy o udzieleniu zamówienia na alkohol.

5. Z wyjątkiem przypadku złożenia stałego zabezpieczenia, w okresie 30 dni od dnia powiadomienia określonego w ust. 2, firmy nabywające dostarczają dowód, że wniosły gwarancję wykonania na rzecz danej agencji interwencyjnej w celu zapewnienia, że alkohol zostanie wykorzystany jako bioetanol w sektorze paliwowym.

6. Cały alkohol musi być wycofany najpóźniej trzy miesiące od dnia powiadomienia o decyzji Komisji o udzieleniu zamówienia.

Artykuł 94

Wycofywanie alkoholu

Do sprzedaży publicznej stosuje się art. 91 ust. 1, 7, 8 i 11 niniejszego rozporządzenia.

Podsekcja IV: Przepisy ogólne i ustalenia kontrolne

Artykuł 95

Zasady stosowane w odniesieniu do alkoholu

1. W celu sporządzenia ogłoszeń o zaproszeniu do składania ofert przetargowych i o sprzedaży publicznej, Komisja żąda, aby każde zainteresowane Państwo Członkowskie informowało ją o:

- a) ilości alkoholu, wyrażonej w hektolitrach alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj., którą można zaoferować na sprzedaż;
- b) rodzaju danego alkoholu;
- c) jakości partii alkoholu, wyznaczając minimalne i maksymalne wartości dotyczące właściwości, określonych w art. 96 ust. 4 lit. d) i) i ii) niniejszego rozporządzenia.

Najpóźniej 12 dni po otrzymaniu żądania, zainteresowane Państwa Członkowskie informują Komisję o dokładnym położeniu i danych dotyczących różnych kadzi alkoholu spełniających wymogi jakościowe i zawierających całkowitą ilość alkoholu nie mniejszą niż ta, określona w niniejszym ustępie lit. a) akapit pierwszy.

2. Po przesłaniu Komisji informacji, określonych w ust. 1 akapit drugi, alkohol w danych kadziach nie może być wycofany, dopóki nie zostanie wydane polecenie jego wycofania.

Zakaz ten nie odnosi się do alkoholu w kadziach nie objętych ogłoszeniami o zaproszeniu do składania ofert przetargowych lub sprzedażą publiczną i nieokreślonego w decyzji Komisji, o której mowa w art. 83-89 niniejszego rozporządzenia.

W szczególności z powodów logistycznych, agencje interwencyjne posiadające kadzie alkoholu wskazane w powiadomieniu pochodzącym od Państw Członkowskich, określonych w niniejszym artykule ust. 1, mogą zastąpić ten alkohol innym alkoholem tego samego rodzaju, pod warunkiem, że zgadza się na to Komisja lub mieszać go z innym alkoholem dostarczonym do agencji interwencyjnej, dopóki nie zostanie wydane polecenie wycofania danego alkoholu.

3. Każdego miesiąca Państwa Członkowskie posiadające alkohol objęte procedurą przetargową lub sprzedażą publiczną informują Komisje o postępach w fizycznym wycofywaniu alkoholu.

Artykuł 96

Zasady stosowane w odniesieniu do poszczególnych partii

1. Alkohol jest sprzedawany w partiach.
2. Partia składa się z ilości alkoholu o wystarczająco jednolitej jakości, który może znajdować się w kilku kadziach i może być przechowywany w kilku miejscach oraz w kilku Państwach Członkowskich.
3. Każda partia jest numerowana. Litery „WE” poprzedzają numery serii.
4. Każda partia jest opisana. Podaje się, co najmniej następujące informacje:
 - a) miejsce położenia partii, włączając dane identyfikujące każdą kadź zawierającą alkohol i ilość alkoholu w każdej kadzi;
 - b) całkowitą ilość, wyrażoną w hektolitrach alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. Ilość może wahać się w granicach do 1 %;
 - c) minimalne stężenie alkoholu w każdej kadzi, wyrażone w % obj.;
 - d) jeżeli możliwe, jakość partii, wyznaczającą górne i dolne wartości graniczne dla:
 - i) kwasowości, wyrażonej w gramach kwasu octowego na hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.;
 - ii) zawartości metanolu, wyrażonej w gramach kwasu octowego na hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.;

e) odniesienie do środka interwencyjnego, który spowodował wzrost produkcji alkoholu, określając odpowiedni artykuł rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

5. W przypadku gdy procedura przetargowa dotyczy więcej niż dwóch partii, tylko pierwsza partia lub dwie pierwsze partie w ilości jednego miliona hektolitrów alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. opisuje się zgodnie z ust. 4.

Artykuł 97

Zasady ogólne stosowane w odniesieniu do ofert przetargowych

1. Oferty, aby zostały rozpatrzone, muszą być składane na piśmie i muszą zawierać, oprócz szczegółowych informacji, określonych w podsekcjach I lub II:

- a) numer referencyjny ogłoszenia o zaproszeniu do składaniu ofert przetargowych;
- b) nazwę i adres oferenta;
- c) proponowaną cenę, wyrażoną w EUR na hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.;
- d) zobowiązanie oferentów do przestrzegania wszystkich zasad stosowanych w odniesieniu do danej procedury przetargowej;
- e) oświadczenie oferentów, że:
 - i) zrzekają się wszystkich roszczeń w odniesieniu do jakości i właściwości przyznanego im alkoholu;
 - ii) zgadzają się poddać wszelkim kontrolom dotyczącym przeznaczenia i wykorzystywania alkoholu;
 - iii) przyjmują na swoją odpowiedzialność dostarczenie dowodu, że alkohol jest wykorzystywany tak, jak to określono w ogłoszeniu o zaproszeniu do składania ofert.

2. Oferty są ważne tylko, jeżeli:

- a) oferent ma swoją siedzibę we Wspólnocie;
- b) odnoszą się do całej partii.

3. Nie można wycofać ofert kwalifikujących się do rozpatrzenia.

4. Można odrzucić oferty, jeżeli oferenci nie dostarczą wszystkich koniecznych gwarancji, że wypełnią swoje zobowiązania.

Artykuł 98

Próbki

1. W chwili publikacji ogłoszenia o zaproszeniu do składania ofert przetargowych i do terminu końcowego składania ofert w odpowiedzi na takie zaproszenie, wszystkie

zainteresowane strony mogą otrzymać próbki alkoholu oferowanego na sprzedaż za opłatą wynoszącą 2 EUR za litr. Ilość udostępniona każdej zainteresowanej stronie nie może przekraczać pięciu litrów na każdą. W celu zbycia, zgodnie z podsekcją III, próbkę można otrzymać, z tych samych względów, w ciągu 30 dni od ogłoszenia sprzedaży publicznej.

2. Po terminie końcowym składania ofert:

- a) oferent lub zatwierdzona firma, określona w art. 92, może otrzymać próbki przyznanego alkoholu;
- b) oferenci lub zatwierdzone firmy, określone w art. 92, którym proponuje się produkt zastępczy na mocy art. 83 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, mogą otrzymać próbki proponowanego alkoholu zastępczego.

Próbki takie można otrzymać od agencji interwencyjnej za opłatą wynoszącą 10 EUR za litr, w ilości nie przekraczającej pięciu litrów na każdą.

3. Agencja interwencyjna Państwa Członkowskiego, na którego terytorium znajduje się alkohol podejmuje niezbędne kroki w celu umożliwienia zainteresowanym stronom skorzystania z praw, określonych w ust. 2.

4. W przypadku, gdy wybrany oferent lub zatwierdzona firma ustali, przed terminem o którym mowa w art. 92, 85, 91 lub 94 niniejszego rozporządzenia dotyczącym wycofania partii danego alkoholu, że ilości przyznanego alkoholu są nieodpowiednie do planowanych zastosowań z powodu wad ukrytych, których ze względu na ich charakter nie można wykryć w chwili dozwolonej kontroli przeprowadzanej przed przyznaniem alkoholu, Komisja może wskazać zastępczą ilość alkoholu w porozumieniu z odpowiednią agencją interwencyjną pod warunkiem, że agencja interwencyjna potwierdzi ustalenia oferenta. Każdą, w której składowana jest zastępcza ilość alkoholu, określona jest w porozumieniu z daną agencją interwencyjną. W przypadku, gdy oferenci nie sprzeciwiają się przeniesieniu w formie pisemnej na rzecz danej agencji interwencyjnej zastępczej ilości alkoholu w okresie dziesięciu dni roboczych od dnia powiadomienia o decyzji Komisji wskazującej ilość zastępczą, uważa się, że zgadzają się oni na produkt zastępczy.

Artykuł 99

Wymogi mające zastosowanie do skażania i/lub znakowania

1. Jeżeli alkohol ma być poddany skażaniu, czynność ta przeprowadzana jest pod nadzorem zainteresowanych Państw Członkowskich w okresie między przekazaniem polecenia wycofania a fizycznym wycofaniem alkoholu. Koszt takiego skażania ponoszony jest przez wybranego oferenta.

2. Skażanie wymaga dodania benzyny w stosunku 1:100 do ilości alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.

3. Skażanie można przeprowadzić w kadzi przewidzianej do tego celu.

Artykuł 100

Wymogi mające zastosowanie do zabezpieczeń

Do celów niniejszego rozporządzenia:

1) a) do celów wnoszenia wadium głównym wymogiem jest, w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, zakaz wycofywania ofert po końcowym terminie ich składania i wniesienie gwarancji wykonania;

b) do celów wnoszenia gwarancji wykonania głównym wymogiem jest, w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, rzeczywiste wykorzystywanie wycofywanego alkoholu do celów określonych na mocy odpowiedniej procedury przetargowej i fizyczne wycofanie całej ilości alkoholu ze składów każdej agencji interwencyjnej w oznaczonym terminie.

2) a) Przyznany alkohol musi być w całości zużyty do celów określonych w danym zaproszeniu do składania ofert przetargowych, dopuszczając straty alkoholu w trakcie przewozu lub związanych z przetwarzaniem dla osiągnięcia końcowego zastosowania alkoholu.

Każda poszczególna strata alkoholu akceptowana jest tylko po sprawdzeniu w miejscu przeznaczenia, a w przypadku alkoholu do wywozu w miejscu, gdzie opuszcza on obszar celny Wspólnoty, i poświadczona przez właściwy organ inspekcyjny i/lub międzynarodową firmę nadzorującą w przypadku gdy taka firma została wyznaczona zgodnie z art. 102 pod warunkiem, że straty takie mieszczą się w granicach określonych w lit. b) poniżej:

b) W przypadku, gdy straty alkoholu w trakcie czynności określonych poniżej przekraczają następujące limity, kwota 96 EUR na hektolitr jest potrącana z gwarancji wykonania, z wyjątkiem przypadków siły wyższej:

i) 0,05 % ilości składowanego alkoholu na miesiąc w przypadku straty alkoholu z powodu parowania;

ii) 0,4 % ilości alkoholu wycofywanego ze składu w przypadku straty alkoholu spowodowanej jednym lub więcej przewozem transportem lądowym;

iii) 1 % ilości alkoholu wycofywanego ze składu z w przypadku strat alkoholu spowodowanych jednym lub więcej przewozami transportem lądowym połączonymi z jednym lub więcej przewozem drogą morską lub żegluga śródlądową;

iv) 2 % ilości alkoholu wycofywanego ze składu w przypadku strat alkoholu spowodowanych transportem lądowym i morskim wymaganym w związku z procedurą przetargową przeznaczoną do wywozu alkoholu do jednego z państw trzecich wymienionych w art. 86 niniejszego rozporządzenia;

v) 0,9 % ilości alkoholu rektyfikowanego w przypadku straty alkoholu spowodowanej rektyfikacją we Wspólnocie;

vi) 0,9 % ilości alkoholu poddanego dehydratacji w przypadku straty alkoholu spowodowanej dehydratacją we Wspólnocie;

vii) 1,2 % ilości alkoholu rektyfikowanego w przypadku straty alkoholu spowodowanej rektyfikacją w jednym z państw trzecich wymienionych w art. 86 niniejszego rozporządzenia;

viii) 1,2 % ilości alkoholu poddanego dehydratacji w przypadku straty alkoholu spowodowanej dehydratacją w jednym z państw trzecich wymienionych w art. 86 niniejszego rozporządzenia.

Procenty wymienione w iv) i/lub v) mogą być dodane do pierwszych dwu procentów w i) i ii).

Procenty wymienione w vi) i/lub vii) mogą być dodane do procentów w iii).

Podczas stosowania wyżej wymienionych procentów, ilości alkoholu ustala się w oparciu o świadectwa tonażowe lub podobne dokumenty wydawane przez właściwe władze inspekcyjne;

c) w przypadku alkoholu przyznanego do nowych zastosowań przemysłowych, który należy poddać rektyfikacji przed przewidzianym ostatecznym zastosowaniem, wycofywany alkohol uważa się jako wykorzystany całkowicie do określonych celów w przypadku gdy co najmniej 90 % całkowitych ilości wycofanego alkoholu na mocy procedury przetargowej, jest wykorzystywane do tych celów; wybrany oferent informuje Komisję o ilości, przeznaczeniu i zastosowaniu produktów poddanych rektyfikacji. Jednakże straty nie mogą przekraczać wartości granicznych określonych w lit. b).

3) a) Wadium zwraca się niezwłocznie w przypadku gdy oferta nie została przyjęta lub jeśli wybrany oferent spełnił wymogi ustanowione w ust. 1 lit. a);

b) każda z agencji interwencyjnych posiadająca alkohol zwraca niezwłocznie gwarancję wykonania w przypadku, gdy wybrany oferent dostarczy każdej z nich dowód wymagany przepisami tytułu V pkt 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, w odniesieniu do odpowiedniej wycofywanej ilości;

c) nie naruszając art. 27 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, 10 % gwarancji wykonania jest zatrzymywane, dopóki wybrany oferent nie dostarczy każdej zainteresowanej agencji interwencyjnej dowodu, że odpowiednia ilość wycofanego alkoholu została wykorzystana, wskazując wszelkie straty alkoholu w związku z daną procedurą przetargową. Jeżeli dowód taki nie zostanie przedstawiony w ciągu 12 miesięcy od terminu określonego dla ostatecznego wykorzystania alkoholu, kwota 96 EUR na hektolitr jest zatrzymywana na ilości alkoholu utraconego powyżej lub poniżej limitów określonych w ust. 2.

Artykuł 101

Ustalenia kontrolne

1. Zainteresowane Państwa Członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu uproszczenia procedur na mocy niniejszego rozdziału i w celu zapewnienia, że obowiązujące reguły wspólnotowe są przestrzegane. Państwa Członkowskie wyznaczają jeden lub więcej organów odpowiedzialnych za kontrolę przestrzegania tych reguł.

Kontrole są, co najmniej równoważne kontrolom stosowanym do monitorowania alkoholu wytwarzanego w warunkach domowych, ale muszą obejmować:

- a) kontrole bezpośrednie dotyczące ilości transportowanego alkoholu;
- b) sprawdzanie wykorzystania alkoholu poprzez częste kontrole na miejscu, co najmniej raz w miesiącu;
- c) sprawdzanie kont, rejestrów, procedur wykorzystania i zapasów.

Jeżeli alkohol został poddany skażeniu, kontrole muszą być prowadzone co najmniej co dwa miesiące.

2. Państwa Członkowskie określają, które dokumenty, rejestry i inne dokumenty towarzyszące lub informacje muszą być dostarczane przez wybranego oferenta. Informują Komisję o przeprowadzanych kontrolach dotyczących ust. 1. Komisja przesyła zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu wszystkie uwagi wymagane do zapewnienia skuteczności kontroli.

3. Środki podjęte przez Państwa Członkowskie notyfikowane są Komisji przed rozpoczęciem kontroli.

Artykuł 102

Korzystanie z usług firm nadzorujących

Ogłoszenie o zaproszeniu do składania ofert przetargowych może przewidywać korzystanie z usług międzynarodowej firmy nadzorującej w celu kontroli prawidłowego prowadzenia procedury przetargowej, w szczególności miejsca przeznaczenia i/lub końcowego zastosowania alkoholu. Koszt takich usług ponoszony jest przez oferenta, który wygrał przetarg zgodnie z kosztami analizy i weryfikacji stosownie do art. 99 niniejszego rozporządzenia.

TYTUŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 103

Powiadamianie Komisji

1. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję:
 - a) w odniesieniu do destylacji na mocy art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, comiesięcznie:
 - i) o ilości poddanego destylacji wina;
 - ii) o ilości alkoholu objętego pomocą dodatkową;
 - b) co dwa miesiące, w odniesieniu do każdego rodzaju destylacji na mocy art. 27, 28 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999:
 - i) o ilości poddanego destylacji wina, osadów winiarskich i wzmacnianego wina;
 - ii) rozróżniając, w miarę potrzeby między alkoholem obojętnym, surowym a spirytusami:
 - o ilościach wytworzonych w trakcie poprzedniego okresu,
 - o ilościach przejętych przez ich agencje interwencyjne zgodnie z regułami wspólnotowymi lub przepisami krajowymi w trakcie poprzedniego okresu,
 - o ilościach zbytych przez te agencje interwencyjne w trakcie poprzedniego okresu,
 - o ilościach posiadanych przez te agencje interwencyjne pod koniec poprzedniego okresu.

W przypadku ilości zbytych przez agencje interwencyjne, zainteresowane Państwa Członkowskie powiadamiają również o cenach sprzedaży i o tym czy produkty zostały wysłane w ramach Wspólnoty czy wywiezione poza Wspólnotę;

- c) dziesięć dni przed końcem każdego kwartału, o konkluzjach dotyczących wniosków odwołujących się do siły wyższej i podjętych przez właściwe władze w takich sytuacjach krokach, w przypadkach określonych w:
- i) art. 9;
 - ii) art. 10;
 - iii) art. 11 ust. 3;
 - iv) art. 15;
 - v) art. 16;
 - vi) art. 20 ust. 4, 5 i 6;
 - vii) art. 36;
 - viii) art. 37;
 - ix) art. 72;
 - x) art. 75 ust. 1;
 - xi) art. 100 ust. 2 lit. b);
- d) najpóźniej w dniu 31 grudnia bieżącego roku winnego, w odniesieniu do pomocy na prywatne składowanie, na mocy tytułu III rozdział I rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 oraz tytułu II niniejszego rozporządzenia:
- o ilościach moszczu gronowego przetworzonego na skoncentrowany moszcz gronowy lub rektyfikowany skoncentrowany moszcz gronowy w trakcie obowiązywania umowy i ilościach z nich uzyskanych;
- e) najpóźniej w dniu 5 marca bieżącego roku winnego:
- w odniesieniu do pomocy na prywatne składowanie na mocy tytułu III rozdział I rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i tytułu II niniejszego rozporządzenia:
 - o ilości produktów objętych umową na dzień 16 lutego;
 - w odniesieniu do pomocy zgodnie z art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i tytułu I rozdział II niniejszego rozporządzenia:
 - o liczbie producentów, którzy otrzymali pomoc,
 - o ilości wzbogaconego wina,
 - o ilości skoncentrowanego moszczu gronowego i rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu wykorzystywanych do wzbogacenia wyrażonego w stopniach potencjalnego stężenia alkoholu w % objętościowych na hektolitr;
- f) dla poprzedniego roku winnego, najpóźniej w dniu 30 kwietnia:
- i) w odniesieniu do pomocy zgodnie z art. 35 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i tytułu I rozdział I niniejszego rozporządzenia:
 - o ilości surowców objętych wnioskami o pomoc, w podziale na rodzaj surowca i na strefę uprawy winorośli, z której pochodzą surowce,
 - o ilości surowców, na które przyznano pomoc, w podziale na rodzaj surowca i na strefę uprawy winorośli, z której pochodzą surowce;
 - ii) w przypadku pomocy, określonej w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 oraz w tytule I rozdział II niniejszego rozporządzenia:
 - o ilości moszczu gronowego i skoncentrowanego moszczu gronowego objętych wnioskami o pomoc, w podziale na rodzaj surowca i na strefę uprawy winorośli, z której pochodzą surowce,
 - o ilości moszczu gronowego i skoncentrowanego moszczu gronowego, na które przyznano pomoc, w podziale na strefę uprawy winorośli, z której pochodzą surowce,
 - o cenach zapłaconych przez wytwórców i podmioty za moszcz gronowy i skoncentrowany moszcz gronowy;
 - iii) w przypadkach, w których gorzelnicy lub wzmacniający wino do destylacji nie wypełnili swoich zobowiązań i działań podjętych w następstwie tego zaniechania.

Artykuł 104

Terminy

Okresy, daty i terminy określone w niniejszym rozporządzeniu są określone zgodnie z rozporządzeniem (EWG, EURATOM) nr 1182/71. Jednakże, art. 3 ust. 4 tego rozporządzenia nie stosuje się do określania czasu trwania okresów składowania na mocy tytułu II niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 105

Utrata mocy

Rozporządzenia (EWG) nr 2682/77, nr 1059/83, nr 3461/85, nr 441/88, nr 2598/88, nr 2640/88, nr 2641/88, nr 2721/88, nr 2728/88, nr 3105/88, nr 1238/92, nr 377/93 i nr 2192/93 niniejszym tracą moc.

*Artykuł 106***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2000 r.

Jednakże, następujące rozporządzenia stosuje się do dnia 31 sierpnia 2000 r. w odniesieniu do produktów z roku winnego 1999/2000:

— rozporządzenie (EWG) nr 1059/83,

— rozporządzenie (EWG) nr 2640/88,

— rozporządzenie (EWG) nr 2641/88,

— rozporządzenie (EWG) nr 2721/88,

— rozporządzenie (EWG) nr 2728/88,

— rozporządzenie (EWG) nr 3105/88.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lipca 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Tabela równowartości między potencjalnym stężeniem alkoholu a odczytami refraktometru w temperaturze 20 °C użytego zgodnie z metodą ustanowioną w załączniku XVIII do rozporządzenia (WE) nr 1622/2000 ustanawiającego wspólnotowy kodeks praktyk i procesów enologicznych

(artykuł 13 niniejszego rozporządzenia)

Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)		Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)	
	Skoncentrowany moszcz	Rektyfikowany skoncentrowany moszcz		Skoncentrowany moszcz	Rektyfikowany skoncentrowany moszcz
50,9	34,62		54,8	37,94	41,86
51,0	34,69		54,9	38,02	41,95
51,1	34,76		55,0	38,09	42,04
51,2	34,82		55,1	38,16	42,14
51,3	34,89		55,2	38,26	42,23
51,4	34,96		55,3	38,36	42,33
51,5	35,06		55,4	38,46	42,44
51,6	35,16		55,5	38,56	42,54
51,7	35,25		55,6	38,66	42,64
51,8	35,35		55,7	38,76	42,74
51,9	35,45	39,07	55,8	38,86	42,83
52,0	35,55	39,17	55,9	38,95	42,93
52,1	35,63	39,26	56,0	39,06	43,04
52,2	35,70	39,35	56,1	39,12	43,13
52,3	35,77	39,45	56,2	39,19	43,23
52,4	35,85	39,54	56,3	39,26	43,32
52,5	35,95	39,63	56,4	39,32	43,42
52,6	36,05	39,73	56,5	39,42	43,52
52,7	36,14	39,83	56,6	39,52	43,62
52,8	36,23	39,93	56,7	39,62	43,72
52,9	36,32	40,02	56,8	39,72	43,81
53,0	36,41	40,12	56,9	39,82	43,92
53,1	36,49	40,22	57,0	39,92	44,02
53,2	36,56	40,30	57,1	39,99	44,12
53,3	36,63	40,40	57,2	40,07	44,22
53,4	36,71	40,50	57,3	40,14	44,31
53,5	36,81	40,59	57,4	40,21	44,41
53,6	36,91	40,69	57,5	40,31	44,51
53,7	37,01	40,79	57,6	40,41	44,61
53,8	37,11	40,89	57,7	40,51	44,71
53,9	37,20	40,99	57,8	40,60	44,81
54,0	37,30	41,09	57,9	40,69	44,91
54,1	37,38	41,18	58,0	40,78	45,01
54,2	37,45	41,28	58,1	40,85	45,11
54,3	37,53	41,37	58,2	40,93	45,21
54,4	37,60	41,47	58,3	40,99	45,30
54,5	37,69	41,56	58,4	41,08	45,40
54,6	37,78	41,66	58,5	41,17	45,50
54,7	37,87	41,76	58,6	41,27	45,61

Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)		Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)	
	Skoncentrowany moszcz	Rektyfikowany skoncentrowany moszcz		Skoncentrowany moszcz	Rektyfikowany skoncentrowany moszcz
58,7	41,37	45,71	63,4	45,64	50,56
58,8	41,47	45,80	63,5	45,74	50,67
58,9	41,57	45,91	63,6	45,84	50,77
59,0	41,67	46,01	63,7	45,94	50,88
59,1	41,77	46,11	63,8	46,03	50,99
59,2	41,87	46,22	63,9	46,11	51,08
59,3	41,97	46,32	64,0	46,18	51,18
59,4	42,06	46,43	64,1	46,26	51,29
59,5	42,14	46,53	64,2	46,33	51,39
59,6	42,23	46,64	64,3	46,42	51,49
59,7	42,31	46,74	64,4	46,51	51,60
59,8	42,38	46,83	64,5	46,60	51,71
59,9	42,46	46,93	64,6	46,70	51,81
60,0	42,53	47,03	64,7	46,80	51,92
60,1	42,63	47,12	64,8	46,90	52,03
60,2	42,73	47,23	64,9	46,99	52,14
60,3	42,83	47,34	65,0	47,09	52,25
60,4	42,93	47,44	65,1	47,21	52,36
60,5	43,03	47,55	65,2	47,31	52,46
60,6	43,12	47,65	65,3	47,41	52,57
60,7	43,20	47,75	65,4	47,51	52,68
60,8	43,27	47,85	65,5	47,61	52,79
60,9	43,35	47,94	65,6	47,71	52,90
61,0	43,42	48,04	65,7	47,82	53,01
61,1	43,51	48,14	65,8	47,92	53,12
61,2	43,60	48,25	65,9	48,02	53,22
61,3	43,69	48,36	66,0	48,12	53,34
61,4	43,79	48,46	66,1	48,21	53,44
61,5	43,89	48,57	66,2	48,30	53,54
61,6	43,99	48,67	66,3	48,40	53,64
61,7	44,08	48,79	66,4	48,49	53,75
61,8	44,18	48,89	66,5	48,58	53,86
61,9	44,28	48,99	66,6	48,67	53,96
62,0	44,38	49,10	66,7	48,76	54,08
62,1	44,48	49,20	66,8	48,86	54,18
62,2	44,58	49,30	66,9	48,95	54,29
62,3	44,65	49,40	67,0	49,04	54,40
62,4	44,73	49,50	67,1	49,14	54,51
62,5	44,80	49,60	67,2	49,23	54,62
62,6	44,88	49,71	67,3	49,33	54,73
62,7	44,97	49,81	67,4	49,42	54,83
62,8	45,05	49,91	67,5	49,52	54,95
62,9	45,14	50,02	67,6	49,61	55,06
63,0	45,24	50,12	67,7	49,71	55,17
63,1	45,34	50,23	67,8	49,81	55,28
63,2	45,44	50,34	67,9	49,90	55,40
63,3	45,54	50,45	68,0	50,00	55,50

Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)		Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)	
	Skoncentrowany moszcz	Rektyfikowany skoncentrowany moszcz		Skoncentrowany moszcz	Rektyfikowany skoncentrowany moszcz
68,1	50,10	55,61	72,8	54,70	60,91
68,2	50,20	55,72	72,9	54,80	61,02
68,3	50,30	55,83	73,0	54,90	61,14
68,4	50,40	55,94	73,1	55,00	61,25
68,5	50,50	56,06	73,2	55,10	61,37
68,6	50,60	56,16	73,3	55,20	61,48
68,7	50,70	56,28	73,4	55,30	61,60
68,8	50,80	56,38	73,5	55,40	61,72
68,9	50,90	56,50	73,6	55,50	61,83
69,0	50,99	56,61	73,7	55,60	61,94
69,1	51,09	56,72	73,8	55,70	62,06
69,2	51,19	56,83	73,9	55,80	62,18
69,3	51,28	56,94	74,0	55,90	62,28
69,4	51,38	57,06	74,1	56,00	62,41
69,5	51,47	57,17	74,2	56,09	62,52
69,6	51,57	57,28	74,3	56,19	62,64
69,7	51,66	57,39	74,4	56,29	62,76
69,8	51,76	57,51	74,5	56,39	62,87
69,9	51,86	57,62	74,6	56,49	62,99
70,0	51,95	57,72	74,7	56,59	63,10
70,1	52,05	57,84	74,8	56,69	63,23
70,2	52,14	57,95	74,9	56,79	63,33
70,3	52,24	58,07	75,0	56,89	63,46
70,4	52,33	58,18	75,1		63,58
70,5	52,43	58,29	75,2		63,69
70,6	52,53	58,41	75,3		63,81
70,7	52,62	58,52	75,4		63,93
70,8	52,72	58,63	75,5		64,05
70,9	52,81	58,74	75,6		64,16
71,0	57,91	58,86	75,7		64,28
71,1	53,01	58,97	75,8		64,41
71,2	53,11	59,09	75,9		64,54
71,3	53,21	59,20	76,0		64,66
71,4	53,31	59,31	76,1		64,78
71,5	53,41	59,42	76,2		64,89
71,6	53,51	59,53	76,3		65,02
71,7	53,61	59,65	76,4		65,13
71,8	53,71	59,76	76,5		65,25
71,9	53,81	59,88	76,6		65,37
72,0	53,91	59,99	76,7		65,49
72,1	54,00	60,11	76,8		65,61
72,2	54,10	60,22	76,9		65,74
72,3	54,20	60,33	77,0		65,87
72,4	54,30	60,45	77,1		65,99
72,5	54,40	60,56	77,2		66,09
72,6	54,50	60,68	77,3		66,21
72,7	54,60	60,79	77,4		66,31

Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)		Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)	
	Skoncentrowany moszcz	Rektyfikowany skoncentrowany moszcz		Skoncentrowany moszcz	Rektyfikowany skoncentrowany moszcz
77,5		66,45	78,7		67,89
77,6		66,58	78,8		68,02
77,7		66,71	78,9		68,14
77,8		66,82	79,0		68,26
77,9		66,94	79,1		68,38
78,0		67,06	79,2		68,51
78,1		67,19	79,3		68,62
78,2		67,29	79,4		68,75
78,3		67,41	79,5		68,87
78,4		67,52	79,6		69,00
78,5		67,65	79,7		69,12
78,6		67,77	79,8		69,24
			79,9		69,35

ZAŁĄCZNIK II

Minimalne wymagania jakościowe dla win stołowych przewidziane w art. 27 lit. b) i) niniejszego rozporządzeniaI. *Białe wina*

- a) Minimalne rzeczywiste stężenie alkoholu: 10,5 % obj.
- b) Maksymalna kwasowość lotna: 9 milirównoważników/litr
- c) Maksymalna zawartość ditlenku siarki: 155 mg/l

II. *Czerwone wina*

- a) Minimalne rzeczywiste stężenie alkoholu: 10,5 % obj.
- b) Maksymalna kwasowość lotna: 11 milirównoważników/litr
- c) Maksymalna zawartość ditlenku siarki: 115 mg/litr

Wina Rosé muszą spełniać wymogi ustanowione dla czerwonych win, z wyjątkiem wymogów dotyczących ditlenku siarki, której zawartość musi odpowiadać maksymalnym poziomom ustalonym dla białych win.

Jednakże, nie wymaga się, aby czerwone wina stołowe z portugalskich odmian winorośli i białe wina stołowe z odmian winorośli pochodzących z Sylvaner, Müller-Thurgau i Riesling spełniały wymogi określone w lit. a) i c) powyżej.

ZAŁĄCZNIK III

Definicja obojętnego alkoholu, określonego w art. 43 niniejszego rozporządzenia

1. Właściwości organoleptyczne	Brak obcego posmaku wykrywalnego w surowcu
2. Minimalne objętościowe stężenie alkoholu:	96 % obj.
3. Maksymalne wartości elementów reszkowych:	
— kwasowość całkowita wyrażona w g kwasu octowego na hl alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.	1,5
— estry wyrażone w g octanu etylu na hl alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.	1,3
— aldehydy wyrażone w g aldehydu octowego na hl alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.	0,5
— alkohole wyższe wyrażone w g 2-metylo-1-propanolu na hl alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.	0,5
— metanol wyrażony w g na hl alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.	50
— suchy ekstrakt wyrażony w g na hl alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.	1,5
— zasady lotne zawierające azot wyrażone w g azotu na hl alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.	0,1
— furfural	niewykrywalny

ZAŁĄCZNIK IV

Wspólnotowa metoda analizy alkoholu obojętnego

Do celów niniejszego Załącznika:

- a) granica powtarzalności to wartość, poniżej której bezwzględna różnica między dwoma pojedynczymi wynikami testu otrzymanymi w tych samych warunkach (ten sam pracownik, taki sam aparat, takie samo laboratorium i krótki odstęp czasu) leży w granicach o określonym prawdopodobieństwie;
- b) granica odtwarzalności to wartość, poniżej której bezwzględna różnica między dwoma pojedynczymi wynikami testu otrzymanymi w odmiennych warunkach (inny pracownik, inny aparat, i/lub inne laboratoria i/lub inny czas) leży w granicach o określonym prawdopodobieństwie.

Termin „pojedynczy wynik testu” oznacza wartość otrzymaną podczas pełnego jednorazowego zastosowania standaryzowanej metody testowej do pojedynczej próbki. O ile nie ustalono inaczej, prawdopodobieństwo powinno wynosić 95 %.

—

